

นันทบุรีสัมพันธ์

หนังสือแถลงข่าวของจังหวัดนันทบุรี เพื่อการประชาสัมพันธ์

คณะกรรมการแล:เข้าหน้าทึ

* นนทบุรีสมเพนธ์ *

คณะกรรมการที่ปรึกษา

นายแสวง ศรีมาเสริม
 นายเอนก สัทธีประศาสน์
 นายอวบ ศุภลักษณ์
 นายจรัส สักรวีตร
 นายนอบ ขุกตะนันท์
 นายจรูญ ไตรลาศ
 นายสมบัติ จิตตะวิสุทธิ
 นายอานนท์ บุญอากาศ
 นายจิตติ สุรเกียรติ
 นายณัฐ อ่อนโยน
 นายวิฑูรย์ สุขมงคล
 นายเชอ นาควิเวก
 ร.อ. ประมวล เตชะเสน
 พ.ต.อ. ประชา ตันประเสริฐ
 นายแพทย์วิรัช โรจนวงศ์
 นายสุทิน สังข์มงคล
 นายประสาน วสุวัต
 นายนิพนธ์ บุญญภัทร
 นายชาญ กุชยกานนท์
 นายอมร อารยะคุปต์
 นายเอิบ กลั่นอบล

ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี
 ปลัดจังหวัดนนทบุรี
 อัยการจังหวัดนนทบุรี
 ศึกษาธิการจังหวัดนนทบุรี
 สรรพากรจังหวัดนนทบุรี
 เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดนนทบุรี
 สรรพสามคจังหวัดนนทบุรี
 คลังจังหวัดนนทบุรี
 สหกรณ์จังหวัดนนทบุรี
 สัตวแพทย์จังหวัดนนทบุรี
 เกษตรจังหวัดนนทบุรี
 ประมงจังหวัดนนทบุรี
 สัสดีจังหวัดนนทบุรี
 ผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี
 นายแพทย์ผู้อำนวยการโรงพยาบาลนนทบุรี
 นายอำเภอเมืองนนทบุรี
 นายอำเภอบางบัวทอง
 นายอำเภอปากเกร็ด
 นายอำเภอบางกรวย
 นายอำเภอบางใหญ่
 นายอำเภอไทรน้อย

คณะกรรมการประจำกองบรรณาธิการ

นายเอนก สัทธีประศาสน์	นายจรัส สักรวีตร	นายแพทย์จรูญ ชีรัชพันธ์
นายชุมพล บุณยรัตน์	นายประชา พุ่มเรือง	นายบรรพต อัมพวานนท์
	นายสมจิตต์ ใจดี	

บรรณาธิการ

นายพิทยา ไทยวิพิงศ์

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

ว่าที่ ร.ต. บุญส่ง หวังวัฒนากุล

	หน้า
บรรณาธิการแถลง	พิเศษ
บทความที่น่าสนใจ	
การปลูกและบำรุงรักษาทุเรียน	๑
สงกรานต์	๑๕
ความสามัคคี	๒๓
ประสบการณ์ที่น่าสนใจ	๒๖
เรื่องที่น่าสนใจ	
สารคดี ๕ นาที	๔๗
สรวงสวรรค์ชั้นแก้ว	๕๐
ข่าวแต่งตั้งข้าราชการ	๕๕
ข่าวภายในจังหวัด	๕๗
ข่าวทั่วไป	๖๐
ข่าวกีฬา	๖๓
บันเทิงปริทัศน์	๖๖
คลินชีวิต	๗๔
สังคมนันทบุรี	๘๗

ภาพปก: พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก โดย สมจิตต์ ใจดี

บรรณาธิการเปิดเผย

ท่านผู้อ่านที่รัก นนทบุรีสัมพันธ์ฉบับในมือท่านนี้เป็นฉบับสุดท้าย
 ที่ข้าพเจ้าเป็นบรรณาธิการอยู่ เนื่องจากมีความจำเป็นบางประการ แต่ทุกสิ่ง
 ทุกอย่างของนนทบุรีสัมพันธ์ยังคงเดิม เพราะผู้ร่วมงานทุกคนก็ยังเป็นชุดเดิม
 อยู่ สิ่งที่ผ่านมาแล้วในนนทบุรีสัมพันธ์คงจะมีทั้งเป็นที่สพอารมณ์และไม่สพ-
 อารมณ์ของท่าน ในสิ่งที่ทำให้ท่านไม่สพอารมณ์หรือสิ่งที่ไม่เข้าใจจนอ้อม
 รับทุกประการ แต่หากว่ามีสิ่งที่เป็นที่สพอารมณ์ท่านหรือมีสิ่งที่ดีอยู่บ้างข้าพเจ้า
 ขอมอบแต่ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด “แสง ศรีมาเสริม” ผู้ซึ่งได้คอยเกอหนุน
 และให้กำลังใจอยู่เสมอ และอีกท่านหนึ่งคือท่านปลัดจังหวัด “เอนก
 สิทธิประศาสน์” ผู้ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าได้เป็นบรรณาธิการโดยบังเอิญและท่านได้
 คอยติดตามช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา หากไม่ได้ท่านทั้งสองนนทบุรีสัมพันธ์ก็
 คงจะพับไปนานแล้ว

สิ่งที่จะลืมเสียไม่ได้ก็คือ ขอขอบพระคุณชาวเมืองนนท์ทุกท่านที่ให้ความ
 ความสนใจในนนทบุรีสัมพันธ์อย่างมากมาย มีการเขียนจดหมายมาติชมอยู่บ่อยๆ
 ทำให้เรารำพึงใจพยายามที่จะจัดทำให้ดีขึ้น ในโอกาสที่ข้าพเจ้าใคร่ขอแนะนำ
 อาจารย์บุญช่วย กาญจนอักษร ผู้ที่จะมารับหน้าที่เป็นบรรณาธิการคนใหม่ ซึ่ง
 ข้าพเจ้าขอรับรองว่านนทบุรีสัมพันธ์จะไม่ด้อยกว่าเดิมเลย

เมื่อกาลเวลาผ่านไปทุกสิ่งทุกอย่างก็ย่อมเปลี่ยนแปลง ข้าพเจ้ารู้สึก
 ภูมิใจที่ได้มีโอกาสรับใช้นนทบุรี แต่ว่าขณะนี้ขอลาก่อน

บรรณาธิการ

นายแสวง ศรีมาเดริม ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรีกำลังปิดทองพระพุทธรูปหินสมัยลพบุรี เนื่องในวันเปิดงานทอดผ้าป่าสามัคคี ณ วัดพลับพลา เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๑๓

ประธานาธิบดีซูฮาโต และมาตาม เยี่ยมจังหวัดนนทบุรี ในภาพกำลังเข้าชมทิมแลนด์ โดยมีนายเต็ม ทับทิมทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี เป็นผู้ให้การต้อนรับ

นายพิทยา ไทยวุฒิพงศ์ นายกฤษฎาคมแห่งประเทศไทย สาขานนทบุรี นำคณะกรรมการมาธิการของสมาคมเข้าเยี่ยมคำนับเพื่อรับพรและโอวาท จากจอมพลถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี เนื่องในปฐมฤกษ์แห่งการก่อตั้งยุวสมาคมแห่งประเทศไทย สาขานนทบุรี ณ ทำเนียบรัฐบาล

นายเอนก สิทธิประศาสน์ ประธานจัดงานวันเมตตาราตรี พาคณะกรรมการยุวสมาคมแห่งประเทศไทย สาขานนทบุรี ศึกษานที่ที่จะจัดสร้างอาคารให้แก่ศูนย์ฝึกอาชีพคนตาบอด จังหวัดนนทบุรี

ปะปาโรงเรียนวัดลาดปลาตก อำเภอบางบัวทองซึ่งสร้างขึ้นโดยใช้เงินสมทบของกรมอนามัย องค์การบริหารส่วนจังหวัด และประชาชนบริจาคเงินสมทบช่วยสร้าง

การตรวจสภาพรถ ที่คณะกรรมการพัฒนาภาคกลางจัดมอบให้จังหวัดนนทบุรี ขณะกำลังขุดอยู่ที่คลองลาดซ้อ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

นายแสวง ศรีมาเสริม ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรีจัดงานเลี้ยงส่ง นายวินัย ศิริชุมแสง และนายพิทยา ไทยวุฒิมงคล ในภาพกำลังมอบพวงมาลัยให้กับนายพิทยา ไทยวุฒิมงคล และนั่งชมการแสดงโตะเดียวกับนางบุญช่วย กาญจนอักษร อาจารย์ใหญ่โรงเรียนศรีบุญยานนท์

นายพิทยา ไทยวุฒิมงคล และนายวินัย ศิริชุมแสง กล่าวคำอำลาชาวจังหวัดนนทบุรี เนื่องในโอกาสที่ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี จัดงานเลี้ยงส่งเพื่อไปดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนวัดสุทธิวราราม และผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดอุทัยธานี

การปลูกและบำรุงรักษาทุเรียน

โดย

นายประทีป พลชาติ

กองส่งเสริมและเผยแพร่ กรมกสิกรรม

ทุเรียนเป็นผลไม้ชนิดหนึ่งที่นับว่ามีราคาสูง รสดี รับประทานอร่อยกว่าผลไม้ทุกชนิด และปลูกขึ้นได้ดีในที่บางแห่งบางถิ่นเท่านั้น แม้แต่ทางภาคกลางที่จังหวัดอุบลราชธานีหรือจังหวัดนนทบุรี ซึ่งนับว่าปลูกทุเรียนได้ดีแต่ทุเรียนก็จะขึ้นได้ดีเป็นบางแห่งเท่านั้น ส่วนในภาคอื่น ๆ ทุเรียนจะขึ้นได้ดีเป็นบางจังหวัด ในภาคอีสานทุเรียนปลูกขึ้นได้น้อยแห่งเต็มที่บางที่ปลูกขึ้นแต่ไม่ได้ผลเต็มที่ก็มีอีกหลายแห่ง ฉะนั้นการเลือกที่ดินที่จะทำการปลูก และแผนฟ้าอากาศในถิ่นที่จะปลูกลงนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

การตั้งชื่อพันธุ์ทุเรียน ในชั้นต้นที่เริ่มมีทุเรียนในประเทศไทย เข้าใจว่าคงไม่มีมากมายหลายพันธุ์นัก การตั้งชื่อจึงไม่เป็นของจำเป็น แต่ต่อมาภายหลังได้มีทุเรียนเกิดขึ้นใหม่ ๆ เป็นจำนวนมาก แต่เนื่องจากเกิดน้ำท่วมเสีย ๒ ครั้ง จึงเลยทำให้ทุเรียนตายและสูญพันธุ์ไปเสียเป็นจำนวนไม่น้อยเลยทีเดียว ทั้งการจะหากิ่งตอนปลูกใหม่ก็ยากก็ต้องทำการปลูกด้วยเมล็ด จึงทำให้เกิดทุเรียนพันธุ์ใหม่ ๆ ขึ้นแล้วเกิดมีการตั้งชื่อกันขึ้น เช่น เอาเมล็ดพันธุ์กบมาเพาะปลูกขึ้นเมื่อได้ผลแล้ว พันธุ์ที่เกิดขึ้นใหม่นี้มีลักษณะดีพอใช้ผิดแผกไปจากต้นเดิมบ้างเล็กน้อย ก็เลยตั้งชื่อทุเรียนนั้นตามเมล็ด แต่เดิมชื่อผู้เพาะปลูกลงไปด้วย เช่น ทุเรียนกบตาข่าเป็นต้น ทุเรียนนั้นก็นำเมล็ดมาจากกบตาข่าเป็นผู้ปลูก ก็เลยให้ชื่อว่า "กบตาข่า" ไป การตั้งชื่อแบบนี้ นับว่าถูกต้อง เพราะยังไม่ตั้งชื่อพันธุ์เดิมเสีย

ที่เดียว แต่เดี๋ยวนี้มักจะไม่นับเอาพันธุ์เดิมเป็นหลักเสียแล้ว คือใครเพาะปลูกชนิดใหม่ก็ตั้งชื่อเอาเองตามชอบใจ โดยไม่คำนึงถึงว่าทุเรียนพันธุ์นั้นมาจากพันธุ์เดิมอะไรก็ตาม ซึ่งต่อไปอาจเป็นปัญหายุ่งยากเกิดขึ้นก็ได้ บางที่ทุเรียนพันธุ์เดียวกันแต่มีหลายชื่อแล้วแต่ท้องถิ่น

ทุเรียนทุกวันนี้มีอยู่ประมาณ ๒๐๐ พันธุ์ แต่ที่มีชื่ออยู่ในวงการค้าเพียง ๒๐-๓๐ พันธุ์ ซึ่งอาจแยกไว้ดังนี้.—

ก. พันธุ์ กบต่าง ๆ

๑. กบแม่เต่า กบแม่เต่าได้มาจากเมล็ดของภาวะเกด เนื้อหนา สีเหลืองจัดเป็นดอกสีภาวะเกด เมล็ดลึบส่วนมาก รสดี เป็นที่นิยมของคนทั่วไป จำหน่ายได้ง่ายขายได้ดี ตามธรรมชาติเมื่อเอ่ยชื่อทุเรียนกบแล้ว ส่วนมากก็จะเข้าใจว่าเป็นกบแม่เต่า เนื่องจากเหตุดังกล่าวมาแล้วและกบพันธุ์นี้ยังเป็นพันธุ์แม่ของกบอื่น ๆ อีกด้วย

๒. กบเล็บเหยี่ยว ตามสันนิษฐานเข้าใจว่าเป็นเมล็ดในของกบแม่เต่า มีหนามแหลมโค้งเหมือนเล็บเหยี่ยว รสดี เป็นที่นิยมเหมือนกันกับกบแม่เต่า

๓. กบสมุทร เป็นเมล็ดในกบแม่เต่า เกิดที่ตำบลบางอ้อ นายสุขเป็นผู้เพาะ เป็นพันธุ์ที่มีรากเล็ก ปลูกยาก และงามเป็นที่ ๆ และเป็นต้น ๆ มีเนื้อสีแดง รสดีกว่ากบเล็บเหยี่ยว

๔. กบตาจ้ำ เป็นทุเรียนพันธุ์หนัก เป็นพันธุ์ที่ได้จากเมล็ดอะไรยังไม่ทราบ มีเรือนต้นใหญ่งาม เป็นทุเรียนที่ปลูกกันตอนบนแม่น้ำอ้อม ต้นที่มีอายุหน่อยจะแตกกิ่งขึ้นปลายผลเป็นรูปตัด จับตงได้ มีเนื้อสีแดง จำหน่ายได้ราคาดีเท่า ๆ กับแม่เต่า

๕. กบเหมมราช หรือเขี้ยวสะอาด หรือกบตาเหม ซึ่งทรงตามชื่อเป็นกบพันธุ์เดียวกันปลูกง่าย โตเร็ว ออกผลเร็วเท่าพันธุ์ดวง ถึงแม่ลูกจะเล็กหรือโตก็ไม่มีลักษณะกระป่องกระแปง เหมือนกับพันธุ์เล็บเหยี่ยว แต่ถ้าปีไหนมีฝนตกชุกมักจะเป็นได้ชิมควรจะตัดเสียก่อนอย่าปล่อยให้หล่นเอง จะแก่ได้ชิมได้

๖. กบสีชมพู มีลำต้นใหญ่ ผลแข็ง ใบแดงยาวคล้าย ๆ พันธุ์กำปั่น ให้ผลตก มีเนื้อสีชมพู หนา รสดี อย่างกบทั่ว ๆ ไป แต่ไม่ค่อยมีคนปลูกมากมายนัก

๗. กบขุนแผน เป็นทุเรียนที่นับว่ามีราคาพันธุ์หนึ่ง ได้มาจากเมล็ดในของทุเรียนพันธุ์กบอะไรไม่ทราบแน่ชัด เนื้อมีสีเหลืองจัด รสดี ปลูกขึ้นง่าย เจริญเติบโตดี

๘. กบเจ้าคุณ ทุเรียนพันธุ์นี้เจ้าคุณดำเกิงทรงปลูก เป็นผู้เพาะได้ เป็นเมล็ดที่ได้มาจากกบแม่เต่า ปลูกง่าย เจริญงอกงามเร็ว ผลแข็ง เนื้อและรสก็แบบเดียวกันกับกบเล็บเหยี่ยว แต่มีสีเนื้ออ่อนเล็กน้อย ผลตกปานกลาง

๙. ฉัตรทอง เป็นกบเมล็ดใน ตามบุญเพาะได้ทีละชั้น มีผลขนาดกลาง สีเนื้อเหลืองจัดให้ผลตกมาก ต้องตัดผลออกเสียบ้าง มิฉะนั้นกิ่งและต้นจะตายเพราะให้ผลตกเกินไป

บ. พันธุ์ทุเรียนในตระกูลพวกทองน้อย

๑. ทองน้อยฉัตร เป็นเมล็ดในของทองน้อยเดิม เป็นที่นิยมของตลาดมาก จึงเป็นพันธุ์ ที่มีผู้นิยมปลูกกันมาก

๒. นมสวรรค์หรือสาวสวรรค์ เป็นเมล็ดในของทองน้อยเดิม นับว่าเกิดขึ้นมาพร้อม ๆ กับทองน้อยฉัตร สีเนื้อเกาะเกด หนา รสดี ตก ปลูกง่าย เปลือกค่อนข้างหนาดีหน่อย ผลงาม ใบใหญ่ การปลูกถ้าให้ต้นโตไว้จะให้ผลตกมาก แต่ถ้าดูไม่เป็นแล้วจะนึกว่าทองน้อยฉัตรก็ได้

๓. สีนสมุทร ลูกทองน้อยเดิม ให้ผลตก เนื้อสีเข้มเข้ม เนื้อมาก การให้ชื่อสินสมุทรก็เพื่อให้คล้องจองกับพันธุ์ของกบชนิดหนึ่งมีชื่อว่าสุดสาคร

๔. ฉัตรเงิน เป็นเมล็ดในของทองน้อยเดิม ตามบุญ ตำบลดงชั้นเป็นผู้เพาะได้ ใบมีลักษณะคล้าย ๆ กับฉัตรทอง ให้ผลตก เนื้อหนา รสดี ปลูกขึ้นได้ง่าย เจ้าของผู้เพาะได้ คนเดียวกับฉัตรทอง จึงให้นามกัน

๕. ฉัตรสีนาก ลูกของทองน้อยฉัตร ปรากฏว่าดีกว่าแม่มากที่สุด ทั้งรสเนื้อ สี พูใหญ่และให้ผลตกเสียอีกด้วย ผู้ปลูกนิยมกันมาก

๖. ธรณีไหว เป็นเมล็ดในของทองย้อยเดิม เกิดที่ตำบลบางระมาด มีเนื้อสีเหลืองจัดค่อนข้างแดง เนื้อหนา ผลขนาดกลาง ให้ผลดก ต้นยังแกย้งให้ผลดก

ค. พันธุ์ทุเรียนในตระกูลพวกกำยาน

๑. กำยานยาว เป็นเมล็ดในของทองสุก เพื่อป้องกันมิให้กิ่งก้านงอหัก ก็ควรให้น้ำให้ถึงและบำรุงให้มาก เป็นการช่วยป้องกันได้มาก

๒. ศรีสุวรรณ เป็นลูกของกำยานยาว มีรสเท่าแม่เดิม แต่สีเนื้อเหลืองกว่าแม่ เนื้อหนาแต่กำยานสั้นกว่าแม่เล็กน้อย

๓. กำยานวัดสัก เป็นกำยานที่เกิดที่วัดสัก เจ้าของเดิมให้ชื่อว่าเหลืองประเดวีฐ แต่เจ้าพระยาแพทย์พงษาวชิษฐาภิวัตน์ให้ชื่อว่าสายทอง เพราะกำยานกว่าแม่ มาก

ง. ตระกูลจำพวกกำบัน

๑. กำบันขาว กำบันใหญ่ กำบันเดิม เป็นไม้ต้นเดียวกัน เนื้อสีขาว เบียดฉีกยาก รสดี หวานมันจัด ต้นยังแกย้งดก

๒. กำบันแดง เนื้อเหลืองจัด มีผลดก เนื้อสีแดงจัดเป็นสีจำปา รสดี เนื้อหนา ผลใหญ่

๓. ซายมะไฟ เป็นเมล็ดในกำบัน ผลโตพอประมาณ สีเปลือกเหมือนสีมะไฟ ปลุกง่ายเจริญเติบโตได้เร็ว

๔. กำบันสีนาก เป็นเมล็ดในกำบัน เนื้อเป็นสีนาก เนื้อหนาให้ผลดก มีใบคล้ายยกบเกิดที่ตำบลบุดโคโค

จ. พันธุ์ทุเรียนในตระกูลหลวง

๑. หลวงเขี้ยว ทุเรียนนี้เป็นที่รู้จักกันทั่วไป ภาษาตลาดเรียกว่าหลวงหนามเขี้ยว

๒. ลวงทอง เนื้อสีทอง สีเปลือกคล้ายใบตองแห้ง ทนทานและบ้าน ผด
แก่สีนวล ถ้าฝนตกชุกมักจะเป็นเต่าเผาและได้ขี้ม

๓. ชนะ เป็นเมล็ดในดวง ลักษณะที่เสีย คือดอกมักร่วงง่าย

๔. แดงรัสม เป็นเมล็ดในดวง เนื้อสีแดง เนื้อสีแดง เนื้อหนา รสดี ให้
ผลตก ปลูกง่าย เกิดที่วัดสัก ขยายขึ้นเป็นผู้เพาะได้

๕. ยามะหวาด เป็นทุเรียนที่เกิดที่บางคอกแหลม เป็นเมล็ดในดวง ที่เรียกว่า
ยามะหวาด เพราะสมเด็จพระพันปีโปรดพระราชทานผ้าลายยามะหวาดให้ จึงเรียกทุเรียน
นี้ว่ายามะหวาด

จ. ทุเรียนพวกเบ็ดเตล็ด

๑. อีหนัก อีหนักกับอีลาเป็นต้นไม้กันคนละต้น แต่ผล รส เนื้อ สีอย่าง
เดียวกัน เป็นทุเรียนหนัก อีหนักกิ่งแข็งแรง อีลากิ่งเป็นลำหวาย

๒. การะเกดแม่เฒ่า ลูกใหญ่ค่อนข้างยาว เปลือกสีเขียว รสดี ปลูกง่าย
ผลตก เป็นแม่พันธุ์กับเล็บเหยี่ยว พุดถึงคำว่าการะเกดก็คือมีสีเนื้อเป็นดอกการะเกด
นั่นเอง

ระยะเวลาตั้งแต่ปลูกถึงให้ผล

เนื่องจากทุเรียนมีอยู่มากมายหลายพันธุ์ด้วยกัน แต่จำแนกออกเป็นพวกใหญ่ๆ
ได้ ๓ พวกด้วยกันคือ.—

๑. ทุเรียนพันธุ์เบา เป็นทุเรียนตั้งแต่เริ่มปลูก (จากกิ่งตอน) ให้ผลเวลา
๔-๕ ปีที่เรียนนี้ได้แก่ ทุเรียนพันธุ์ลวง ชนะ ชมพูศรี ยามะหวาด หมอนทอง ฯลฯ

๒. ทุเรียนพันธุ์กลาง ใช้เวลาปลูก ๕-๖ ปี จึงจะให้ผล ทุเรียนประเภทนี้
ได้แก่ทุเรียนก้านยาว กบต่าง ๆ ฉัตรสีนาก ขายมะไฟ กระตมทอง ฯลฯ

๓. ทุเรียนพันธุ์หนัก ใช้เวลาในการปลูก ๖ ปีขึ้นไปจึงจะให้ผล ทุเรียนประ
เภทนี้ ได้แก่ทุเรียนกำบัน ทองย้อยฉัตร ฯลฯ

ระยะเวลาตั้งแต่ทุเรียนเริ่มผลิตผลแก่ตัดได้ขึ้นย้อมแตกคั่งกันไปตามพันธุ์ดังต่อไปนี้
คือ.—

๑. ทุเรียนประเภทพันธุ์เบา ดอกจะเริ่มผลิตประมาณต้นเดือนธันวาคม มกราคม และต้นเดือนกุมภาพันธ์ และดอกจะบานทยอยกันไปจนบางหมดต้น ใช้ระยะเวลาประมาณ ๘—๑๐ วัน ดังนั้น ทุเรียนจะแก่ช้าหรือเร็วกว่ากันก็อยู่ในระยะ ๘—๑๐ วันเหมือนกัน

ทุเรียนจะแก่สุกและเก็บได้ประมาณกลางเดือนพฤษภาคม (กระดุมทอง * ลวง
ชนะนี้ ย่ามะหวาด ชมพูศรี)

ระยะเวลาจากผลิตดอกจนถึงตัดได้ประมาณ ๑๕๓—๑๖๕ วัน ระยะเวลาจากดอก
บานจนถึงตัดผลได้ประมาณ ๑๐๓—๑๐๕ วัน

๒. ทุเรียนประเภทพันธุ์กลาง เริ่มผลิตดอกประมาณกลางเดือนธันวาคม ภาย
หลังทุเรียนพันธุ์เบาประมาณ ๑๐—๑๕ วัน

ดอกบานกลางเดือนกุมภาพันธ์ และแก่ตัดได้ประมาณต้นเดือน
มิถุนายน (กบต่าง ๆ ก้านยาว หมอนทอง)

ระยะผลิตดอกประมาณ ๖๐ วัน

ระยะเวลาจากผลิตดอกจนถึงแก่ตัดได้ประมาณ ๑๗๒—๑๘๐ วัน

ระยะเวลาจากดอกบานจนถึงผลแก่ตัดได้ประมาณ ๑๒๒—๑๓๐ วัน

๓. ทุเรียนประเภทพันธุ์หนัก เริ่มผลิตดอกพร้อม ๆ กับทุเรียนประเภทพันธุ์
กลาง คือราวประมาณกลางเดือนธันวาคม

ดอกจะบานประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์หรือประมาณพร้อมกันกับทุเรียนประเภท
พันธุ์กลาง ทองย้อยฉัตร อีหนัก กำปั่น รวมเวลาตั้งแต่ผลิตดอกจนถึงดอก
บานประมาณ ๖๐ วัน

ระยะเวลาตั้งแต่ดอกบานจนถึงผลแก่ตัดได้ประมาณ ๒๐๐—๒๓๐ วัน

ระยะเวลาตั้งแต่ดอกบานจนถึงผลแก่ตัดได้ประมาณ ๑๕๐—๑๕๐ วัน ราว ๆ กลาง
เดือนกรกฎาคม

เวลาที่ทุเรียนเริ่มผลิดอกนั้น อาจเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของดินฟ้าอากาศ แต่ระยะเวลาตั้งแต่ดอกบานจนถึงผลแก่ตัดได้นั้นคงที่ ถ้าทุเรียนผลิดอกล่า การแก่และสุกของผลทุเรียนก็ย่อมจะล่าไปด้วย

การขยายพันธุ์แบบต่าง ๆ และตามความนิยม การขยายพันธุ์เพื่อให้ได้พันธุ์ดีและนำไปปลูกเป็นพันธุ์ขยายนั้น มีต่าง ๆ กันหลายแบบดังต่อไปนี้:-

๑. การขยายพันธุ์โดยเมล็ด การขยายพันธุ์แบบนี้มีความมุ่งหมายที่จะทำพันธุ์ใหม่มากกว่าอย่างอื่น เพราะการขยายพันธุ์แบบนี้ที่เกิดขึ้นมาใหม่นั้นไม่สามารถที่จะเตาลักษณะทั่วไปได้เนื่องจากการกลายพันธุ์นั่นเอง ดังนั้นชาวสวนจึงไม่นิยมเริ่มทำสวนทุเรียนด้วยการปลูกด้วยเมล็ด นอกจากใช้ทำเป็นต้นตอ

๒. การขยายพันธุ์โดยวิธีตอน ชาวสวนทุเรียนเกือบทั้งหมดทำการขยายพันธุ์แบบนี้กันเป็นส่วนมาก เพราะคงลักษณะความดีของพันธุ์เดิมไว้ และยิ่งกว่านั้นยังให้ผลได้เร็วกว่าการปลูกด้วยเมล็ดต้นเดียว ทำให้สะดวกแก่การเก็บผล หรือบ่มกันกำจัดโรคและแมลงแต่ขาดรากแก้ว

๓. การขยายพันธุ์โดยวิธีการทาบกิ่ง การขยายพันธุ์วิธีนี้ยังเป็นของใหม่ของชาวสวนทุเรียน และชาวสวนยังมีการขยายพันธุ์วิธีนี้กันน้อยอยู่มาก แต่ต่อไปอาจใช้วิธีนี้เป็นการขยายพันธุ์มากขึ้นก็ได้ เพราะการทาบกิ่งดีกว่าการตอนอยู่หลายประการด้วยกัน เช่น ลำต้นแข็งแรง มีรากแก้ว ทนลมทนน้ำ ทนโรคได้ดีกว่า เนื่องจากส่วนล่างของลำต้นเกิดจากเมล็ด และส่วนยอดยังรักษาลักษณะดีของเดิมไว้ได้เช่นเดียวกับกิ่งตอน สันเป็ลือกิ่งในการขยายพันธุ์น้อยกว่า อาจใช้รากพันธุ์อื่นที่มีความต้านทานโรคและแมลงเป็นต้นตอ การทาบกิ่งเป็นวิธีที่ง่ายและสะดวกมาก ผู้ที่สนใจเห็นการทำเพียงครั้งเดียวก็นำไปทำด้วยตนเอง

๔. การขยายพันธุ์แบบตอน และทาบกิ่งกึ่งนี้ ยังนับว่าเป็นวิธีการขยายพันธุ์ที่ไม่สะดวกอยู่หลายประการ เป็นต้นว่าต้องหมั่นคอยรดน้ำต้นแก่อยู่เสมอในเวลาทาบกิ่ง ถ้ากิ่งต้นที่จะใช้ทาบกิ่งนั้นอยู่สูงจะต้องเสียเงินเสียทอง เวลาและแรงงานมานั่งทำวัน เพื่อจะ

ได้วางต้นตอให้ใกล้กับกิ่งพันธุ์ ที่ต้องการนั้นให้มากที่สุด การขยายพันธุ์จะเป็นการตอน การทาบกิ่งก็ดี เป็นการปลีองกิ่งมาก ฉะนั้นการติดตาจึงเป็นวิธีขยายพันธุ์วิธีหนึ่ง ถ้าผู้ทำมีความชำนาญก็จะทำได้ผล เพราะเพียงแต่เอาตาซึ่งมีอยู่ตามกิ่งมากมายมาขยายพันธุ์เท่านั้น

การเลือกที่ดิน ที่ดินที่จะทำการปลูกทุเรียนได้จะต้องเป็นดินที่ไม่เหนียวหรือแข็งจนเกินไป ถ้าเป็นดินทรายจะต้องเป็นดินทรายที่มีพวกพืชวัตถุที่เน่าเปื่อยผสมอยู่ด้วยยิ่งมีมากก็ยิ่งดี และจะต้องคำนึงถึงดิน ว่าดินนั้นมีดินส่วนดีหนาเท่าใด มิใช่ว่าดินชั้นบนดีเพียง ๑ เมตร หรือ ๑ ๑/๒ เมตร ต่อจากนั้นเป็นดินดานแข็งหรือหินลูกรังแข็ง ทุเรียนถ้าปลูกในที่ดินดังกล่าวแล้วจะเจริญดีในระยะแรก นาน ๆ บ้างเข้าทุเรียนจะไม่เจริญเต็มที่ หรือให้ผลน้อยลงลงไป เนื่องจากรากที่ลงไปหาอาหารลึกนานเข้าจะไปพบดินดาน หรือดินที่แข็งมีอาหารน้อย ฉะนั้นก่อนที่จะทำการปลูกถ้าสามารถเจาะสำรวจดินดูเสียก่อนได้จะดีมาก

ทุเรียนชอบดินร่วนปนทรายที่มีความชุ่มชื้น และมีอินทรีย์วัตถุในดินมาก ๆ และต้องการน้ำมากแต่ไม่ถึงกับท่วมแฉะหรือเป็นที่ลุ่มจนเกินไป อีกประการหนึ่งคือจะต้องเป็นพื้นที่เค็มชื้นไม่ถึง เพราะทุเรียนกับน้ำเค็มพบกันไม่ได้เลย ที่ดินที่ยกเป็นร่องแต่อยู่ในที่ลุ่มเกินไประบายน้ำไม่ออกก็พอปลูกได้แต่ไม่ดีทีเดียว สำหรับอากาศนั้นทุเรียนชอบชื้นในที่ที่มีอากาศชุ่มชื้นมีฝนตกบ่อย ไม่ร้อนจัด หนาวจัดเกินไป

ระยะปลูก กล่าวโดยทั่ว ๆ ไป การปลูกต้นไม้ทุกชนิดการวางระยะปลูกนับเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญประการหนึ่ง ผลได้ย่อมมีความสัมพันธ์กับระยะปลูกอยู่มาก ผู้ปลูกบางรายคิดแต่จะปลูกจำนวนต้นให้ได้มากเข้าไว้ ซึ่งหวังว่าจะได้ผลมากในอนาคต ขอได้สังเกตกันไปเถอะว่ายิ่งนานวันเข้าก็ยิ่งจะได้ผลลดลงทุกปี ตรงตามสุภาษิตที่ว่า “ปลูกถี่เอาฟางปลูกห่างเอารวง” ต้นไม้ชนิดไหนเราจะวางระยะปลูกถี่ห่างเท่าไหนดันย่อมขึ้นอยู่กับความจริง ๒ ประการ ประการแรก คือวางระยะตามลักษณะทรงหรือพุ่มของต้นไม้ไม่ว่าพุ่มใหญ่ เช่น มะม่วง เงาะ ลำไย ปลูกในระยะห่าง ต้นไม้ที่มีพุ่มเล็ก เช่น พวกส้มต่าง ๆ ละมุด

มังกุด ควรปลูกในระยะที่น้อย ประการที่ ๒ คือ วางระยะปลูกตามลักษณะของดินปลูก ถ้าดินกำเนิดมาจากป่าที่มีปุ๋ยพืชสดมาก ซึ่งเรียกว่าดินชั้นดี ควรวางระยะปลูกให้ห่างกว่าปกติ แต่ถ้าดินปลูกนั้นเกิดมาจากป่าละเมาะ หรือดินทรายที่มีปุ๋ยพืชสดน้อย ซึ่งเรียกว่าอยู่ในลักษณะดินเลว ก็ควรปลูกในระยะที่กว้างกว่าปกติ สำหรับระยะการปลูกทุเรียนในพื้นที่ราบนั้นก็ควรวางระยะตามความเหมาะสม ถึงแม้ว่าพันธุ์ทุเรียนจะได้แบ่งอายุการให้ผลไว้แล้วคือ มีพันธุ์หนัก พันธุ์กลาง พันธุ์เบา ซึ่งแต่ละพันธุ์ก็มีลักษณะความเจริญเติบโตของทรงต้นไม่สู้จะแตกต่างกันมากนัก จะมีอยู่บ้างก็เป็นบางพันธุ์เท่านั้น ด้วยเหตุนี้การวางระยะปลูกก็ควรจะเป็นระยะระหว่างต้น ระหว่างแถวห่างกัน ๑๐ เมตร (๑๐x๑๐ เมตร) ระยะปลูกดังกล่าวนี้ให้ถือเป็นระยะปลูกมาตรฐาน แต่การวางแถวปลูกของแต่ละพันธุ์ ก็ควรคำนึงถึงทรงพุ่มบ้าง เช่น บางชนิดมีทรงพุ่มแคบควรจะให้อยู่ลับทรงพุ่มที่กว้าง

ส่วนในที่ดินเหนียวอย่างจังหวัดนนทบุรี ธนบุรี ซึ่งเป็นสวนยกร่อง พันธุ์ที่ยกขนนั้นก็มีขนาดตั้งแต่ ๖-๘ เมตร และจะมีร่องน้ำกว้างประมาณ ๑.๕๐-๒.๐๐ เมตร ก็ควรปลูกตรงกลางร่องให้ห่างกัน ๑๐ เมตร เช่นเดียวกัน แต่อย่าปลูกระหว่างร่องให้ตรงกัน

การเตรียมดิน การปลูกทุเรียนตามสวนภาคกลางนิยมปลูกด้วยการยกโคกให้สูงจากพื้นดิน เพราะตามสวนปกติมักจะยกเป็นร่องอยู่แล้ว แต่การยกโคกนั้นมิใช่เอาดินจากที่อื่นมาถมขึ้นเป็นโคก เพียงแต่ขุดเอาดินตรงบริเวณที่ต้องการจะปลูกมาพูนให้สูงเป็นโคกเท่านั้น การยกโคกนี้เพื่อระบายน้ำแฉะรดน้ำหรือเมื่อฝนตกชุก และสะดวกแก่รากที่ออกใหม่ ถ้าหากเป็นที่ดินปนทรายจะต้องปลูกด้วยวิธีไม่ยกโคก เพราะการระบายน้ำดีอยู่แล้ว ก่อนปลูกจะต้องเตรียมดังนี้ คือ ขุดบริเวณที่กำหนดว่าจะปลูกให้เป็นหลุมลึก ๑-๑.๕ เมตร กว้าง ๗๕ เซนติเมตร แล้วหาพวกหญ้าเน่าเปื่อยหรือวัชพืชต่าง ๆ ที่มุงแล้วใส่ในหลุมจนเต็ม หรือถ้าสามารถหาพวกปุ๋ยคอกเก่า ๆ เช่น มูลโค มูลกระบือ มาผสมดินก่อนปลูกได้ยิ่งดี

วิธีปลูก เมื่อได้เตรียมหลุมหรือโคกไว้เรียบร้อยแล้วตั้งกล้า จะเป็นทุเรียนกิ่งตอนหรือกิ่งทาบก็ตาม เมื่อนำออกจากภาชนะที่ชำแล้ว ถ้าเป็นทุเรียนที่ชำไว้นาน ๆ ดินในหม้อหรือกระถางนั้นจะจับกันแข็งเป็นรูปของภาชนะนั้น ๆ ก่อนจะวางกิ่งปลูกลงในหลุม ควรจะใช้มือจับตอนล่างทั้งสองมือ แยกดินออกเบา ๆ เพื่อให้ดินแตกและรากที่ยังชดอยู่ตรงส่วนกันของภาชนะนั้น ๆ แยกออกบ้าง เพราะถ้าวางลงไปทั้งที่ยังเป็นรูปตามลักษณะของภาชนะที่ชำอยู่แล้ว อีกนานวันดินนั้นจะละลายหรือแยกตัวออกเอง เป็นการเสียเวลาที่รากออกใหม่จะแทงทะลุดิน ดินออกมา ถ้าเป็นทุเรียนกิ่งทาบด้วยแล้วควรจะมีการรอกแก้วด้วยตามสมควร เพราะรากแก้วของต้นต่อซึ่งชดอยู่เป็นเวลานานจะได้ขยายตัวออกเร็วขึ้น การปลูกที่ดินปนทรายที่ไม่ต้องยกโคกโดยปลูกเป็นหลุมนั้น เมื่อเวลารอกหลุมแล้วควรจะให้ดินปลูกตรงหลุมสูงกว่าพื้นระดับดินเล็กน้อย เพราะถ้าต่ำกว่าจะเกิดเป็นแอ่ง น้ำจะขังแฉะมากในฤดูฝน ทำให้รากเน่าตายได้ การรอกดินก็เหมือนกันควรจะกลบให้มิด หรือถ้าเป็นกิ่งตอน กลบดินมิดกะเปาะกามะพร้าว ถ้าเป็นกิ่งทาบกลบดินมิดดินเพาะของต้นต่อ เมื่อกลบหลุมและปลูกเรียบร้อยแล้ว ให้หาไม้ปักให้ชิดกับต้นทุเรียน เพื่อเป็นหลักปัก ๑ อัน แล้วผูกเชือกมัดต้นทุเรียนติดกับหลักปัก ๒-๓ เปลาตามสมควร เพื่อกันลมโยกกล้าต้น เพราะรากที่ออกใหม่ยังไม่เจริญเต็มที่ เมื่อลำต้นถูกลมโยกรากออกใหม่อาจขาดหรือไม่จับดินทำการดูดอาหารจากดินได้ไม่สมบูรณ์

อีกประการหนึ่งที่ผู้ปลูกไม่ควรลืม และควรเตรียมให้ทันก่อนปลูกก็คือ เมื่อเลือกที่และดินเหมาะสมกับการปลูกทุเรียนแล้ว กะหลุมปลูกไว้ให้แน่นอนตามระยะของชนิดทุเรียนที่จะปลูฯ แล้วหากิ่งทองหลางมาปลูกไว้ระหว่างหลุมเสียก่อนสัก ๒ หรือ ๓ ปี ทองหลางจะเจริญเต็มที่ จึงปลูกทุเรียนตามลงไปตามหลุมที่ได้กะไว้ดังกล่าวแล้ว หากจะต้องเตรียมการดังกล่าวไม่ทันใจผู้ปลูก ถ้าพอจะทำได้ เมื่อกะหลุมทุเรียนไว้แน่นแล้วควรปลูกกล้วย เช่นกล้วยน้ำว้าไว้ก่อนสัก ๒ เดือน จึงจะปลูกทุเรียน กล้วยจะช่วยบังร่มบังแดดให้ทุเรียนในฤดูแล้งเป็นอย่างดี ส่วนทองหลางนั้นให้ปักสับระหว่างทุเรียน หลังจากได้ปลูกทุเรียนลงไปเรียบร้อยแล้ว เมื่อทุเรียนมีอายุได้ราว ๒ ปี และทองหลางก็พอจะเติบโตเป็นร่วมได้แล้ว จึงตัดกล้วยออกเสียให้หมด คงเหลือไว้แต่ทองหลางที่ทำหน้าที่บังร่มแทนกล้วย

ต่อไป เพราะทองหลางเป็นพืชตระกูลถั่ว ซึ่งเหมาะกับการบำรุงดินและบังลมบังแดดในฤดูแล้งได้ดี โดยเฉพาะทุเรียนนี้ในระยะ ๑-๒ ปีแรกที่เริ่มปลูกชอบที่ร่มรำไร ทุเรียนจะเจริญงอกงามดี แต่ระวังอย่าให้กล้วยหรือทองหลางที่บังจนเกินไป ต้องคอยดูตัดกิ่งก้านที่ล่วงล้ำเข้าไปบังทุเรียนอยู่เสมอ หลังจาก ๒ ปี ไปแล้วทั้งทุเรียนและทองหลางจะเจริญเติบโตขึ้น อาจบังร่มจนเกินไป ทุเรียนได้รับแสงแดดไม่เพียงพอกับความต้องการก็ได้ ยิ่งกว่านั้นทองหลางบางต้น บางกิ่งซึ่งเจริญเร็วกว่าทุเรียน ก็จะเหยียบกิ่งออกไปคลุมซอกกับความเจริญของกิ่งทุเรียนก็ได้ หากเป็นเช่นนั้นให้รีบตัดกิ่งทองหลางที่ยาวไปคลุมทุเรียนออกเสีย ชาวสวนทุเรียนที่ปลูกทองหลางลงในแปลงทุเรียนดังกล่าวแล้ว เขาตัดกิ่งทองหลาง ทั้งในฤดูฝนทุก ๆ ปี เมื่อทุเรียนมีอายุ ๖-๗ ปีแล้ว ลำต้นกิ่งก้านสาขาแข็งแรงมีรากแขนงใหญ่ยึดลำต้น และอาหารได้สมบูรณ์แล้ว จะเอาทองหลางออกเสียเลยก็น่าจะทำได้ เช่นในจังหวัดจันทบุรีและในจังหวัดภาคใต้หลายแห่งปลูกทุเรียนไม่ได้ปลูกทองหลางไว้เลย แต่ชาวสวนดังกล่าวนี้ในแปลงหนึ่ง ๆ หาได้ปลูกทุเรียนแต่อย่างเดียวไม่ มักจะปลูกไม้อื่น เช่น มังคุด เงาะ หนาก ฯลฯ ประปนลงไปด้วย ซึ่งเป็นวิธีปลูกที่ไม่เหมาะสม

อนึ่งหากผู้ปลูกไม่อาจปฏิบัติงานก่อนปลูก เช่น การปลูกทองหลางหรือกล้วยไว้ก่อนดังกล่าวแล้ว ซึ่งจำเป็นจะต้องปลูกทุเรียนลงในพื้นดินนี้ก่อนปลูกพืชบังร่ม หรือจำเป็นต้องปลูกทุเรียนลงไปพร้อมกับการปลูกพืชบังร่มนั้นควรหาทางมะพร้าวหรือกิ่งไม้ื่นๆ พอดีที่จะบังแดดได้ จัดการบังตามทิศที่มีแดดส่องถูกต้นทุเรียนมากเกินไปเสีย เมื่อกล้วยหรือทองหลางโตพอบังร่มได้ดีแล้ว จึงเอาทางมะพร้าวหรือกิ่งไม้ที่บังแดดไว้ ออก

การเตรียมหลุมในที่ผิวนิร่วนปนทราย เมื่อได้วัชระยะปลูกระหว่างต้นระหว่างแถวเรียบร้อยแล้ว จึงทำการขุดหลุมมีขนาดกว้าง ๑ เมตร หรือ ๗๕ เซนติเมตร ลึก ๑ เมตร แต่ควรให้กว้าง ๑ เมตร ลึก ๑ เมตร ก็จะเหมาะมากในการขุดหลุมนี้ให้ชิดเอาดินชั้นบนกองไว้ปากหลุมข้างหนึ่ง และดินชั้นล่างกองไว้อีกข้างหนึ่ง เนื่องจากดินชั้นบนเป็นดินที่มีพวกอินทรีย์วัตถุปะปนอยู่มาก แต่พอขุดลงไปดินจะเริ่มเปลี่ยนสี ทั้งนี้ไม่จำกัดว่าจะ

เป็นระยะเท่าใด เพราะดินแต่ละแห่งย่อมมีสภาพไม่เหมือนกัน ก็ให้ใช้การสังเกตว่าดินเริ่มเปลี่ยนสีให้ถือว่าเป็นดินชั้นล่าง เพราะดินชั้นล่างไม่มีพวกอินทรีย์วัตถุปนอยู่เลย จึงไม่มีสีเหมือนดินชั้นบน

การกลบหลุม เมื่อขุดลงไปได้ขนาดที่ต้องการแล้วการกลบหลุมให้ใช้แต่เพียงดินชั้นบนผสมปุ๋ยคอก หรือปุ๋ยอินทรีย์และหญ้าแห้งได้ดังกล่าวไว้แล้วในตอนต้น การกลบดินผสมปุ๋ยนั้นควรกลบให้สูงกว่าระดับพื้นดินประมาณ ๒๐-๓๐ เซนติเมตร ทั้งนี้เพื่อป้องกันการยวบตัวหรือสลายตัวของปุ๋ยคอกหรือหญ้าแห้งเน่าเปื่อย ถ้าหากกลบให้เสมอกับพื้นดินแล้วก็มีกรยวบตัวจะทำให้บริเวณหลุมเป็นแอ่ง ถ้าดินบริเวณนั้นมีการระบายน้ำไม่ดีแล้วจะทำให้หน้าชั้นรากเน่าตายได้ ฉะนั้นจึงให้กลบดินสูงกว่าระดับพื้นไว้

การปฏิบัติบำรุงรักษา

๑. การให้น้ำ ทุเรียนที่ปลูกในระยะแรก ๆ ต้องรดน้ำทุกวันเป็นเวลาอย่างน้อย ๑ เดือน ต่อจากนั้นทุเรียนก็ยังต้องการน้ำอยู่เป็นประจำถ้าฝนไม่ตกต้องรดน้ำให้เสมอ แต่ไม่จำเป็นจะต้องรดน้ำทุก ๆ วันตั้งแต่ระยะแรก ๆ เว้นวันหรือ ๒ วันครั้งก็ได้ แล้วแต่ความชื้นของดินบริเวณต้นทุเรียน การที่ได้กล่าวในตอนแรกว่าควรปลูกก่อนหน้าฤดูฝน ๑ เดือน ทั้งนี้จะได้ทันแรงการรดน้ำ และการที่จะรดครั้งละมาก หรือน้อยนั้นให้สังเกตดูจากดิน ถ้าดินบริเวณนั้นน้ำซึมได้รวดเร็วหรือระเหยได้เร็วก็ควรรดให้มากหน่อยแต่อย่าให้ถึงกับแฉะ ในชั้นหลังจากปลูกเรียบร้อยแล้วควรหาหญ้าแห้งหรือฟางคลุมให้ทั่วบริเวณโคนต้นแต่อย่าให้ชิดจนเกินไป การที่ให้เอาหญ้าฟางคลุมนั้น นอกจากจะช่วยความชุ่มชื้นแล้วยังช่วยให้ดินที่ยกเป็นโคก (ปลูกด้วยยกโคก) ไม่พังทลายง่ายเมื่อเวลารดน้ำหรือมีฝนตกมากอีกด้วย เมื่อฤดูฝนและมีฝนตกเสมอ ๆ จึงงดการรดน้ำได้ ถ้าหากหาหญ้าแห้งหรือฟางไม่ได้จะใช้ต้นกล้วยที่ตัดเครือเอาผลไปแล้วสับเป็นท่อน ๆ ยาว ๑ เมตร ผ่าออกเป็นสองซีกคลุมบริเวณโคนก็ได้เหมือนกัน พอเข้าฤดูฝนมาก ๆ ก็ควรเอาหญ้าหรือฟางกับต้นกล้วยออกได้ เพราะในระยะนี้การพังทลายจะเกิดน้อยลงมากแล้ว ถ้าปล่อยไว้จะทำให้ดินบริเวณโคนแฉะจนเกินไป อาจทำให้รากที่ออกใหม่เน่าได้ และ

ดินชั้นและชนิดดินปลวกชอบอาศัย เพราะปลวกเป็นศัตรูสำคัญของทุเรียนแรกปลูก

๒. การปฏิบัติเกี่ยวกับดินบริเวณโคนต้น

ก. ระยะแรก เมื่อทุเรียนมีอายุได้ ๘-๑๐ เดือน ดินบริเวณโคนต้นจะเริ่มจับตัวแข็ง น้ำและแสงสว่างจะลอดลงในดินไม่สะดวก ให้เอาจอบพาดินรอบ ๆ บริเวณโคนหรือหลุมเพียงต้น ๆ แต่อย่าพาดให้ใกล้ต้นนัก การพาดดินก็คือการพรวนดินนั่นเอง เมื่อพรวนแล้วก็ควรหาหญ้าแห้งคลุมบริเวณที่พรวนไว้อย่าให้กระทบแสงแดดมากนัก เพราะการพรวนนี้อาจกระทบกระเทือนรากบ้าง จึงไม่เป็นการสมควรจะให้ถูกแดดมากจนเป็นเหตุให้รากออกใหม่ถูกความร้อน อาจแห้งเสียก่อนที่มีความเจริญเติบโต

ข. ระยะหลัง เมื่อทุเรียนมีอายุมากกว่า ๑ ปีแล้ว ความเจริญเติบโตทั้งส่วนรากและทรงต้นจะมีมากขึ้นตามระยะเวลา การพาดดินรอบบริเวณโคนหรือพรวนโคนต้นนั้น ก็ต้องทำอยู่เป็นประจำทุก ๆ ปี แต่การพาดดินในระยะหลังนี้ให้พาดดินรอบโคนไกลออกไปทุกทีตามกำลังของรากที่จะออกไปถึง การพรวนดินในระยะนี้อาจจะพบรากที่ออกมาหาอาหารบ้าง ถ้าพบว่ารากงอก็ควรจัดให้ตรง และเป็นการตัดรากไม้อื่น ที่ปลูกไว้เช่นทองหลาง หรือกล้วย เพราะไม้ทั้งสองนี้ ถึงแม้ว่าจะช่วยให้ประโยชน์แต่ตัวของมันเองก็แย่งอาหารกินเหมือนกัน ในขณะที่ทำการพรวนแต่ละครั้ง ควรใส่ปุ๋ยคอก เช่นมูลโค มูลกระบือแห้ง ๆ หรือปุ๋ยขยะดับปนลงไปดินด้วย จะช่วยให้ดินร่วนซุยเหมาะแก่การหาอาหารของราก และยังจะช่วยให้แสงแดดส่องลงภายใต้ดิน ช่วยจุลินทรีย์ภายในดินนั้นทำการแปรธาตุทางเคมีได้สะดวกยิ่งขึ้นอีกด้วย เมื่อเสร็จแล้วก็ควรหาหญ้าแห้งหรือใบกล้วยที่ไม่ต้องการเอามาคลุมต้งเช่นในระยะแรกก็เป็นการดี การทำดังนี้ภาษาชาวสวนเรียกว่า "การทำโคน" หรือ "การวางราก" ข้อควรคำนึงคือ ต้องคอยสังเกตอย่าให้โคนทุเรียนหรือรากลอยพาดดินได้เป็นอันขาด ถ้าพบเช่นนี้ให้เอาดินกลบเสีย

ศัตรูของทุเรียน ศัตรูของทุเรียนที่สำคัญ ๆ มีหลายชนิดคือ :-

๑. **เพลี้ยไก่แจ้** (Jumping plant lice) ทั้งตัวอ่อนและตัวแก่ของแมลงชนิดนี้ดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะที่ทุเรียนกำลังแตกใบอ่อนใหม่ ๆ

ใบที่ถูกแมลงชนิดนี้ตุน้ำเลี้ยงจากใบ ใบจะแห้งและร่วง ถ้าหากแมลงชนิดนี้ทำความเสียหายมาก ใบอ่อนทั้งต้นจะร่วงเกือบหมด ฉะนั้นในระยะที่ทุเรียนเริ่มแตกใบอ่อนใหม่ๆ ให้หมั่นตรวจดูตามใต้ใบเมื่อพบแมลงนี้ก็ให้ฉีดด้วยเซวิน หรือดีลตริน แมลงนี้สังเกตเห็นได้ง่ายจะอยู่ตามใต้ใบเป็นกลุ่ม ๆ สีขาวและมีทางคล้ายทางไก่สีขาว เมื่อทำให้กระเทือนหรือถูกรบกวนแมลงนี้จะกระโดดได้คล่องแคล่ว พอเป็นตัวแก่ก็มีปีกบินได้

๒. หนอนสีกินใบ (*Arthisma* sp.) แมลงชนิดนี้เฉพาะตัวหนอนเท่านั้น ที่กินใบที่แตกใหม่ ๆ หรือยังอ่อนอยู่ขนาดของหนอนยาวประมาณ ๑ นิ้ว หนอนสีน้ำตาลอ่อนปนเขียวมอมดูคล้าย ๆ กับสีของใบ ฉะนั้นจึงมองเห็นได้ยาก ต้องสังเกตให้ดีจึงจะเห็นหนอนนี้ และมีอยู่ทั้งหน้าใบและหลังใบ เมื่อหนอนโตเต็มที่แล้วจะเข้ากัดแต่ในดินแล้วจึงออกเป็นตัวมีเส้นผสมพันธุ์และขยายพันธุ์ต่อไป เมื่อพบหนอนในระยะนี้ยังมีไม่มากให้จับทำลายเสีย ถ้าหากหนอนมีจำนวนมากควรฉีดด้วยดีลตริน

๓. หนอนกินดอก (*Eublemma Versicolora* Walk.) แมลงชนิดนี้เป็นศัตรูที่สำคัญอย่างหนึ่งของดอกทุเรียนที่ยังไม่บาน โดยหนอนเจาะไซกินเข้าไปในดอก ขนาดของหนอนยาวประมาณ ๑.๕ เซนติเมตร ตัวสีน้ำตาล ดอกที่หนอนทำลายมองเห็นได้ง่าย โดยมีขี้ของหนอนออกมาอยู่ข้างนอกดอก ในระยะต่อมาดอกนั้นจะแห้งและร่วง สำหรับการกำจัดหนอนนี้ยังไม่ได้ทำการทดลอง ฉะนั้น ขอให้ชาวสวนหมั่นตรวจดูดอกทุเรียนที่ยังไม่บาน เมื่อพบหนอนก็เก็บทำลายเสียเพื่อป้องกันมิให้แมลงนี้ทำความเสียหายต่อไป

๔. หนอนเจาะกินผล (Fruit boring caterpillar) หนอนของแมลงชนิดนี้เป็นศัตรูที่สำคัญอย่างหนึ่งของทุเรียน เพราะทำลายผลโดยเจาะกินเข้าไปภายใต้ผิวเปลือก - และบางตัวเจาะกินเข้าไปถึงเนื้อใน แต่ลูกทุเรียนก็สามารถเจริญเติบโตไปจนกระทั่งสุกได้ แต่เนื้อภายในที่สุกแล้วมักฉิมหมื่นรับประทานไม่ได้ ส่วนลูกที่หนอนกินเข้าไปถึงภายในก็มีขี้ของหนอนอยู่ภายนอกและตุน้ำแก่ลียด ทำให้ทุเรียนขายไม่ได้เลย การทำลายของหนอนนี้จะทำลายตรงบริเวณที่ลูกทุเรียนอยู่ติดกัน ฉะนั้น ขอให้ชาวสวนหมั่นตรวจดูลูกทุเรียนอยู่เสมอ เมื่อพบทุเรียนลูกใดมีหนอนทำลายให้ใช้ปากคีบเขี่ยเอาหนอนออก

มาทำลายเสีย ส่วนทิวเรือนที่หนอนจะเข้าไปภายในแล้วก็ให้ตัดทิ้งแล้วขุดหลุมฝังเสียอย่าปล่อยให้ปลิวทิ้งไว้ เพื่อป้องกันกาขยายพันธุ์ต่อไป

๕. หนอนคืบหนวดยาวเจาะลำต้น (Stem boring grub.) หนอนของแมลงชนิดนี้ขนาดยาวที่สุดที่พบคือประมาณ ๘ เซนติเมตร หนอนตัวสีขาว หัวสีดำ ตันหัวใหญ่ ส่วนท้ายเล็ก หนอนของแมลงชนิดนี้จะกินเข้าไปภายในลำต้น อาการระยะแรกที่สังเกตเห็นได้ง่ายก็คือบริเวณลำต้น ทิวเรือนที่มีหนอนกินอยู่ภายในมีน้ำไหลซึมออกมาข้างนอก ในระยะต่อมาจึงจะพบหนอนออกมากองเป็นจุกอยู่ข้างนอกเปลือก ถ้าหากพบในระยะหลังนี้แสดงว่าหนอนกินอยู่ภายในลำต้นนานแล้ว เมื่อหนอนกินอยู่ภายใน ทิวเรือนจะร่วงและต้นแห้งตายในที่สุด สำหรับการป้องกันและกำจัดหนอนนี้ ถ้าหากพบต้นทิวเรือนเริ่มมีน้ำไหลซึมออกมาใช้มีดค่อยๆ และตรงบริเวณนั้นเอง จับหนอนมาทำลายเสีย ถ้าหากพบในระยะที่มีซีกของหนอนออกมาข้างนอกแล้ว แสดงว่าหนอนจะกินเข้าไปในลำต้นแล้ว ให้ใช้สารลึซูปโฟมแก๊ส หรือ คาร์บอนเตตราคลอไรด์ แล้วยัดเข้าไปในรูแล้วใช้ดินอุดรูเสีย แก๊สของยานี้จะฆ่าหนอนให้ตาย

๖. ค้างคาวแข็งเจาะลำต้น (Xyleborus sp.) ค้างคาวแข็งตัวเล็กมาก สีดำปนน้ำตาล ทั้งตัวหนอนและตัวแก่ของแมลงนี้อยู่ภายในต้นทิวเรือน ต้นทิวเรือนที่ถูกด้วงนี้เจาะจะมองเห็นรูเล็ก ๆ อยู่ตามโคนต้นที่อยู่สูงจากพื้นดินประมาณ ๑.๕-๒.๐๐ เมตร ส่วนบริเวณอื่น ๆ ยังไม่เคยพบว่าด้วงนี้ทำลาย การกำจัดด้วงชนิดนี้ทำได้ยากเพราะด้วงจะกินเข้าไปภายใน ฉะนั้นต้องทำการป้องกันโดยฉีดดีดีตรินบริเวณโคนลำต้นที่สูงจากพื้นดิน ๑.๕-๒.๐๐ เมตร ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้ด้วงเข้าทำลายต้นทิวเรือนได้โดยฉีดเดือนละครั้ง

นอกจากศัตรูต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้ว ยังมีศัตรูชนิดอื่น ๆ อีกหลายชนิด คือ หนอนบั้ง กินผิวเปลือกทิวเรือน ด้วงปีกแข็งกัดผิวเปลือกทิวเรือน เพลี้ยหอยตูดนำเสียงจากลูก แต่ศัตรูต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ไม่ค่อยร้ายแรงและทำความเสียหายไม่มาก ฉะนั้นเมื่อพบก็จับทำลายเสีย

โรคของทุเรียน

โรคของทุเรียนที่สำคัญ ๆ และมีเกิดขึ้นอยู่เสมอ คือ

๑. โรคใบร่วงหรือโรคใบติด โรคนี้เกิดจากเชื้อราไรซอกโทเนียชนิดหนึ่ง (*Rhizoctonia* sp.) เป็นโรคที่อาจเกิดขึ้นได้ทั้งใบแก่ใบอ่อน และดอกอ่อนก็ได้ แต่ส่วนมากมักพบเป็นกับใบที่เจริญเต็มที่แล้ว อาการที่เกิดขึ้นบนใบชั้นแรกจะมีเส้นใยละเอียดสีขาวคล้ายใยแมงมุมแผ่คลุมไปตามผิวของใบ เมื่อเส้นใยแผ่คลุมบริเวณใดของใบแล้วจะเกิดรอยช้ำบนแผ่นใบ มีลักษณะตายกิ่งคล้ายกับถูกน้ำร้อนลวก ด้วยเหตุนี้เองชาวสวนทุเรียนแถบนนทบุรีจึงเรียกโรคนี้ว่า "เพลิงไฟ" รอยบนใบนี้เกิดขึ้นในรูปลักษณะที่ไม่แน่นอน นอกจากนั้นยังเกิดขึ้นบนใบไม้จำกัดแหล่งที่อีกด้วย คืออาจจะเกิดขึ้นบนส่วนริม ๆ ใบ โคนใบ หรือที่ปลายใบก็ได้ แต่ส่วนมากมักจะเป็นส่วนกลางหรือที่โคนใบกว่าส่วนอื่น เมื่อเกิดรอยบนใบแล้วสีเขียวของใบจะจางไป ต่อจากนี้รอยจะแผ่วงกว้างออกไปทุกที มีขอบเขตไม่แน่นอน รอยนี้ถ้าดูทางด้านหน้าของใบจะเห็นได้ชัดกว่าทางด้านหลังของใบ ครั้นนานวันเข้ารอยนี้จะแผ่ปกคลุมตลอดทั้งใบ แล้วใบก็ร่วงออกจากกิ่งใบที่ร่วงลงนั้นจะเห็นเส้นใยของเชื้อราปกคลุมอยู่เต็มทั้งสองด้าน ต่อมาจะมีเมล็ดสีน้ำตาลอยู่ที่ด้านล่างของใบซึ่งติดกับดิน และถ้าโรคนี้ระบาดมาก ๆ จะสังเกตเห็นใบที่ถูกโรคทำลายแห้งติดกันอยู่บนแผงบนกิ่ง โดยมีเส้นใบของราตรึงไว้ ด้วยเหตุนี้ชาวสวนบางคนจึงเรียกว่าโรคใบติด

การป้องกันกำจัด ทำได้โดย

ก. ใช้น้ำยาบอร์โด (Bordeaux mixture) พ่นในระยะ ๗-๑๐ วันต่อครั้ง สัปดาห์ ๒-๓ ครั้ง หรืออาจจะใช้ยาที่มีส่วนผสมของทองแดงที่มีจำหน่ายอยู่ทั่วประเทศ เช่น คูปราวิทแทนก็ได้

ข. ตัดหรือรวบรวมใบที่เป็นโรคเผาไฟเสียก่อนพ่นยา

ค. ให้หมั่นตรวจสอบเมื่อฝนเริ่มตกชุก ถ้าพบใบเริ่มแห้งติดกันแสดงอาการโรคให้รีบพ่นยาป้องกันไว้

๒. โรคแอนแทรกโนส (Anthracnose) โรคนี้เกิดจากเชื้อรา *Gloeosporium* sp. มักพบเสมอตามร่องทุเรียน แต่ยังไม่ถึงขนาดทำความเสียหายให้เท่าใดนัก ลักษณะอาการทั่ว ๆ ไป จะเกิดเป็นจุดสีน้ำตาลและที่ขอบ ๆ จุดมีสีน้ำตาลปนแดง ขนาดจุดประมาณ ๐.๒-๒ เซนติเมตร และถ้าเกิดกับใบอ่อน ๆ จะทำให้ใบหงิกงอและร่วงได้ การป้องกันกำจัดทำเช่นเดียวกับโรคใบติด

๓. โรคเพลาดอร์มิควิว (Powdery mildew) โรคนี้มีสาเหตุเกิดจากเชื้อรา *Oidium* sp. ทำความเสียหายให้กับผลทุเรียนที่ยังผลอ่อน ๆ อยู่ ทำให้ผลหลุดร่วงหรือถ้าเจริญต่อไปได้ก็จะทำให้ผลแกรน ลักษณะอาการของโรคนี้ก็คือที่ผลทุเรียนมีผงสีขาว ๆ คล้ายแป้งเกิดขึ้นบนผิวของผลทุเรียน ทำให้ผิวทุเรียนเป็นสีเทาปนขาว ผงสีขาว ๆ นี้จะหลุด และลอยไปตามกระแสลม ระบาดไปยังผลทุเรียนอันอื่น ๆ ต่อไป การป้องกันกำจัดโดยฉีดยากำมะถันผง (Sulphur powder dust) หรือกำมะถันชนิดผสมกับน้ำได้ (Wettable sulphur) ฉีดในขณะที่ทุเรียนเริ่มติดผล และถ้าพบทุเรียนผลติดเป็นโรคหลุดร่วงอยู่ให้เก็บเผาไฟทำลายเสีย

๔. โรคป้อยเน่า (Bark rot) พบทั่วไปในจังหวัดจันทบุรี และจังหวัดนครนายก เป็นกับทุเรียนต้นอ่อนตั้งแต่อายุ ๑ ปีขึ้นไป และมักเป็นกับลำต้นอ่อนหรือกิ่งอ่อน กิ่งที่แก่เปลือกแก่มาก ๆ แล้วไม่ใคร่พบ

เมื่อเป็นอาการครั้งแรกจะเป็นจุดขาวนมาก่อนแล้วรอบ ๆ จุดนั้นจะขึ้นเป็นวงแลเห็นได้ถนัด ต่อมาเปลือกที่จุดนั้นจะเริ่มปริแตกมีน้ำไหลซึมออกมาทำให้เปลือกเน่าแล้วต่อมาก็แห้ง ทำให้เปลือกส่วนนั้นเป็นแผลแห้งแล้วก็ตายไป ได้ตรวจพบเชื้อราชนิดหนึ่งคือ *Fusarium* sp. แต่ยังไม่อาจยืนยันได้ว่าโรคนี้เกิดจากเชื้อราชนิดนี้ กำลังศึกษาหาสาเหตุอยู่

การป้องกัน เมื่อพบแผลนี้เกิดกับกิ่งหรือลำต้นใหญ่แล้วให้รีบเอาไม้ค้ำ ๆ เชื้อนเปลือกส่วนนั้นทิ้งเสียแล้วทาแผลนั้นด้วยน้ำยาบอร์โดลละลายชั้น ๆ หรือจะใช้ยาคุปราวิท

หรือเวอวิเคียวหรือปูนแดงที่กินกับหมากชนิดใดชนิดหนึ่งจะละลายชั้น ๆ ทาแทนก็ได้ ถ้าเป็น
กับกิ่งเล็กก็ให้ตัดเผาไฟทำลายเสีย

อุปสรรคขั้นสุดท้ายก็คือ เมื่อทุเรียนขึ้นเจริญเติบโตขึ้นดีแล้ว หากว่าปลูกลงใน
ที่ดินทรายหรือดินร่วนอาจถูกลมพายุทำให้ โคนได้ถ้าเห็นต้นไหนที่ไม่แข็งแรงพอก็ให้หาไม้หรือ
หลักปักค้ำเสีย จะปักผูกติดกับลำต้นก็ได้ ถ้าได้ปฏิบัติตั้งเช่นนี้ได้กล่าวมาแล้ว การปลูกลง
ทุเรียนก็จะเป็นผลสำเร็จตามความปรารถนาทุกประการ

ในยามทุกข์

ในยามสุข

ในเวลาเข้าที่ประชุม

ในคราวเข้าเฝ้ารงค์สงคราม

นิชมรักษาเกียรติยศ

ข้อเหล่านี้เป็นสมบัติ

มีใจหนักแน่น

รู้จักสงบเสงี่ยม

อาจองค์กล่าวขัตติยด้วยคำ

มีใจแกล้งกล้า

เอาใจใส่ในการสดับ

ประจำอยู่ครบแก่ผู้มีอำนาจใหญ่

ทิโกปเทศ

สงกรานต์

“รัตนาวลี”

ไฉ่ฤๅญเตือนห้านาคิมหันต์

พวกมนุษย์สุดสุขสนุกครัน

ไต้ดุกันพิศวงเมื่อสงกรานต์

ทั้งผู้ต๊ะเญใจใส่องคาส

อภิวาทพุทธรูปในวิหาร

ลวันแต่งตัวทักกันวันสงกรานต์

คุดะคราญเพริศพริงทงหญิงชาย

ที่เฒ่าแก่แม่หม้ายไม่วะใครเทียว

สู้อุตเปริยวักินหวานลูกหลานหลาย

ที่กำลั้งชดสีสวายทงกาย

เทียวถวายน่าหอมน้อมครัทธา

บ้างก็มีที่สวาทมาตร์พระสงฆ์

ต่างจำนงมีกานัดตักตักศึกษา

ไต้แต่เพียงดุกันจำนัญจา

นาน ๆ กลับไปแล้วใจตรอม

ลวันแต่งตัวเต็มงามทวามสวาท

ใส่สีฉาดพุงเฟืองตัวเครื่องหอม

สงกรานต์ที่ตรุษที่ไม่มีมอม

ประดัมพร้อมแหวนเพชรเม็ดมุกดา

มีเท่าไรใส่เท่านั้นฉันผู้หญิง

คุดะคราญเพริศพริงเพราเอกเหมือนเมขลา

รามสุริยเดินดินสันคักดา

เทียวไต้คว่าบางทักมีเชิง

บ้างเล่นเนื้อเล่นตัวจนมัวมีต

บทกลอนข้างต้นนี้คัดมาจาก “นิราศเดือน” ซึ่งมีนายมีนักรกลอนมีชื่อเสียง
แห่งยุคต้นกรุงรัตนโกสินทร์เป็นผู้ประพันธ์ ได้พรรณาประเพณีสงกรานต์ไทยไว้อย่าง
ละเอียด

สงกรานต์ แปลว่า “ย้ายที่” “เคลื่อนที่” คือพระอาทิตย์ยกเข้าสู่ราศีเมษ
หมายถึงวันขึ้นปีใหม่ อันเป็นประเพณีของไทยเรา ซึ่งสืบเนื่องมาแต่โบราณกาล

ในสมัยก่อนทางราชการนับวันที่ ๑ เมษายน ของทุก ๆ ปี เป็นวันขึ้นปีใหม่
และเพิ่งมาเปลี่ยนเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๓ นี้ เพราะถือหลักว่าให้วันเดิมนับตั้งด้วยปฏิทินของ
สากลทั่วไป ดังนั้นจึงเปลี่ยนเป็นวันที่ ๑ มกราคม เป็นวันขึ้นปีใหม่ของทุก ๆ ปี แต่คน
ไทยส่วนมากก็ยังถือวันสงกรานต์เป็นวันเถลิงศกอยู่ตนเอง ซึ่งก็ตกราว ๆ วันที่ ๑๓-๑๔
เมษายน ฉะนั้นในวันนั้นชาวไทยที่นับถือพระพุทธศาสนาก็จะมีการทำบุญเลี้ยงพระและแผ่
ส่วนกุศลไปถึงบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว

พิธีสงกรานต์เริ่มด้วยการใส่บาตรในตอนเช้า หรือถ้าเป็นหมู่บ้านก็จัดให้มีการ
นิมนต์พระมาฉัน ทำพิธีรดลงขันใหญ่โตแล้วก็ชักชวนชาวบ้านให้พร้อมใจกันทำบุญ การ
ทำบุญนี้จะให้มีการสวดมนต์เย็นเสียก่อนก็ได้ หรือมาสวดเช้าฉันเช้าเลยก็เทียวก็ได้ เมื่อ
เสร็จจากการทำบุญเลี้ยงพระแล้วต่อไปนั้นก็เป็นการรดน้ำผู้ใหญ่ เช่น ปู่ย่า ตายาย พ่อแม่
และผู้ใหญ่ที่เคารพนับถือ ทั้งนั้นเพื่อเป็นสิริมงคลแก่ตนเองจะได้อยู่เย็นเป็นสุข มีชีวิตก้าวหน้า
และมั่งคั่งสืบไป

ในการรดน้ำนั้น เครื่องใช้ในการรดก็มีน้ำอบปรุงหอม ๆ เป็นสำคัญ นอกนั้นก็
จะเป็นของอื่น ๆ เช่น ผ้าห่ม ผ้าขาวม้า และของเบ็ดเตล็ดต่าง ๆ ตามแต่จะเหมาะสม

พิธีรดน้ำผู้ใหญ่ก็ไม่มีอะไรมากนัก เมื่อเข้าหาผู้ใหญ่แล้ว ก็ก้มลงกราบท่านพร้อม
กับอวยพรให้ท่านอยู่เย็นเป็นสุข จากนั้นก็รินน้ำอบลงในฝ่ามือของท่าน เมื่อเสร็จแล้วท่าน
ก็จะให้ศีลให้พร แก่ผู้ไปรดน้ำตามประเพณี

แต่บางทีผู้ใหญ่ที่เราไปรดน้ำอาจจะให้รางวัลเงินทอง เป็นของขวัญกันเองก็ได้ เมื่อ
เสร็จพิธีแล้วต่อไปก็เป็นการสนทนากันระหว่งญาติพี่น้อง เพื่อนบ้าน หรือระหว่งหนุ่ม
กับสาว ในขั้นแรกที่ยังไม่คุ้นสนิทสนมกันก็เพียงแต่ประพรมด้วยน้ำหอมพร้อมกันให้ศีลให้

พรซึ่งกันและกัน แต่ถ้าบุคคลที่คุ้นเคยสนิทสนมกันดีอยู่แล้วไม่ต้องพูดละ น้ำกั้น ๆ ก็
 สาดกันให้เต็มแป้นทีเดียว บางรายยิ่งกว่านั้นถึงกับยึดถือถือแขน จับไม้จับมือ ยึดถือของ
 มีค่าเป็นประกัน แล้วพรรคพวกอีกฝ่ายหนึ่งจะต้องหาเงินมาจ่ายของ ทั้งนี้เพื่อเพิ่มความ
 สนุกสนาน และคนที่สนุกสนานมากที่สุดก็เป็นฝ่ายหญิงเพราะเป็นฝ่ายได้เปรียบฝ่ายชายวัน
 หนึ่ง

ประเพณีสงกรานต์บางแห่ง มีการเล่นแบบดั้งเดิมของประเทศไทยอย่างแท้จริง
 อาทิ มอญซ่อนผ้า ช่อวงรำ ตะบับรำ และไม้หึ่ง เป็นต้น โดยหนุ่มอยู่ฝ่ายหนึ่ง สาว
 ก็อยู่อีกฝ่ายหนึ่ง การเล่นประเภทต่างๆเหล่านี้ถ้าฝ่ายหญิงเป็นฝ่ายชนะบ่อยๆหรือทุกครั้งแล้ว
 สงกรานต์ปีนั้น ๆ นับว่าสนุกมากโขทีเดียว แต่ถ้าฝ่ายชายชนะแล้ว การเล่นนั้น ๆ จะไม่
 ยึดและไม่สนุกเลย

สำหรับพระราชพิธีสงกรานต์ของทางราชการเมื่อครั้งยุคต้น ๆ กรุงรัตนโกสินทร์
 ทรงกำหนดไว้ให้มี ๓ วันบ้าง ๔ วันบ้าง ซึ่งทั้งนี้แล้วแต่ฤกษ์ยาม คือถ้าพระอาทิตย์ยก
 จากราศีมีนเข้าสู่ราศีเมษ เวลา ๒ ยามล่วงไปแล้วก็นับว่าเป็นวันสงกรานต์ ๔ วัน แต่ส่วน
 มากตามปกติสงกรานต์ก็มีเพียง ๓ วันเท่านั้น คือ

๑. วันมหาสงกรานต์
๒. วันเนา
๓. วันเถลิงศก

พระราชพิธีเกี่ยวกับพระราชกศล คือเริ่มตั้งแต่วันจ่าย (วันก่อนวันมหา
 สงกรานต์) ตั้งสวดมนต์พระปริตในการที่จะส่งมูรธาภิเศกวันเถลิงศกบนพระที่นั่งสุทไธ
 รมย์ มีเครื่องโต๊ะบูชาอย่างพร้อมเสร็จพิธีสงฆ์มีการสวดตั้ง ๓ วัน โดยนิมนต์พระประ
 มาณ ๘ รูป พระราชพิธีนี้พระมหากษัตริย์ต้องทรงส่งน้ำพระพุทธรูป และพระภิกษุสงฆ์
 ขึ้นเถระผู้ใหญ่ด้วย

ครั้นมาถึงแผ่นดินพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ก็เสด็จออกทรงส่งน้ำ
 พระมหามณีรัตนปฏิมากร พระสัมพุทธทวารวดี พระพุทธรูปอดฟ้าจุฬาโลก พระพุทธรูปเลิศล้ำ

นภาลย์ และพระคันธารราชฎ์ เป็นต้น ณ วัดพระศรีรัตนศาสดารามอีกด้วย เมื่อทรง
สมโภชเวียนเทียนเสร็จแล้ว จึงเสด็จพระราชดำเนินทรงสดับปกรณ์พระอุษูเชื้อพระวงศ์ผู้
ใหญ่อีกด้วย ตกกลางคืนมีการจุดดอกไม้เพลิงเป็นพุทธบูชาครบ ๓ วัน

ในสมัยปัจจุบันวันสงกรานต์ รู้สึกว่าตามต่างจังหวัดจะสนุกมากกว่าในกรุงเทพฯ
มาก คือถือพิธีกันอย่างเคร่งครัด มีการทำบุญใส่บาตรเลี้ยงพระ และมีมหรตพริ่นเวิง
กันอย่างสนุกสนานเกือบทุกจังหวัดและทุกวัดทีเดียว อาทิ เช่นสงกรานต์ที่จังหวัดเชียงใหม่
และที่ปากลัด อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ เป็นต้น เป็นที่น่ายินดีปลาบ
ปลื้มใจแก่ชนชาวไทยรุ่นก่อน ๆ และรุ่นหลังว่าทางราชการให้กำหนดฟื้นฟูประเพณีไทยเดิม
ของแต่ละเมืองว่า เมืองไหน จังหวัดไหน มีประเพณีเก่าครั่ง ปู่ ย่า ตา ทวด มีอะไรบ้าง
ก็ให้ค้นหาประวัตินำมาฟื้นฟูรักษากันใหม่ ทั้งนี้เพื่อบำรุงการเชิดชูของเก่าให้ชาวต่างประเทศ
และเยาวชนไทยรุ่นหลัง ๆ สนใจ และรักษาประเพณีเดิมนั้นให้สืบยั้ง ๆ ขึ้นไป.

อนึ่งทรงชนมักปราศรัยอ่อนหวาน, ข้อนั้นไม่เป็นมลพอจะให้ปลงใจที่-
เดียว คยเขามเนาผงตตอยุ่ที่ปลายลนมนาพิษอันร้ายแรงหล่อหัวใจ

ความสามัคคี

โดย จ.ส.อ. อุดม แก้วสุวรรณ สัสดีอำเภอบางบัวทอง

ชีวิตของมนุษย์ทั้งหลายตั้งอยู่บนความหวัง หากผู้ใดดำเนินชีวิตโดยสมหวัง ราบรื่นมาตลอดปี หรือผู้ใดผิดพลาดไปบ้างก็ดี โดยมากก็มักจะตั้งใจเอาไว้ว่า “จะตั้งต้นชีวิตใหม่ในปีใหม่” การตั้งต้นชีวิตที่จะให้ราบรื่นนั้น ก็ต้องอาศัยความสามัคคีควบคู่ไปด้วย ถึงแม้มนุษย์จะมีกำลังน้อย แต่ก็สามารถทำกรงานใหญ่ ๆ ได้เกินตัว เช่น ปลูกบ้านที่อยู่อาศัย สร้างตึก สร้างเรือน สามารถปกครองกันและกันช่วยกันต่อสู้ภัยอันตรายจนช่วยหาความสุขร่มเย็นให้แก่กันและกันได้ แต่ถ้าลำพังคน ๆ เดียวใครคนเดียว จะทำได้ ทั้งนี้ก็ย่อมต้องอาศัยความร่วมมือเพรียง และความสามัคคี เป็นต้นเหตุ สมดังพุทธภาษิตของพระบรมศาสดาพระสัมมาสัมพุทธเจ้าคำไว้ตรัสว่า “สหเพ สัน สุขญฺชฺชานัน สามัคคี วุทฺธิ สาธิกา” อันความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ย่อมนำความสุข ความเจริญมาสู่ปวงชนทั้งหลายทั้งปวงได้

ผู้ที่อยู่เป็นหมู่เป็นคณะเดียวกันนั้น เมื่อความสามัคคีเป็นคุณแก่หมู่คณะมากเพียงใด การแตกความสามัคคีก็เป็นโทษแก่หมู่คณะมากเพียงนั้น ดังพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว พระมหาธีรราชเจ้า ได้ทรงพระราชทานพระบรมราชาโชวาท เนื่องในการอบรมสั่งสอนเสื่อป่า และลูกเสื่อไว้เป็นเครื่องเตือนใจ ซึ่งมีข้อความตอนหนึ่ง กล่าวว่

“เหตุที่จะทำให้ความสามัคคีแตกร้าวมักเป็นบุคคลที่นึกถึงประโยชน์ของตนยิ่งกว่าประโยชน์แห่งส่วนรวมเป็นที่ตั้ง สิ่งใดที่เป็นประโยชน์แก่ส่วนตนก็เลือกกระทำสิ่งนั้น โดยไม่ไตร่ตรองให้รอบคอบเสียก่อนว่า ถ้าจะประพฤติ ปฏิบัติ หรือกระทำเช่นนั้นจะเป็นที่เสียประโยชน์แก่หมู่คณะอย่างไรบ้าง ? มัวันนี้ถึงแต่ตนเองเพ่งอยู่แต่การงานและตำแหน่งหน้าที่ซึ่งตนกำลังกระทำอยู่ ก็ให้เห็นไปว่าตนมีหน้าที่อันหนักเกินกำลังของตน หากนี้ต่อไปไม่ว่าตนเพียงกระผึกหนึ่งของคณะเท่านั้น การงานที่ตนมีหน้าที่ต้องกระทำเป็นแต่ส่วนหนึ่งของ

การงานซึ่งมีอยู่สำหรับคณะ ถ้าการงานแผนกใดงดไปเสียแม้แต่แผนกเดียว ก็อาจกระทำให้งานแผนกอื่น ๆ พลอยกระทบกระเทือนเสียไปด้วย ถ้าจะเปรียบด้วยร่างกายของคน เราคณะก็คือร่างกาย บุคคลในคณะก็เปรียบได้เหมือนอวัยวะส่วนหนึ่งของร่างกาย ถ้าอวัยวะส่วนหนึ่งส่วนใดงดไม่กระทำตามหน้าที่อวัยวะส่วนอื่น ๆ ก็พลอยชำรุดทรุดโทรมตามไปด้วยด้วยกัน และอวัยวะส่วนที่งดเสียใช้ว่าจะได้ผลดีอันใดก็หาไม่ได้เลย คงจะต้องพลอยทรุดโทรมไปพร้อมกับอวัยวะส่วนอื่น ๆ เช่นกัน ความเห็นแก่ตัวและนึกถึงตัวเป็นที่ตั้ง เป็นเครื่องเพาะความริษยาในระหว่างบุคคลใดบุคคลหนึ่งในคณะเดียวกัน ความริษยาย่อมเป็นศัตรูอันสำคัญแห่งความปรองดองและความไว้นใจเชื่อใจกัน เป็นเหตุให้แตกความสามัคคี

เมื่อเรามาพิจารณาให้ถ่องแท้ก็จะเห็นได้ว่าพระราชดำริของพระองค์ท่านล้นเกล้าฯ ร. ๖ เป็นความจริงโดยเที่ยงแท้ และชาติไทยเราก็ได้โดยประสพการณ์ความล้มจมมาแล้วก็ไม่เพราะความแตกความสามัคคีปรองดองกันระหว่างคนไทยด้วยกันดอกหรือ ประวัติศาสตร์ย่อมเป็นเครื่องชี้ให้เห็นได้เป็นอย่างดี ในสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานีไทยต้องเสียอิสรภาพให้พม่าแล้ว ล้วนแล้วแต่มีกบถอยู่เบื้องหลัง เรื่องสงสัยจิตใจกันและกัน ข่าพัวกัน ประหัตประหารซึ่งกันและกันทั้งนั้น เหตุเหล่านี้ย่อมเป็นนิท้านอหาวรณ์และพึงสังวรณว่าชาติจะล้มจมถึงกาลพิณาศนั้น ไม่จำเป็นต้องมีชนชาติอื่นรุกรานเสมอไป การแตกความสามัคคีกันระหว่างชนชาติเดียวกันก็อาจนำไปสู่ความหายนะได้ จึงควรตัวอย่างประเทศสเปนญ ประเทศคองโก ประเทศสเปนญครั้งหนึ่งเคยเป็นประเทศมหาอำนาจมากแต่ภายหลังเนื่องจากประชชาติแตกความสามัคคีแยกกันเป็นสองฝ่าย จึงเกิดสงครามกลางเมืองรบราฆ่าฟันกันไม่หยุดหย่อน จนทำให้บ้านเมืองอยู่ในสภาพระส่ำระสายไม่เป็นอันทำมาหากิน เศรษฐกิจภายในประเทศต้องตกต่ำลงอย่างน่าใจหายราษฎรทั้งประเทศต้องได้รับความเดือดร้อนยิ่งนัก เกิดทุกข์ยากลำบากทั่วทุกแห่งหนหาความร่มเย็นสงบสุขมิได้

ความสามัคคีจำแนกแยกออกเป็นสองประเภท ดังนี้คือ กายสามัคคีประเภทหนึ่ง และจิตสามัคคีประเภทหนึ่ง การที่คนทั้งหลายช่วยกันทำกาารงาน คนงานที่พร้อมเพรียงกันด้วยความแข็งแรงช่วยกันเข็นซุง หามเสาไม้ บรวธาชาวบ้านใกล้เคียงกันเดียวกัน

ประเพณีปฏิบัติที่ดีที่ยั่งยืน ช่วยกันพัฒนาท้องถิ่นทำถนน ขุดคลองถมสระ ทำทำนบกั้นน้ำเพื่อพัฒนาการท้องถิ่นนั้น ๆ ให้มีความเจริญเพื่อประโยชน์แห่งชุมชนและสาธารณะเป็นส่วนรวม ดังนี้ เราเรียกว่า “สามัคคี” และที่คนเรามีความคิดความเห็นร่วมกันเป็นเอกฉันท์เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในการประกอบกิจการนั้น ๆ เช่น ราษฎรร่วมกันสละทรัพย์เพื่อการกุศลช่วยกันสร้างถาวรวัตถุเพื่อเป็นประโยชน์ส่วนรวมในบวรพระพุทธศาสนา พลเมืองทั่วประเทศสละทรัพย์คนละเล็กคนละน้อยเพื่อสมทบในการว่านนายแก้ต่าง ๆ ในกรณีเขาพระวิหาร ซึ่งเป็นดินแดนส่วนหนึ่งของไทย ที่กัมพูชาอ้างสิทธิ์เหนือดินแดนเขาพระวิหาร ประชาชนมีจิตเมตตาการุณาสละทรัพย์ส่วนตัว เครื่องอุปโภค บริโภค ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ & จังหวัด ภาคใต้ที่ประสบหาวาตະภัย อุทกภัย เมื่อเร็ว ๆ นี้ นี่ย่อมเป็นนิทศ์อันอหฺรณั์แสดงให้เห็นว่า เป็นอีกส่วนหนึ่งในการแสดงออกทางจิตใจของคนเรา เรียกว่า “จิตสามัคคี” ความสามัคคีทั้งสองประเภทนี้ย่อมนำมาผลดี คือความสันติ ความสงบ และความเจริญรุ่งเรืองมาสู่คณะได้เป็นอย่างดี สมดังโคลงต่อไปนี้ ซึ่งพอจะเป็นหลักยึดถือได้ดังนี้คือ

“ความพร้อมเพรียงก่อให้เกิด	เกิดผลสุขนา
ความแตกร้างพาหน	ทุกข์ขว้าว
ตั้งกษัตริย์วิชัยิตล	ความพินาศนอ
ก็เพราะความแตกร้าง	เรื่องนี้ มีนาน”

ฉะนั้น ถ้าท่านทั้งหลายได้ร่วมแรงร่วมใจกัน ก่อสร้างแต่ความสามัคคีกันไว้ กิจการงานทั้งปวงทั้งหลายก็จะบรรลุผลสมดังปณิธาน ความมุ่งหมายและลุล่วงไปสมดัง พุทธพจน์สภาษิตที่ท่านได้ลิขิตหยิบยกมากล่าวข้างต้น และหวังว่าทุกท่านคงจะประสบสุข “ความสามัคคี” โดยทั่วกันเทอญ.

ประสพการณ์ที่น่าสนใจ

พระครูสมุห์ห่ม (ช. บัญญาวิมุตโต) วัดบางขวาง นนทบุรี

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

นายสมอนกับนายห้วงต่างก็หุงหาอาหารเข้า พอดันอาหารเสร็จแล้วก็ยังออกเดินทางไม่ได้ เพราะหมอกยังลงมีย่อมองไม่เห็นทาง กลัวจะเดินไปชนกับข้างเข้า จนถึงสองโมงครึ่งจึงได้ออกเดินทางกันต่อไปอีก ประมาณสี่โมงเช้าได้ไปพบกับพวกตัดต้ามไม้กวาด ซึ่งนำมาขายในเมืองหมู่หนึ่ง มาตั้งอยู่ที่ริมลำห้วยแห่งหนึ่ง จึงได้แวะแวะและนั่งสนทนากันถึงเรื่องสัตว์ป่าต่าง ๆ ได้ถามว่าพักอยู่ที่นี้มีสัตว์ป่าชุมไหม เขาได้เล่าให้ฟังว่ามีเม่นมาก เมื่อคืนนี้ยังได้สองตัว จึงได้ถามต่อไปว่า เก้ง, กวางไม่มีบ้างหรือ เขาตอบว่าไม่ค่อยมี เพราะคนมาอยู่ด้วยกันหลายคน เสียงเอะอะสัตว์ได้ยินเข้าก็หนีไม่กล้าลงมากินน้ำและกินโป่ง แต่ไก่ป่ามีมาก และเขากล่าวว่าเมื่อสองสามคืนนี้มีเสือเข้ามารบกวอนแต่ก็ถูกยิงเลยหายเงิบไป กำลังสนทนากันอยู่ ชาวเขาเผ่าอย่างชาวก็หอบต้ามไม้กวาดมาถึงพอดี ได้เอาต้ามไม้กวาดมาขายให้กับพวกที่กำลังคุ้ยกันอยู่ เพราะเขาไปหาเองด้วยและรับซื้อจากชาวเขาด้วย เห็นเด็กชาวเขาคคนหนึ่งหามมากับเขาหอบหนึ่งด้วย จึงถามว่าหามาได้ก็อันเขาตอบว่าสองร้อยอัน ชายได้เท่าไร เด็กตอบว่าชายได้ ๑๖ บาท อาตมาจึงพูดว่าแข็งแรงมาก ถ้าเป็นอาตมาเองเห็นจะไม่ไหวแน่ จึงถามต่อไปว่าทางที่จะไปยังหมู่บ้านนั้นอีกไกลไหม เด็กตอบว่าไม่ไกล แต่อาตมาเดินเสียแปดชั่วโมงจึงได้ถึง พอชาวเขาได้ขายต้ามไม้กวาดให้กับผู้ซื้อเสร็จแล้ว จึงได้ชวนเดินทางไปพร้อม ๆ กัน เพราะตอนนั้นรู้สึกอยากให้อันใด ๆ ทั้ง ๆ เวลานั้นอาตมาเองรู้สึกอ่อนเพลียมาก จนของที่ติดตัวไปเหลือเพียงย่ามใบเดียวยังหนัก ส่วนของอื่น ๆ มอบให้นายสมอนกับนายห้วงนำไปทั้งหมด พอเดินไปได้สักพักหนึ่ง คณะอาตมาก็เดินไม่ทัน พวกเผ่าอย่างชาวเดินต้องวิ่งจึงจะทันกัน เลยบอกว่าต่างคนต่างไปก็แล้วกัน พอเดินไปได้พักใหญ่ก็พบแอ่งน้ำแห่งหนึ่งอยู่ในหุบเขา มีป่าไผ่ขึ้นหนาที่บมาก มีช่องโปร่งจึงหยุดฉันเพลที่นั่น ให้นายห้วงไปตัดไม้ไผ่มาต้มน้ำร้อนเพื่อชงกาแฟฉัน นายสมอนได้เตรียมเสบียงออกจากย่าม นั่งฉันข้าว

และกาแพวันนั้นรู้สึกอวยมาก นายห้วงได้เก็บผักตามริมห้วยมาฉันกับน้ำพริก รู้สึกว่ามีรสชาติ พอเรื่องอาหารเสร็จเป็นที่เรียบร้อยแล้วก็ออกเดินทางต่อไปในป่า การเดินทางตอนนั้นรู้สึกว่า ขึ้น ๆ ลง ๆ สูงมาก อากาศเย็นจัด ส่วนมากมีป่าไผ่เพราะภูเขาเป็นภูเขาหินเสียส่วนมาก พอเดินไปได้พักใหญ่ นายสมอนบอกว่าจะถึงปรางมะกรุดแล้ว อาตมาจึงถามว่าทำไมจึงเรียกปรางมะกรุด นายสมอนตอบว่าครั้งแรกเขาเผ่าอย่างชาวตั้งหมู่บ้านอยู่แถวนี้ ต่อมาจึงได้ย้ายออกไปอยู่นอกออกไปอีก เมื่อครั้งอยู่ที่นั่นมีคนไทยเข้าไปรบกวนจึงได้หนีออกไป และตรงนั้นมีสัตว์ป่าชุม บรรดาพรานป่าก็มาพักอยู่ที่นั่น กับมีต้นมะกรุดอยู่ต้นหนึ่งใหญ่มาก พอพวกพรานยิงสัตว์ได้ก็เอาใบมะกรุดนี้ไปต้มกินทำพว้าและลาบ แล้วนายสมอนจึงชวนว่าทางต่อไปนี้อ่าจะเข้าปรางมะกรุดเลย ลัดไปอีกทางหนึ่งดีกว่า จึงชวนกันลัดไปอีกทางหนึ่งซาบคายมาทางนี้

จากนั้นก็ลัดมาอีกทางหนึ่งได้พบกับพวกตัดไม้อยู่ในป่าลึก จึงได้แวะเข้าไปทักทายกันแล้วหยุดพักเหนื่อย นายห้วงก็มีหน้าที่ต้อนน้ำร้อนชงกาแพตามเคย รู้สึกว่าชั้นภูเขาอยู่ในป่าลึก น้ำท่าสะดวกมากจะไปทางไหนก็มีน้ำไหลผ่านอยู่เสมอ พอเอากาแพแฉกกันพอสบายอาตมาจึงได้ถามว่า นี่หรือที่พักของท่านเขาตอบว่าใช่แล้ว จึงถามว่าทำไมต้องทำอย่างนี้ เขาตอบว่าเพื่อป้องกันเสือเข้ามาเวลาหลับจะได้ไม่กัดหัวได้ จึงถามว่ากันได้อย่างไรทำไว้อย่างนี้ เขาได้อธิบายให้ฟังว่า ไม่ทำดังนี้ไม่ได้ ถ้าเสือเข้ามาจะไม่มีทางสู้ได้เลย อาตมาจึงคิดว่าความคิดของเขาก็แปลกดีเหมือนกัน ท่านผู้อ่านคงไม่ค่อยเข้าใจว่าที่พักของเขาเป็นอย่างไร ที่พักของเขานั้น คือเอาไม้ไผ่มาปักเข้าเป็นแบบข้างหน้าสูงข้างหลังต่ำ จนถึงดินแล้วเอาใบตองกล้วยป้ามามุงเป็นหลังคาและปูนอน ส่วนหลังคามีสวนลึกประมาณหัวตัวคนแล้วก็บังข้าง ๆ สองข้าง ส่วนข้างหน้าโปร่งไว้และมีกองไฟสมอยู่ตลอดเวลา นอกนั้นก็เอาศิระเข้าข้างในเพื่อไม่ให้เสือกัด ส่วนเท้าเอาไว้ข้างนอกซึ่งถ้าเงิ่ศิระชันมากก็ติดกับหลังคา ถ้าจะออกต้องถอยออกมาก่อนจึงจะลุกขึ้นได้ ส่วนเครื่องบังก็ดี หลังจากก็เป็นที่ใบตองกล้วยป้ากับไม้ไผ่ทั้งสิ้น ท่านผู้อ่านลองคิดว่าใบตองกล้วยมีความทนทานเพียงใดจึงบังกันเสือและสัตว์ป่าได้ อาตมามองไม่เห็นเลยว่าจะบังกันได้ แต่เขาก็แนะนำอาตมาอย่างนี้ ได้สนทนากันพักหนึ่ง

พอหายเหนื่อยก็ออกเดินทางต่อไป ได้พบลำห้วยอีกแห่งหนึ่ง มีน้ำไหลมากมีป่าไม้ใหญ่ และป่าไม้สลักกันหนาทึบ ได้เห็นต้นไม้ชนิดหนึ่งมีลูกดกมาก เป็นพวงย่อยลงมาใบและ ต้นคล้ายกับต้นมะพร้าว จึงถามนายสมอนว่า นี่เขาเรียกว่าต้นอะไร นายสมอนตอบว่า ต้นดาว ที่เขานำไปทำเป็นลูกขิด เหมือนกับลูกจากนี้เอง ต้นดาวนี้เม่นชอบมาก ถ้า มีเวลาคืนนอนค้างคืนที่นี่จะได้เห็นเม่นมากินลูกดาว นี่แสดงว่าแถวนี้มีมาก ได้ให้นาย สมอนตัดลงมาพวงหนึ่งแล้วลองผ่านตื้นเอียงข้างในว่าเหมือนกับที่เคยเห็นหรือไม่ ตแล้วก็ เหมือนกับที่เขาทำขาย หีบผ้าเช็ดหน้าดอกมาเช็ดเรียบร้อยแล้ว สักครู่รู้สึกวุ่นวายที่โน่น หนจึงถามนายสมอนว่า เอ๊ะไปถูอะไรแล้วจึงคันไปหมด นายห้วงก็คันเหมือนกัน นาย สมอนพูดว่าผมลืมบอกท่านไปว่าให้ระวังยางของลูกดาวคันมาก จึงพูดขึ้นว่าแล้วก็ทำ อย่างนี้ทำได้ ประเดี๋ยวเดียวจึงลงแช่ในน้ำลำห้วยแก้วก็ยิ่งคันใหญ่ ต้องแช่อยู่พักใหญ่ จึงได้ค่อยยังชั่ว อาบน้ำเสร็จแล้วจึงได้เดินทางกันต่อไปใหม่ พอตะวันตกก็ถึง ดินถึง ช่องเขาแคบ จึงถามนายสมอนว่าจวนถึงแล้วหรือยัง นายสมอนตอบว่าถึงช่องแคบแล้ว พอทะเลช่องเขาก็ถึงเผ่าอย่างและช่องแคบนี้เป็นทางเดินเข้าไปเผ่าอย่างชาว จึงได้ถามว่าทาง อื่นไม่มีอีกหรือ นายสมอนตอบว่าไม่มีเพราะหมู่บ้านมีภูเขาล้อมรอบมีทางเข้าทางเดียว เดินไปได้พักใหญ่มีต้นไม้ใหญ่ล้มขวางทางอยู่จนถึงแห่งแล้ว นายสมอนก็พาลอดกิ่งไม้ข้าม บ้างเพื่อให้หลุดไปอีกข้างหนึ่ง จึงได้บอกนายสมอนว่าผิดทางแล้ว เขาตอบว่าถูกแล้วนี่ แลและเป็นทางของชาวเขาจะไม่ยอมถางสิ่งกีดขวาง ลอดไปได้ก็แล้วกัน พอพ้นจาก กิ่งไม้ที่นอนนั้นก็มองเห็นหมู่บ้านเล็ก ๆ เป็นแถว ตามชายเขาเป็นกลุ่ม ๆ ก็มีบ้าง จึงถาม นายสมอนขึ้นว่าหมู่บ้านข้างหน้าโน้นใช่หรือไม่ นายสมอนตอบว่าใช่แล้ว ตอนนั้นทำให้ รู้สึกตื่นเต้นมาก พอเดินไปได้หน่อยได้เห็นเผ่าอย่างทั้งชายหญิง และเด็ก ได้พากันออก มาต้อนรับจากนายสมอนและนายห้วงกันเป็นจำนวนมาก แสดงถึงความดีใจที่เห็นอาตมา ซึ่ง เป็นพระภิกษุมาด้วย เพราะชาวเขาเผ่านี้รู้จักพระและนับถืออยู่เหมือนกัน บางคนไม่ รู้จักพระก็วิ่งมาดู ต่างส่งภาษาของเขาแข็งขันไปหมด ฝ่ายนายสมอนกับนายห้วงนั้น เผ่าอย่างต่างก็ต้อนรับเป็นอย่างดี พอขึ้นบ้านแล้วทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ต่างก็เตรียมอาหาร

มารวมกัน เรื่องนี้นายสมอนกับนายห้วง เพราะว่าตอนที่ไปถึงนั้นเป็นเวลาที่เขากำลัง จะเตรียมกินอาหารกันอยู่แล้วด้วย อาตมาเห็นถ้าจะไม่ค่อยดีเสียแล้ว เพราะมีสวากินกัน ด้วย บ้านก็แคบคล้ายกระท่อบโรงนาของเรานี่เอง จึงได้ถามกันว่า บ้านที่ไม่มีคน อยู่มีบ้างไหมจะขอไปพักที่นั่นก่อน ชาวเขาผู้หนึ่งก็แนะนำว่า อย่างนั้นก็ดีมากเพราะอยู่ ห่างออกไปจากหมู่บ้าน ชาวเขาผู้หนึ่งก็ไปเก็บผักกวาดไว้และใช้เสื่อลำแพนไปปูให้ผืนหนึ่ง เป็นที่พอใจอาตมาพอเตรียมที่พักเสร็จก็มืดพอดี อาตมาก็เตรียมเครื่องพักนอนออกจัดเป็น ที่เรียบร้อย นายสมอนกับนายห้วงเมื่อเลี้ยงดูกันเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก็มาพักกับอาตมา อีกข้างหนึ่ง เป็นระเบียบของกระท่อมนั้นเอง นายห้วงก็ไปตัดไม้ไผ่มาตม้นำขงกาแพ กินกัน ชาวเขาต่างก็เริ่มทยอยกันมาที่กระท่อบอาตมาพักอยู่เพื่อสนทนา อาตมาก็เลย ให้นายห้วงขงกาแพมาเลี้ยงชาวเขากันด้วย อาตมาก็เริ่มถามถึงความป็นอยู่และการประ กอบอาชีพด้วยภาษาภาคเหนือ ชาวเขาต่างคนต่างก็เล่าถึงความป็นอยู่และการประกอบ อาชีพให้อาตมาฟังว่า อาชีพที่ทำเป็นประจำคืออาชีพทำนาทำไร่บางอย่าง แต่ในปีนั้น ทำนาไม่ค่อยได้ข้าวและโจรผู้ร้ายก็มารบกวนแย่งข้าวไปเสีย ปีนี้ชาวเขาอดข้าวกันมากต้อง ไปอาศัยหาของป่ามากินบ้าง และเที่ยวเก็บเอาของป่าไปแลกข้าวที่หาดเสียลงมาไว้กิน เพื่อ รอให้ถึงฝนตกข้างหน้าจะได้ลงมือทำนากันใหม่ นอกจากทำนาแล้วก็มีปลูกบ้านนาตากแห้ง แล้วก็เอามาแลกข้าว แต่เวลานี้อายุก็ถูกผู้ร้ายฟันทิ้งเสียเกือบหมดจึงต้องปลงขึ้นมา ใหม่ก็ยังไม่ได้ผล วัจควายก็ถูกคนร้ายแย่งเอาไปหมด จะต้องไปหากันใหม่อีก ซึ่งเวลา นี้ชาวเขายังอยู่ด้วยความลำบากมาก อาตมาถามต่อไปว่าทางบ้านเมืองเขาไม่รู้บ้างหรือ ว่าชาวเขาถูกโจรผู้ร้ายรบกวน และกำลังอดอยากอยู่อย่างนี้ กับทั้งหัวหน้าของชาวเขาก็ มี ต้องให้หัวหน้าชาวเขาไปแจ้งให้เจ้าหน้าที่บ้านเมืองเขาทราบ เขาจะได้หาทางช่วย เหลือให้ชาวเขาผู้หนึ่งตอบว่าได้เคยไปบอกทางบ้านเมืองแล้วเหมือนกัน ทางบ้านเมืองก็ ออกมาแล้วก็แนะนำให้ร่วมมือกันต่อสู้เพื่อป้องกันทรัพย์สินของตนบ้าง ต่างชี้แจงให้เข้าใจแล้วได้ตั้งหัวหน้าเผ่าคนหนึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้านและเดินทางกลับ พอเจ้าหน้าที่กลับแล้วก็ มี โจรผู้ร้ายตามเคย จึงถามว่าทำไมไม่สู้เขาบ้างเพราะพวกเราก็มีอาวุธกันแทบทุกบ้าน กับ ทั้งหนทางเราก็นั่งอยู่แล้ว ต่างคนต่างก็ตอบว่า ถ้าไปสู้เขาแล้วต่อไปกลัวเขาจะมารบกวน

อีก ถ้าเขามาอีกเขาจะฆ่าเด็กและผู้หญิงตายอีกด้วย ซึ่งทำให้ชาวเขาอยู่ที่นั่นไม่ได้ ถ้าอยู่ไปก็จะถูกรบกวนอีก นี่ก็เป็นเหตุสุดวิสัยของคนที่คิด ไม่สู้ศัตรูหรือคนพาลย่อมตกเป็นเหยื่อเสมอ พอดึกหน่อยต่างคนต่างกลับไปนอน รุ่งเช้านายห่องและนายสมอนเตรียมเสียบึงอาหารออกมาหุงต้มเพื่อเป็นอาหารเช้าต่อไป สายหน่อยมีชาวเขาเอาอาหารมาถวายอาตมาเป็นแฉว อาตมาจึงถามว่าเผ่าข้างชาวรู้จักทำบุญใส่บาตรด้วยหรือ นายห่องตอบว่ารู้จักเหมือนกัน เพราะเคยเข้าไปหาคเสี้ยวเที่ยวงานวัดเหมือนกันแต่ไม่เคยมีพระเข้าไปโปรดเลย เห็นพระอย่างนั้นเขารู้สึกดีใจมากอาตมาก็ได้รับทานของชาวเขา แต่อาหารที่นำมาถวายนั้นเป็นของป่าทั้งนั้นบางอย่างอาตมาเองก็ไม่รู้จัก อีกทั้งหมื่นคาวและภานะที่ใส่มาก็แทบจะมองไม่เห็นเนื้อข้างในว่าเป็นขามชนิดใด อาตมาเห็นแล้วนึกในใจว่าจะฉันไม่ได้ แต่มานึกอีกทีหนึ่งว่าถ้าเราไม่ฉันอาหารนั้นก็กลัวว่าเขาจะเสียใจ จึงได้นึกขึ้นว่าพระพุทธเจ้าของเราพระองค์ท่านเป็นกษัตริย์ พระองค์ก็ยังเสวยอาหารของชาวบ้านตามชนบทได้ อาตมาเองก็เป็นแต่ชนธรรมดาทำไมจะฉันไม่ได้ เมื่อพิจารณาแล้วจึงฉันอย่างปราศจากความรังเกียจ ชาวเขาเมื่อเห็นอาตมาฉันอาหารของเขาต่างก็ดีใจ เมื่อฉันเสร็จแล้วอาตมาก็อนุโมทนาให้และอธิบายหัวข้อธรรมให้เข้าใจในเรื่องของการนับถือศาสนาพุทธ ชาวเขานิมนต์ให้อาตมาอยู่หลาย ๆ วันแล้วก็กลับบ้านของตน อาตมาฉันเข้าเสร็จแล้วก็ชวนกันออกไปเที่ยววัดหมู่บ้านกันอีกแห่งหนึ่งซึ่งเป็นชาวเขาด้วยกัน แต่อยู่ห่างกันประมาณครึ่งกิโลเมตรเท่านั้น พอเดินไปถึงเผ่าข้างอีกเผ่าหนึ่งจึงแวะที่บ้านหัวหน้าเผ่า ครั้นเห็นอาตมามาเที่ยวบ้านเช่นนั้นต่างก็ดีใจออกมาต้อนรับ นั่งคุยกันอยู่สักครู่ผู้หญิงสองคนต่างก็จัดการหุงหาอาหาร พอเสร็จแล้วก็ยกมาถวายอาตมา อาตมานึกว่าเขาหุงอาหารเพื่อจะกินกันเอง อาตมาเลยบอกอาตมาแล้วและอาตมาฉันคนเดียว ที่แรกทำท่าเสียใจให้อาตมาฉันอีก ต้องอธิบายให้เข้าใจและถือโอกาสอธิบายธรรมต่าง ๆ และการนับถือศาสนาให้ ต่างคนยินดีและนิมนต์ให้อยู่นาน ๆ สนทนากันพอสมควรก็กลับ พอค่ำชาวเขาที่ออกไปหาของป่ากลับก็พากันมาสู่ที่พักของอาตมา พอพร้อมกันอาตมาก็อธิบายธรรมของพระพุทธเจ้าพอเป็นที่เข้าใจแล้วต่างคนต่างกลับ คืนนั้นทั้งคืนอาตมานอนไม่หลับ เพราะมีแก๊งตัวหนึ่งลงมากินน้ำและดินโป่งข้างที่พักห่างประมาณ ๒๐ เมตร ส่งเสียงร้องตลอดคืน ส่วนนายสมอนกับนายห่องได้ยินเสียงแก๊งร้องขึ้นแต่ละครั้งก็

เรียกกันตลอดคืนเหมือนกัน แต่ไม่ได้ออกไปยิง เพราะพวกยางชาวขอมมีไฟฉายไปจะลงไป ก็ไม่มีไฟ อีกทั้งเกรงใจอาตมาด้วย ความจริงอาตมามีไฟฉายเหมือนกันแต่ไม่ให้ ตัวอาตมาเองก็อยากลงไปดูเหมือนกันแต่ไม่กล้าเพราะกลัวสองคนนั้นจะตามไปด้วย ประเดี๋ยวจะอดใจไว้ไม่ได้เพราะความเป็นพรานของตน จึงได้แต่นอนฟังตลอดคืน เพราะเสียงกึ่งอาตมาไม่เคยได้ยินมาก่อน ตกตึกรู้สึกว่เสียงดังกึ่งจาลไปทั้งป่าใหญ่ ทำให้ชวนฟังมากจึงนอนไม่หลับ ทั้งต้องการจะศึกษาป่าในเวลาตึกสงฆ์มีความกังวลเพียงใด รุ่งขึ้นอีกวันหนึ่งชาวเขาปรึกษากันว่าคืนนี้จะมีพ่อนแบบชาวเขาให้อาตมาดูประเพณีของเขา อาตมาห้ามเสียก่อนเพราะพระศุภการละเล่นนั้นไม่ดี ผู้สนทนาธรรมหรือการประกอบอาชีพคิดว่าจะได้เป็นประโยชน์แก่ชาวเขามั้งไม่มากนักน้อย เพราะมีเวลาอยู่น้อยต้องรีบเดินทางกลับเลยต้องงดไป

อาตมาตั้งเป็นปัญหาขึ้นว่าชาวเขาเหล่านั้นมีความเป็นอยู่อย่างผาสุกมากถ้าไม่มีใครไปรบกวน ทั้งนี้เป็นคนที่เชื่องง่ายมากหัวหน้าว่าอย่างไรก็ทำตามโดยไม่ขัดขืน หัวหน้าว่าอย่างไรก็อย่างนั้น อันนี้เป็นข้อที่เบ็ดโอกาสให้คนพาลไปหลอกลวงสบาย เพราะพวกนี้ขาดยารักษาโรคและอาหาร เพราะวันนั้นอาตมาได้มียาต่าง ๆ ไปด้วยจึงได้นำออกแจกจ่ายรู้สึกว่ชาวเขาดีใจมาก

พักอยู่ ๕ วัน อาตมาออกเดินทางกลับ การกลับครั้งนี้ได้พูดกันแล้วว่า จะกลับอีกทางหนึ่ง เพราะต้องการจะเดินทางตามลำห้วยสานด้วย พอดีเดินทางมาได้ครึ่งวันก็รู้สึกว่เดินทางเสียแล้ว จึงถามนายสมอนทำอย่างไรดีทำไมจึงหลงทาง นายสมอนตอบว่านาน ๆ ที่จึงเดินทางนี้ก็ไม่ค่อยได้เดิน พอนั่งฉันเพลเสร็จแล้วก็ได้กะโหมหน้าให้ตะวันขึ้น แล้วก็ได้บุกป่ากันประมาณ ๔ ชั่วโมงก็พบทางเก่า ที่เดินผ่านในตอนไป พอมาถึงบ้านนายห้วงได้พักอยู่ที่แพท่าน้ำหน้าบ้านนายห้วงในลำแม่น้ำยมหนึ่งคืน พอตอนเช้ามีชาวไร่มาทำบุญกันที่บ้านนายห้วงเต็มบ้าน เพราะว่าแถวนี้ไม่มีพระผ่านไปแล้วจึงให้อาตมาไปโปรดบ่อย ๆ ครั้นฉันเช้าเสร็จแล้วเดินทางกลับมาพักที่วัดพระแท่นศิลาอาสน์อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดอุดรธานี พอสมควรแล้วจึงเดินทางกลับ

ที่เขียนมานี้ก็เพื่อประโยชน์แก่ผู้อ่านบ้างไม่มากนักน้อย เขียนจากประสบการณ์
ดังนั้นอาจมีข้อบกพร่องบ้าง

เครือข่าย หนังสือไทย

เนื่องจากหนังสือนันทบุรีสัมพันธ์ มีวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งเพื่อที่จะชี้แจงแถลงข่าวให้ประชาชนทราบเพื่อความเข้าใจอันดี ตามนโยบายของรัฐบาลและของกระทรวงมหาดไทย จึงขอเสนอหลักเกณฑ์และนโยบายบางอย่างของจังหวัดในการปฏิบัติงานมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน และเพื่อที่ท่านทั้งหลายจะได้ก้าวไปพร้อม ๆ กันทันเวลาและเหตุการณ์ด้วยความเชื่อมั่นและความเข้าใจอันดีซึ่งกันและกันอันจะนำมาซึ่งความเจริญก้าวหน้าและความสุขมาสู่นันทบุรีที่เราได้ร่วมกันอยู่ทุกคน

ในเล่มนี้ขอเสนอโครงการ, ประกาศและหนังสือของจังหวัดรวม ๔ เรื่องคือ

๑. โครงการจัดตลาดนัดผลไม้ ปี ๒๕๑๓ ของอำเภอปากเกร็ด
๒. โครงการเข้าถึงประชาชนของจังหวัดนันทบุรี
๓. การใช้สนามศาลากลางจังหวัดนันทบุรีเพื่อเล่นกีฬา
๔. แต่งตั้งผู้ตรวจภาค ๓ ลูกเสือ

(สำเนา)

โครงการจัดตลาดนัดผลไม้ ปี ๒๕๑๓

ของ

อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

๑. โครงการนชอ "โครงการจัดตลาดนัดผลไม้ ปี ๒๕๑๓"

๒. ผู้อำนวยการโครงการ "นายอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี"

๓. คำนำ ย่อมเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าผลไม้ เช่น ทุเรียน ฯลฯ เป็นพืชที่มีความสำคัญของจังหวัดนนทบุรี และอำเภอปากเกร็ด เป็นอำเภอหนึ่ง ซึ่งมีทุเรียนและผลไม้อื่น ๆ มาก เนื้อที่สวนผลไม้ของอำเภอปากเกร็ด มีประมาณ ๕,๕๓๘ ไร่ ฉะนั้นทางอำเภอปากเกร็ดจึงได้พัฒนางานด้านเกษตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยส่งเสริมให้มีการปลูกผลไม้ควบไปกับการทำนา

๔. วัตถุประสงค์

๔.๑ เพื่อให้เกษตรกรได้ขายผลไม้ของตนเอง โดยไม่ต้องผ่านบุคคลอื่น

๔.๒ เพื่อเป็นตัวอย่างแก่เกษตรกรอื่น ๆ

๔.๓ เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น

๔.๔ เพื่อให้เกษตรกรได้พบปะสังสรรค์กันเอง

๔.๕ เพื่อให้เกษตรกรแลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ ในการทำสวน

๔.๖ เพื่อให้ท้องถิ่นเจริญขึ้น

๔.๗ เพื่อให้ราษฎรได้ซื้อของถูก

๕. วิธีดำเนินการ

๕.๑ จัดหาสถานที่ให้ โดยไม่คิดมูลค่า

๕.๒ จัดสถานที่ขายให้เป็นระเบียบเรียบร้อย โดยแบ่งเป็นล็อกกว้าง ๓×๔

เมตร

๕.๓ จัดเจ้าหน้าที่ให้ความสะดวกแก่เกษตรกรที่มาขาย

๕.๔ อำเภอแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานโดย

ก. นายอำเภอปากเกร็ด ประธานกรรมการ

ข. ปลัดอำเภอ ๓ นาย กรรมการ

ค. ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๒ ตำบลปากเกร็ด กรรมการ

ง. เกษตรกรอำเภอ กรรมการและเลขานุการ

๕.๕ ทางอำเภอจะจัดขึ้นที่บริเวณหน้าอาคารพาณิชย์ ทางทิศเหนือของตลาดสดสาขาภิบาล

๖. กำหนดเวลาปฏิบัติงานตามโครงการนี้

จะเริ่มเปิดให้ขายตั้งแต่วันที่ ๑๓ เมษายน ๒๕๑๓ และจะให้ขายต่อ

เนื่องทุก ๆ วัน จนถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๓

๗. งบประมาณ

ค่าประกาศโฆษณาและจัดสถานที่ให้เป็นล็อก ๓๖ ล็อก กว้าง ๓×๕ เมตร จะทำการมุงหลังคาสังกะสีเพียงกว้าง ๘ เมตร ยาว ๕๐ เมตร งบประมาณเป็นเงิน ๓,๕๐๐ บาท

๘. ผลประเมิน

ในจำนวน ๓๖ ล็อก ทางอำเภอจะไม่เรียกค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้นจากผู้ขาย แต่ทางอำเภอจะเก็บเป็นค่ารักษาความสะอาด ล็อกละ ๑ บาทต่อ ๑ วัน เหลือจากค่าทำความสะอาดจะได้หักเป็นค่าบริการที่จัดล็อกและมุงหลังคา

๘. สรุป

คาดว่าในการจัดตลาดนัดขึ้น จะทำให้ราษฎรสนใจ และตื่นตัวในการผลิตผลไม้ชนิดต่าง ๆ มากขึ้น เพื่อเป็นการพัฒนางานในด้านกรเกษตรอีกทางหนึ่งด้วย.

โครงการเข้าถึงประชาชน ของจังหวัดนนทบุรี

พ.ศ. ๒๕๑๓

ด้วยจังหวัดนนทบุรี มีนโยบายที่จะดำเนินงานตามโครงการเข้าถึงประชาชน อันเป็นความประสงค์ของรัฐบาลและกระทรวงมหาดไทย โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญที่จะจัดเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลในสาขาต่างๆ ทั้งส่วนจังหวัดและอำเภอทั้งที่เป็นหน่วยเคลื่อนที่ออกไปเยี่ยมเยียนสอบถามทุกข์สุขของประชาชนตามท้องที่อำเภอต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนได้บังเกิดความอบอุ่นเป็นกันเอง มีความสะดวกต่อการบริการของทางราชการ และมีความเข้าใจอันดีต่อข้าราชการของรัฐบาล ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็มีความประสงค์ที่จะให้ข้าราชการได้ใกล้ชิดและรู้สภาพท้องที่ ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในอันที่จะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานต่อไป จึงเห็นควรจัดทำมีโครงการเข้าถึงประชาชนของจังหวัดนนทบุรี ประจำปี พ.ศ. ๒๕๑๓ ดังมีรายละเอียดในการดำเนินงานตามโครงการ ดังนี้

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อออกไปเยี่ยมเยียน สอบถามทุกข์สุข และตรวจสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างใกล้ชิด โดยจะดำเนินการอย่างเป็นกันเองกับประชาชนให้มากที่สุด

๑.๒ เพื่อส่งเสริม แนะนำ แก้ไขอุปสรรคข้อขัดข้องเกี่ยวกับการอาชีพต่างๆ ของประชาชน

๑.๓ เพื่อส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจอันดีถึงผลการดำเนินงานของข้าราชการและรัฐบาล ให้กับประชาชน

๑.๔ เพื่อให้ความช่วยเหลือและสงเคราะห์แก่ประชาชน และเด็กนักเรียนที่ยาก
จน

๑.๕ เพื่อให้ความบันเทิงและส่งเสริมความรู้แก่ประชาชน ด้วยการจัดหาภาพยนตร์ไปฉายให้ประชาชนชม

๑.๖ เพื่อให้บริการและอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับงานของทางราชการ ในสาขาต่าง ๆ แก่ประชาชนตามท้องที่ต่าง ๆ ซึ่งจะออกไปดำเนินงานในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

- ๑.๖.๑ ให้การรักษายาบาลแก่ประชาชน
- ๑.๖.๒ ให้การรักษาและป้องกันโรคสัตว์
- ๑.๖.๓ จัดทำตัวพิมพ์รูปพรรณสัตว์พาหนะนอกสถานที่
- ๑.๖.๔ จ่ายบัตรประจำตัวประชาชนที่ไปขอทำบัตรต่อทางอำเภอไว้แล้ว
- ๑.๖.๕ จ่ายสมุดประจำตัวทหารนอกราชการ
- ๑.๖.๖ รับชำระเงินภาษีบำรุงท้องที่
- ๑.๖.๗ การทะเบียนราษฎร
- ๑.๖.๘ อื่น ๆ ที่ทางอำเภอจะจัดไปได้

๒. หลักการ

ทางจังหวัดจะจัดเจ้าหน้าที่พร้อมด้วยอุปกรณ์ ออกไปร่วมดำเนินงานกับทางอำเภอตามนัยวัตถุประสงค์ข้อ ๑ ณ จุดต่างๆ และกำหนดควน เวลา รายละเอียด ซึ่งแนบท้ายโครงการฯ นี้

๓. คณะเจ้าหน้าที่

คณะเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินงานตามโครงการเข้าถึงประชาชนนี้ ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ทั้งในระดับจังหวัด และอำเภอต่าง ๆ ดังนี้

- ๓.๑ ระดับจังหวัด ประกอบด้วย
 - ๓.๑.๑ ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี

- ๓.๑.๒ ปลัดจังหวัดนนทบุรี
- ๓.๑.๓ ผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี
- ๓.๑.๔ นายแพทย์อนามัยจังหวัดนนทบุรี
- ๓.๑.๕ นายแพทย์ผู้อำนวยการโรงพยาบาลนนทบุรี
- ๓.๑.๖ สัตวแพทย์จังหวัดนนทบุรี
- ๓.๑.๗ เกษตรจังหวัดนนทบุรี
- ๓.๑.๘ ประมงจังหวัดนนทบุรี
- ๓.๑.๙ นายนคร เพ็ชรไทย พนักงานเกษตรโทประจำที่ทำการเกษตร
จังหวัด ฯ
- ๓.๑.๑๐ นายกเหล่ากาชาดจังหวัดนนทบุรี

๓.๒ ระดับอำเภอ ประกอบด้วย

- ๓.๒.๑ นายอำเภอ
- ๓.๒.๒ หัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอและเจ้าหน้าที่จำนวนพอสมควร

ที่จะออกไปให้บริการต่อประชาชน ตามหน้าที่ของอำเภอ ซึ่งนายอำเภอเป็นผู้จัด

๔. การเงิน

การเงินซึ่งอาจจะเป็นค่าใช้จ่าย ค่าวัสดุ หรือค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ ให้ใช้จ่ายจากงบประมาณของแต่ละส่วนราชการ เพราะถือว่าออกไปปฏิบัติราชการตามหน้าที่ของส่วนราชการนั้น ๆ

๕. วิธีดำเนินการ

ให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องตามโครงการนี้ จัดเจ้าหน้าที่ เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นแก่การที่จะออกไปดำเนินงานตามโครงการ ฯ ให้เป็นการเพียงพอ และไปพร้อมกันตามวัน เวลา และสถานที่ ณ จุดกำหนด

๖. ผู้ควบคุมโครงการ

- ๖.๑ ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี เป็นผู้ควบคุมและรับผิดชอบโครงการ
- ๖.๒ ปลัดจังหวัดนนทบุรี เป็นผู้ช่วยผู้ควบคุมและรับผิดชอบโครงการ
- ๖.๓ นายอำเภอ ทุกอำเภอ เป็นผู้ช่วย
- ๖.๔ เสมียนตราจังหวัดนนทบุรี เป็นเจ้าหน้าที่
- ๖.๕ ผู้ตรวจราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดนนทบุรี เป็นเจ้าหน้าที่
- ๖.๖ เจ้าจังหวัดนนทบุรี เป็นเจ้าหน้าที่และเลขานุการโครงการนี้

๗. การประเมินผล

เมื่อได้ดำเนินการตามโครงการนี้ไปแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการ และนายอำเภอทุกอำเภอ ดำเนินการประเมินผลและสรุปผลงานเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดต่อไป พร้อมทั้งให้เสนอข้อคิดเห็น อุปสรรคข้อขัดข้อง เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการตามโครงการนี้ในโอกาสต่อไปด้วย

ให้ใช้โครงการนี้ตั้งแต่วันที่ขึ้นต้นไป.

ศาลากลางจังหวัดนนทบุรี

วันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๓๓

แสง ศรีมาเสริม

(นายแสง ศรีมาเสริม)

ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี

กำหนดการ

การดำเนินงานตามโครงการเข้าถึงประชาชนของจังหวัดนนทบุรี

พ.ศ. ๒๕๑๓

๑. จันทร์ ที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๑๓ (อำเภอไทรน้อย)

— เวลา ๐๗.๐๐ น. เดินทางโดยพาหนะรถยนต์ จากหน้าศาลากลางจังหวัดไป
เข้าคลองบางบัวทอง ผ่านประตูน้ำบางบัวทอง เวลาประมาณ ๘.๐๐ น. (ให้อำเภอไทร
น้อยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ประตูน้ำเพื่อเปิดประตูน้ำเป็นกรณีพิเศษ แล้วนำคณะเจ้าหน้าที่
จังหวัดไป) แล้วเดินทางต่อจากบางบัวทองไปจนถึงวัดราษฎร์นิยม อำเภอไทรน้อย

— เวลา ๐๘.๐๐ น. — ๑๖.๓๐ น. เริ่มดำเนินงานตามโครงการ

— เวลา ๑๘.๓๐ น. ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทน กล่าวปราศรัย

แก่ประชาชน

— เวลา ๒๐.๐๐ — ๒๓.๐๐ น. ฉายภาพยนตร์ให้ประชาชนชม เสร็จแล้วเจ้า
หน้าที่เดินทางกลับหรือพักค้างคืนแต่ความเหมาะสม

๒. อังคารที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๑๓ (อำเภอบางบัวทอง)

— เวลา ๐๗.๐๐ น. เดินทางโดยพาหนะรถยนต์จากหน้าศาลากลางจังหวัด
จังหวัดถึงอำเภอบางบัวทอง แล้วเดินทางโดยพาหนะรถยนต์ ที่ทางอำเภอบางบัวทองจัด
หา ไปถึงโรงเรียนวัดลาดปลาตก

— เวลา ๐๘.๓๐ — ๑๖.๓๐ น. เริ่มดำเนินงานตามโครงการ ฯ

— เวลา ๑๘.๓๐ น. ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทน กล่าวปราศรัยแก่

ประชาชน

— เวลา ๒๐. ๐ — ๒๓.๐๐ น. ฉายภาพยนตร์ให้ประชาชนชม เสร็จแล้วเจ้าหน้าที่
ที่เดินทางกลับ หรือพักค้างแล้วแต่ความเหมาะสม

๓. จันทร์ ที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๑๓ (อำเภอบางกรวย)

— เวลา ๐๘.๐๐ น. ออกเดินทางโดยพาหนะเวียนต์จากหน้าศาลากลางจังหวัด เข้าคลองบางกรวย ผ่านหน้าที่ว่าการอำเภอบางกรวยไปตามคลองบางกอกน้อย เข้าคลองมหาสวัสดิ์ เดินทางถึงวัดใหม่ผดุงเขต ตำบลศาลากลาง

— เวลา ๐๘.๓๐ — ๑๖.๓๐ น. ดำเนินงานตามโครงการ ฯ

— เวลา ๑๘.๓๐ น. ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทน กล่าวคำปราศรัยแก่ประชาชน

— เวลา ๒๐.๐๐ — ๒๓.๐๐ น. นายภาพยนตร์ให้ประชาชนชม แล้วเสร็จเวลาประมาณ ๒๓.๐๐ น. เจ้าหน้าที่เดินทางกลับ หรือพักค้างแรมแล้วแต่ความเหมาะสม

๔. อังคารที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๑๓ (อำเภอบางใหญ่)

— เวลา ๐๘.๐๐ น. ออกเดินทางโดยพาหนะเวียนต์จากหน้าศาลากลางจังหวัด ไปตามคลองอ้อม ผ่านหน้าที่ว่าการอำเภอบางใหญ่ เข้าคลองบางม่วง ถึงวัดพระเงิน ตำบลบางม่วง

— เวลา ๐๘.๓๐ — ๑๖.๓๐ น. ดำเนินงานตามโครงการ ฯ

— เวลา ๑๘.๓๐ น. ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทน กล่าวปราศรัยแก่ประชาชน

— เวลา ๒๐.๐๐ — ๒๓.๐๐ น. นายภาพยนตร์ให้ประชาชนชม แล้วเสร็จเจ้าหน้าที่เดินทางกลับ หรือพักค้างแรมแล้วแต่ความเหมาะสม

๕. พุธ ที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๑๓ (อำเภอบางใหญ่)

— เวลา ๐๘.๐๐ น. ออกเดินทางโดยพาหนะเวียนต์จากหน้าศาลากลางจังหวัด ไปตามคลองอ้อม ถึงวัดหลังบาง ลงเวียนต์ที่อำเภอจัดหาออกจากวัดหลังบาง ไปถึงวัดต้นเชือก ตำบลบ้านใหม่

— เวลา ๐๘.๓๐ — ๑๖.๓๐ น. ดำเนินงานตามโครงการ ฯ

— เวลา ๑๘.๓๐ น. ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทน กล่าวคำปราศรัยแก่ประชาชน

— เวลา ๒๐.๐๐ — ๒๓.๐๐ นายภาพยนตร์ให้ประชาชนชม เสร็จแล้วเจ้าหน้าที่
เดินทางกลับหรือพักค้างสุดแต่ความเหมาะสม

๖. พุทธสัปดาห์ ที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๑๓ (อำเภอปากเกร็ด)

— เวลา ๐๘.๐๐ น. ออกเดินทางโดยพาหนะรถยนต์จากศาลากลางจังหวัด ไป
ถึงท่าสุขาภิบาลปากเกร็ด แล้วเดินทางโดยรถยนต์ที่ทางอำเภอปากเกร็ดจัดหาไปยังวัด
อินทาราม ตำบลคลองพระอุดม

— เวลา ๐๘.๓๐ — ๑๖.๓๐ น. ดำเนินงานตามโครงการ ฯ

— เวลา ๑๘.๓๐ น. ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทน กล่าวคำปราศรัย
แก่ประชาชน

— เวลา ๒๐.๐๐ — ๒๓.๐๐ น. นายภาพยนตร์ให้ประชาชนชม เสร็จแล้วเจ้าหน้าที่
ที่เดินทางกลับหรือพักค้างคืนสุดแต่ความเหมาะสม

๗. ศุกร์ ที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๑๓ (อำเภอเมืองนนทบุรี)

— เวลา ๐๘.๐๐ น. ออกเดินทางโดยพาหนะรถยนต์จากศาลากลางจังหวัดนนท-
บุรี ไปถึงวัดบางรักน้อย ตำบลบางรักน้อย

— เวลา ๐๘.๓๐ — ๑๖.๓๐ น. ดำเนินงานตามโครงการ ฯ

— เวลา ๑๘.๓๐ น. ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทน กล่าวคำปราศรัย
แก่ประชาชน

— เวลา ๒๐.๐๐ — ๒๓.๐๐ น. นายภาพยนตร์ให้ประชาชนชม เสร็จแล้วเจ้าหน้าที่
ที่เดินทางกลับ

๘. อังคารที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๑๓ (อำเภอปากเกร็ด)

— เวลา ๐๘.๐๐ น. ออกเดินทางโดยพาหนะรถยนต์จากศาลากลางจังหวัด ไป
ถึงท่าสุขาภิบาลปากเกร็ด แล้วเดินทางโดยรถยนต์ที่ทางอำเภอจัดหา ไปยังโรงเรียน
วัดท่าเวียง ตำบลคลองข่อย

— เวลา ๐๘.๓๐ — ๑๖.๓๐ น. ดำเนินงานตามโครงการ ฯ

— เวลา ๑๘.๓๐ น. ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทน กล่าวปราศรัยแก่ประชาชน

— เวลา ๒๐.๐๐—๒๓.๐๐ น. ฉายภาพยนตร์ให้ประชาชนชม เสร็จแล้วเจ้าหน้าที่เดินทางกลับ หรือพักค้างคืนสุดแต่ความเหมาะสม

๘. ศุกร์ที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๑๓ (อำเภอบางกรวย)

— เวลา ๐๘.๐๐ น. ออกเดินทางโดยพาหนะรถยนต์จากศาลากลางจังหวัดเข้าคลองบางกรวย ผ่านหน้าที่ว่าการอำเภอบางกรวยไปตามคลองบางกอกน้อย ถึงวัดศรีประวัติตำบลปลายบาง

— เวลา ๐๘.๓๐—๑๖.๓๐ น. ดำเนินงานตามโครงการ ฯ

— เวลา ๑๘.๓๐ น. ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทน กล่าวคำปราศรัยแก่ประชาชน

— เวลา ๒๐.๐๐—๒๓.๐๐ น. ฉายภาพยนตร์ให้ประชาชนชม เสร็จแล้วเจ้าหน้าที่เดินทางกลับหรือพักแรมสุดแต่ความเหมาะสม

๙. จันทร์ที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๑๓ (อำเภอบางกรวย)

— เวลา ๐๘.๐๐ น. ออกเดินทางโดยพาหนะรถยนต์จากศาลากลางจังหวัดเข้าคลองบางกรวย ผ่านหน้าที่ว่าการอำเภอบางกรวย ไปตามคลองบางกอกน้อยถึงวัดพระสิงห์ ตำบลบางคูเวียง

— เวลา ๐๘.๐๐—๑๖.๓๐ น. ดำเนินงานตามโครงการ ฯ

— เวลา ๑๘.๓๐ น. ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทน กล่าวคำปราศรัยแก่ประชาชน

— เวลา ๒๐.๐๐—๒๓.๐๐ น. ฉายภาพยนตร์ให้ประชาชนชม เสร็จแล้วเจ้าหน้าที่เดินทางกลับหรือพักค้างคืนแล้วแต่ความเหมาะสม

๑๐. พฤหัสบดีที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๑๓ (อำเภอปากเกร็ด)

— เวลา ๐๘.๐๐ น. ออกเดินทางโดยพาหนะรถยนต์จากศาลากลางจังหวัด ไปถึงท่าสุขาภิบาลปากเกร็ด แล้วเดินทางโดยรถยนต์ที่ทางอำเภอจัดหาไปถึงวัดใหญ่สว่างอารมณ์ ตำบลอ้อมเกร็ด

— เวลา ๐๘.๓๐—๑๖.๓๐ น. ดำเนินงานตามโครงการ ฯ

— เวลา ๑๘.๓๐ น. ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้แทนกล่าวคำปราศรัยแก่ประชาชน

— เวลา ๒๐.๐๐—๒๓.๐๐ น. นายภาพยนตร์ให้ประชาชนชม เสร็จแล้วเจ้าหน้าที่เดินทางกลับ

๑๒. ศุกร์ที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๑๓ (อำเภอปากเกร็ด)

— เวลา ๐๘.๐๐ น. ออกเดินทางโดยพาหนะรถยนต์จากศาลากลางจังหวัดนนทบุรีไปถึงท่าสหภาพีบาลปากเกร็ด แล้วเดินทางโดยเรือยนต์ที่ทางอำเภอจัดหา ไปถึงสุเหร่าท่าอิฐ ตำบลท่าอิฐ

— เวลา ๐๘.๓๐—๑๒.๓๐ น. ดำเนินงานตามโครงการ ฯ

— เวลา ๑๘.๓๐ น. ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทน กล่าวคำปราศรัยแก่ประชาชน

— เวลา ๒๐.๐๐—๒๓.๐๐ น. นายภาพยนตร์ให้ประชาชนชม เสร็จแล้วเจ้าหน้าที่เดินทางกลับ

๑๓. ศุกร์ที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๑๓ (อำเภอปากเกร็ด)

— เวลา ๐๘.๐๐ น. ออกเดินทางโดยพาหนะรถยนต์จากศาลากลางจังหวัด ไปถึงท่าสหภาพีบาลปากเกร็ด แล้วลงเรือยนต์ที่ทางอำเภอจัดหาเดินทางไปถึงวัดกู่ ตำบลบางพูด

— เวลา ๐๘.๓๐—๑๒.๓๐ น. ดำเนินงานตามโครงการ ฯ

— เวลา ๑๘.๓๐ น. ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้แทน กล่าวคำปราศรัยแก่ประชาชน

— เวลา ๒๐.๐๐—๒๓.๐๐ น. นายภาพยนตร์ให้ประชาชนชม เสร็จแล้วเจ้าหน้าที่เดินทางกลับ

— จำนวน ๓๓ จุด

— วันดำเนินงาน ๓๓ วัน

— กำหนดการนี้อาจเปลี่ยนแปลงได้ หากมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขจะได้แจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบทั่วกัน

ประกาศจังหวัดนนทบุรี
เรื่อง การใช้สนามศาลากลางจังหวัดนนทบุรีเพื่อเล่นกีฬา

โดยที่ปรากฏว่าขณะนี้ประชาชนนิยมเล่นกีฬาอย่างกว้างขวาง และจังหวัดนนทบุรีก็ได้ส่งเสริมสนับสนุนการกีฬาประเภทต่างๆ ตลอดจนรวมทั้งได้อนุญาตให้ประชาชนและนักเรียนได้ใช้สนามศาลากลางจังหวัดนนทบุรีเพื่อเล่นกีฬาต่างๆ ตลอดจนมาโดยในชั้นแรกเจ้าหน้าที่ได้ขอให้คณะผู้มาเล่นกีฬาส่งตัวแทนไปขออนุญาตและรับรองค่าใช้จ่าย ซึ่งจังหวัดก็ได้อนุญาตให้เล่นกีฬาได้ และเมื่อเกิดความเสียหาย เช่น ลูกกรงระเบียงศาลากลางหัก รางน้ำ ท่อน้ำฝนหัก ผู้แทนฝ่ายนักกีฬาก็ชดใช้ค่าเสียหายให้ด้วยดี

ต่อมาผู้แทนคณะนักกีฬาดังกล่าวได้ขอลอนตัวโดยอ้างว่าคณะของตนไม่มาเล่นกีฬาในสนามศาลากลางต่อไปแล้ว นับแต่นั้นมาก็ไม่ได้มีผู้ใดมาติดต่อขออนุญาตอีก แต่ยังคงมีนักกีฬามาใช้สนามศาลากลางตลอดมา และบัดนี้เกิดความเสียหายแก่ตัวอาคารศาลากลางแล้วเป็นมูลค่าประมาณ ๓,๐๐๐ บาทเศษ แต่ก็ไม่มีผู้รับผิดชอบ ดังนั้นเพื่อให้การใช้สนามศาลากลางจังหวัดนนทบุรีเพื่อเล่นกีฬาเป็นไปโดยเรียบร้อย และมีผู้รับผิดชอบในกรณีเกิดการเสียหายแก่สนามหรืออาคารสถานที่ราชการ จึงออกประกาศฉบับนี้ขึ้นเพื่อวางระเบียบในการขออนุญาตใช้สนามศาลากลางจังหวัดนนทบุรี ดังต่อไปนี้

๑. ระเบียบนี้เรียกว่า ระเบียบการใช้สนามศาลากลางจังหวัดนนทบุรีเพื่อเล่นกีฬา

๒. ให้บุคคลหรือผู้แทนของคณะบุคคลที่ประสงค์จะใช้สนามศาลากลางจังหวัดนนทบุรี เพื่อเล่นกีฬาขออนุญาตผู้ว่าราชการจังหวัดและต้องได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นลายลักษณ์อักษรเสียก่อนจึงจะใช้สนามได้

๓. การขออนุญาตให้ยื่นคำร้องขออนุญาตที่แผนกเสมียนตราจังหวัดนนทบุรี ในวันเวลาราชการโดยใช้คำร้องตามแบบที่กำหนดให้

๔. ให้แผนกเสมียนตราจังหวัดจัดทำทะเบียนการใช้สนาม ศาลากลาง จังหวัดไว้ โดยให้แสดงถึงลำดับการขออนุญาตชื่อบุคคล หรือคณะบุคคลที่ขออนุญาต วันเวลาที่ยื่น

เรื่องราว วันเวลาที่ขออนุญาตใช้สนาม จำนวนผู้ใช้นามโดยประมาณ รายการความเสียหายที่ต้องรับผิดชอบและการชดใช้ค่าเสียหาย

๕. ให้ผู้ขออนุญาตทำคำรับรองว่าจะชดใช้ค่าเสียหายตามที่ตนรับผิดชอบและจะควบคุมให้การใช้นามเป็นไปโดยเรียบร้อย และมีมรรยาทอันเหมาะสมโดยใช้คำรับรองตามแบบที่กำหนดให้ในการรับรองนั้นจะต้องให้ผู้เชื่อถือได้ค้ำประกันด้วย

๖. การอนุญาตให้ใช้นามจะอนุญาตให้ใช้นอกเวลาราชการ

๗. ให้เลขาธิการจังหวัดมีหน้าที่ดูแลให้การใช้นามเป็นไปตามระเบียบนี้ หากมีการฝ่าฝืนให้ว่ากล่าวตักเตือนผู้ฝ่าฝืน หากผู้ใช้นามยังฝ่าฝืนอยู่อีก ให้ถือว่าผู้ใช้นามผู้ฝ่าฝืนนั้นใช้นามโดยมิได้รับอนุญาต ให้เลขาธิการจังหวัดดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามสมควรต่อไป

๕๕ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป.

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๑๓

แสวง ศรีมาเสริม

(นายแสวง ศรีมาเสริม)

ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี

ที่ ศธ. ๐๕๐๔/๓๒๒๕

กรมพลศึกษา

๒๒ เมษายน ๒๕๑๓

เรื่อง แต่งตั้งผู้ตรวจภาค ๓

เรียน รองผู้อำนวยการลูกเสือจังหวัดนนทบุรี

อ้างถึง หนังสือที่ นบ. ๒๓/๒๒๖ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๓

ตามที่หนังสืออ้างถึง จังหวัดเสนอขอแต่งตั้งผู้ตรวจภาค ๓ ลูกเสือสามัญและสำรอง ประจำจังหวัดนนทบุรี เพื่อแบ่งเบาภาระของศึกษาธิการจังหวัด รวม ๘ ท่าน คือ

ลูกเสือสามัญ

๑. นายณัฐ อ่อนโยน
๒. นายณรงค์ ศรีเรือง
๓. นายอวัช อรรคมรุตย์
๔. นายชบ สุขศรี

ลูกเสือสำรอง

๑. นายสายัณห์ ทองประเสริฐ
๒. นายทองวิชัย ไกรกุล
๓. นางศรีสังวร สุขโสภี
๔. นางบุญเสริม พุ่มหิรัญ
๕. นายชบ สุขศรี

กรมพลศึกษาพิจารณาแล้ว อนุมัติให้ผู้มีชื่อข้างต้น รวม ๘ ท่าน เป็นผู้ตรวจภาค ๓ ได้ ในประเภทที่ตนได้รับเครื่องหมายผู้ตรวจแล้ว จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) สมรรถชัย ศรีภักษ์

(นายสมรรถชัย ศรีภักษ์)

หัวหน้ากองการลูกเสือ

ลพบุรี

เนื่องจากวันที่ ๒ เมษายน เป็นวันสำคัญของชาติไทยวันหนึ่งคือเป็นวันจักรี
ตั้งนั้นสารคดี ๕ นาที จึงขอเสนอเรื่องเกี่ยวกับราชวงศ์จักรี บ้างพอเป็นสังเขป

วงศ์มหากษัตริย์ไทย โดยเริ่มนับมาตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัยจนกระทั่งปัจจุบันนี้
รวมทั้งหมดมี ๗ วงศ์ด้วยกัน คือ

๑. วงศ์พระร่วง
๒. วงศ์เชียงราย
๓. วงศ์สุวรรณภูมิ
๔. วงศ์สุโขทัย
๕. วงศ์ปราสาททอง
๖. วงศ์บ้านพลพุดวง
๗. วงศ์จักรี

รวมทั้ง ๗ วงศ์นี้ ปรากฏว่ามีพระมหากษัตริย์ปกครองประเทศไทย รวม ๕๗
พระองค์ สำหรับพระเจ้ากรุงธนบุรี ยังมีได้ตั้งวงศ์กษัตริย์ขึ้น ได้เสด็จสวรรคตเสียก่อน

พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ทรงเป็นปฐมวงศ์แห่งราชวงศ์จักรี
และทรงย้ายราชธานีมาตั้งทางฝั่งขวาของแม่น้ำเจ้าพระยา คือ “กรุงเทพพระมหานคร”
หรืออีกนัยหนึ่งว่า “บางกอก” ซึ่งเป็นชื่อเรียกกันติดปาก มีเพียงแต่ประชาชนชาวไทย
แม้ชาวต่างประเทศก็เรียกชื่อนี้กัน

ตำบล “บางกอก” เป็นตำบลที่ตั้งอยู่ทางฝั่งขวา (ฝั่งตะวันออก) ของลำน้ำ
เจ้าพระยาในสมัยนั้นไม่ตรงเหมือนเช่นทุกวันนี้ ลำน้ำเจ้าพระยาเดิมอ้อมเข้าทางบางกอกใหญ่
เลี้ยวเข้าไปทางคลองบางระมาด ตลิ่งชัน และวกมาออกทางคลองบางกอกน้อย แล้ว
ต่อขึ้นไปทางสามเสน ถ้าจะเดินทางเรือเลี้ยวตามลำน้ำเดิมดังกล่าว จะต้องแวกกันตั้ง
แต่เข้าถึงเย็นพอดี แต่ถ้าเดินทางบกตัดตรงตำบลบางกอกกินเวลาประเดี๋ยวเดียวเท่านั้น มี

เรื่องเล่าว่า คนเรือหุงข้าวที่ปากคลองบางกอกใหญ่ แต่ลืมทัพพีคนข้าวไว้ที่ปากคลองบางกอกน้อย เดินไปเอาแล้วกลับมาข้าวที่หุงยังไม่เดือดเลย

แม่น้ำเจ้าพระยาตรงบริเวณบางกอกนี้ได้ไหลอ้อมอยู่เป็นเวลานาน ครั้นมาถึงแผ่นดินของสมเด็จพระไชยราชาธิราช พระองค์ทรงพิจารณาเห็นว่าการที่แม่น้ำเจ้าพระยาอ้อมเช่นนี้ ทำให้เสียเวลาในการเดินทางมาก ฉะนั้นพระองค์จึงโปรดฯ ให้ขุดคลองลัด ณ บริเวณนี้ คือให้ขุดลัดตั้งแต่คลองบางกอกน้อย ทะลุออกแม่น้ำเก่าที่หน้าวัดอรุณราชวราราม ซึ่งได้แก่แม่น้ำเจ้าพระยาในปัจจุบันนี้ ส่วนแม่น้ำเก่าที่อ้อมนั้น เมื่อมีคลองขุดลัดพาสายน้ำให้พุ่งตรงไปทางอื่น ลำน้ำเก่านั้นก็เลยแคบไป ฉะนั้น "บางกอก" ก็คือ บริเวณที่แม่น้ำเจ้าพระยาเก่าอ้อม และทางฝั่งกรุงเทพพระมหานครนั่นเอง

ส่วนคำว่า "สยาม" เป็นชื่อที่เรียกประเทศของเรา และเป็นคำที่รู้จักกันในวงการต่างประเทศเป็นอย่างดี ในสมัยก่อนฝรั่งรู้จักประเทศเราในชื่อของ "สยาม" หรือ SIAM มากกว่าคำว่า "ประเทศไทย" หรือ THAILAND

ประเทศสยามได้เปลี่ยนชื่อมาเป็นประเทศไทย ในสมัยรัฐบาลของจอมพล ป. พิบูลสงคราม เมื่อ ๒๔๘๓ และเรียกชื่อนี้มาจนทุกวันนี้

วัดประจำรัชกาลต่าง ๆ ในราชวงศ์จักรี มีดังนี้

วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม	เป็นวัดประจำรัชกาลที่	๑
วัดอรุณราชวราราม	..	๒
วัดราชโอรส	..	๓
วัดราชบพิธ	..	๔
วัดเบญจมบพิตร	..	๕
วัดพระปฐมเจดีย์	..	๖
วัดราชประดิษฐ์สถิตยมหาสีมาาราม	..	๗
วัดสุทัศน์เทพวราราม	..	๘
วัดบวรนิเวศวิหาร	..	๙

ส่วนข้างคู้บุญบารมีของ รัชกาลที่ ๘ มีชื่อว่า

“ พระเศวตอดุลยเดชพาหนภูมิพล
นวมนาถบารมี ทุติยเศวตกรีกุมทบรรโรณาภา
บรมกมลลาสนวิสุทธิวงศ์
สรพมวงคดลक्षणคเชนทราชาตี
สยามราชฎรสวัสดิประสิทธิ์
รัตนกฤษณนิมิต
ปฎัญญาธิการปรมินทรพิตรสวาศักดิ์เลิศฟ้า”

มีผู้อยากทราบว่า นามสกุลของพระมหากษัตริย์แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ มี
อย่างไร ?

เรื่องอันเกี่ยวกับนามสกุลของพระมหากษัตริย์แห่งกรุงรัตนโกสินทร์นี้ได้เคยมี
กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ นำไปทำเป็นข้อสอบวิชาข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นจัตวา และ
ชั้นตรีมาแล้ว และส่วนมากตอบกันไม่ค่อยถูกต้อง บางคนว่าอย่างนี้ บางคนก็ไกลไป
เขานามสกุลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช มาตอบ คือ นามสกุล
“มหิตล” ซึ่งล้วนแต่ไม่ถูกต้องนั้น

ความจริงนามสกุลของพระมหากษัตริย์แห่งรัตนโกสินทร์ คือนามสกุล “จักรี”
เหตุผลที่ยกมาอย่างก็คือ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกเป็นต้นราชวงศ์
จักรี และพระมหากษัตริย์องค์อื่น ๆ ก็อยู่ในราชวงศ์จักรีเช่นเดียวกัน ฉะนั้นอาจถือว่า
เป็นตระกูลจักรี หรือ นามสกุลจักรี นั่นเอง

× × ×

ความสามารถและวาจาสัตย์ของบุคคลจะพิสูจน์ให้เห็นได้ต่อเมื่อคบหา
สมาคม ส่วนการกลั๊กลอกและโลเล อยู่ที่ผิว ๆ เห็นได้ง่าย

สรวงสวรรค์ ชั้นแก้ว

วัดโพรงมะเดื่อ นครปฐม

๑๒ มีนาคม ๒๕๑๓

เรียน ท่านบรรณาธิการ ฯ ที่เคารพและนับถือ ทราบ

เดิมกระผมเป็นชาวนนทบุรีโดยบรรพบุรุษ แต่กระผมปัจจุบันนี้ได้มาทำงานอยู่ที่ จ. นครปฐม และก็อาศัยอยู่กับพระพี่ชายที่วัด

กระผมมีความสนใจ “สรวงสวรรค์ชั้นแก้ว” ของปิ่นรัตน์เป็นอย่างมาก กระผมมีเพื่อนหญิงคนหนึ่งประพันธ์คำกลอนส่งมาให้ผม กระผมจึงนำคำกลอนนั้นส่งไปให้ “ปิ่นรัตน์” ช่วยกรุณาลงในหนังสือ “นนทบุรีสัมพันธ์” ด้วย ขอขอบพระคุณล่วงหน้า

และขอใ้นามปากกาในการประพันธ์กลอนนั้นว่า “ย. มีจิตมั่น” และถ้าหากท่านจะให้ความอนุเคราะห์ต่อกระผม กระผมขอหนังสือ “นนทบุรีสัมพันธ์” เฉพาะฉบับที่ลงคำกลอนของกระผมสัก ๑ เล่ม จะเป็นพระคุณอย่างสูง

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

ย. มีจิตมั่น

สวัสดีค่ะ คุณผู้อ่าน

ปิ่นรัตน์ขอขอบคุณบรรดาคุณ ๆ ที่สนใจส่งคำกลอนมาร่วมสนุกกับรายการสรวงสวรรค์ชั้นแก้ว โดยเฉพาะคุณทอกบัวทองได้กรุณาตีพิมพ์และส่งผลงานมาร่วมรายการหลายครั้ง สำหรับฉบับนี้ปิ่นรัตน์ต้องขอภัยที่นำจดหมายของคุณ ย. มีจิตมั่น ลงพิมพ์ทั้งนี้เพราะปิ่นรัตน์รู้สึกซาบซึ้งใน “เลือกเมืองนนท์” คือ แม้ตัวอยู่ไกล แต่ใจก็ยังรักเมืองนนท์อยู่เสมอ ปิ่นรัตน์ต้องขอขอบคุณที่กรุณาส่งกลอนมาลงพิมพ์ และหนังสือที่ขอมานี้ปิ่นรัตน์จะส่งไปให้ค่ะ

ปิ่นรัตน์

อ่านลำนาคำอันชวนความรัก
 โอ้เอ๋ยพี่ต้องมาทักขัทรมาณ
 ถึงลำบากอย่างไรไม่เคยพูด
 ตัวคนเดียวพลัดมาน่าเห็นใจ
 อดทนต่อไปไม่นานนัก
 น้องเคยลอบมองพี่บ้างอย่างชื่นชม
 ทักเข้าเย็นไม่เคยเคยเห็นหน้า
 เมื่อยามเย็นอาทิตย์รอนก่อน ๆ นั้น
 ยามค่ำเห็นพระจันทร์เจ้าลอยเด่น
 ด้วยความรักมาล้นจนปัญญา
 รักและสงสารเพียงใดไม่เคยเอ่ย
 มองจันทร์ทราแจ่มจ้าฟ้าเรืองรอง
 ขอฝากคำปลอบประโลมโน้มนำจิต
 แม้พี่ทุกข์ตรมระบมใจ
 อันความเศร้าร้ายไว้ในอดีต
 สឹมเสียดึงออย่าข้องแวงและโยตี
 ชีวิตของพี่ยังมีค่า
 หัวใจเคยต่างหวั่นรอรวยวาคน
 ก่อนใส่บาตรตั้งจิตอธิษฐาน
 แม้ผิดหวังไม่รักใคร่อีกจนตาย
 ขอให้รักข้ามชื่อตรงดำรงมั่น
 แต่เมื่อคิดรักก็เหมือนมีกรรม
 ความรักเราเป็นความรักในยามยาก
 ต่างถนอมน้ำใจไม่อับจน

ได้ประจักษ์แจ้งจิตคิดสงสาร
 แตนกันดาวให้น้องรู้ดูน้ำใจ
 เพื่อพิสูจน์รักแท้มาแค่ไหน
 ต้อยห่างไกลญาติพี่น้องหมองระทม
 เพื่อความรักเรายังหวังสุขสม
 แต่ฝันซ่มเก็บมาเหงาเศร้าว่าพัน
 บัดนี้มาห่างไกลสุดไผ่ฝัน
 เราเคยนั่งคุยกันทุกวันมา
 ลมพัดเย็นตงน้องร้องเรียกหา
 จะไขว่คว้ามาใกล้เหมือนใจปอง
 รำเมินเคยส่วงในใจหม่นหมอง
 ขอรักสองเจ็ดแจ่มอย่าแรมไกล
 แต่ "ยอดมิตร" ฝากลมมาอย่าหม่นไหม้
 พี่จึงลืมนความหม่นเกิดคนดี
 ตุจคมมีตกริตช้าย้าทรวงพี่
 ดวงฤดีดวงใหม่ไว้มลทิน
 จงคิดว่าความหวังยังไม่สิ้น
 น้องถวิลรักษาจิตพิชแผดคลาย
 อย่านีมารความรักช้าอย่าสลาย
 ขอพาทายและจิตชิตพระธรรม
 อย่านีลิมกันรักยืนนานหวานดิมดำ
 กำแพงธรรมกิตขวางทางกมล
 ถึงลำบากอย่างไรไม่เคยบ่น
 สองกมลมีรักแท้แก่กัน เอย

สหพันธ์ สัมภตาน์

พระพุทธพจน์บทนี้มีสาระ
 ความพร้อมเพรียงเรียงร่วมไพบูลย์
 มีตัวอย่างปางบรรพพัชรมากล่าว
 ไม่ควรทำจำอย่างโบราณกาล
 บัจจุบันบ้านเราเข้าเขตทุกข์
 คอมมิวนิสต์คิดร้ายทำลายไทย
 แม้จะยังไม่มากลำบากนัก
 มันฆ่าฟันคนไทยไม่เข็ดขู
 นอกประเทศเขตลาวก็เข้าตี
 ถ้าลาวแตกแหลกลาญงานไม่เบา
 เพราะฉะนั้นชวนกันสามัคคี
 บ้านของเราเข้ามาแย่งแบ่งอย่างไร
 ขึ้นถอยร่นจนท่าปลาจะกิน
 รวมกำลังตั้งมั่นกันทั้งเพ
 อย่าช่วยเหลือเกื้อหนุนคุณไม่มี
 เป็นตาหูด้วยเราช่วยกัน
 เราลำบากตรากตรำทำเพื่อชาติ
 เราอยู่หลังสามัคคีทรัพย์ยังมีแทน
 ไทยจะอยู่ชื้อชื่อสกุลชาติ
 ชาติความรักสามัคคี ไม่มีตัว
 สามัคคีดีเลิศประเสริฐยิ่ง
 สืบลูกหลานหวานเครือเชื้อต่อไป

สามัคคี วุฑฒิสำเร็จ

หมู่ใดละสามัคคีมีแต่สูญ
 ย่อมเพิ่มพูนผลเผด็จสำเร็จงาม
 ในเรื่องราววิจิตรวิมมีแก่นสาร
 ชาติการสมานสามัคคีจึงมีภัย
 สันติสุขมัวหมองไม่ส่องโต
 ก่อการร้ายรอบด้านชวนช่วยดู
 แต่ก็ชักลกลดงามไม่งามหู
 เหมือนศัตรูตัวร้ายทำลายเรา
 ยึดพื้นที่ทำข่มเหงไม่เกรงเขา
 มันจะเข้ารุกรนรุกรบเมืองไทย
 อย่าหลีกหนีคอมมิวนิสต์คิดไปไหน
 ที่จะไปไม่มีแล้วแนวทะเล
 ไทยทั้งสี่จึงต้องสู้อย่ารู้เห
 สมคะเนกวาดล้างข้างพวกมัน
 ดีไม่ตีมันฆ่าเราอาศัย
 ทรัพย์เรามีบ้านส่งทหารยันชายแดน
 แม้ชีวิตมัยยอมพลีเหลือแสน
 ตัวเราแม้ชีพช่วยม้วยไม่กลัว
 เรื่องอำนาจอธิปไตยใครไม่หว
 เป็นความชั่วถ้าทำกรรมของไทย
 ย่อมเป็นมิ่งขวัญชาติพิลาคไหน
 นามว่าไทยชั่วฟ้าคู่หล้า เฮย

ว. ภาสบุตร

รุ่งอรุณแห่งความหวัง

อรุณฤกษ์เบิกฟ้าผ่านภาว่อง
 แสงเงินทองแจ่มใสในเวหา
 ขอเชิญมิตรพลิกฟื้นตื่นนิทรา
 ชมอุษาอร่ามงามเรืองรอง

อย่าเศร้าสร้อยหม่นหมอง.....น้องเอ๋ย
 เชิญชมเชยฟ้าผ่องอร่ามองผ่าน
 ลืมอดีตกริ้วท้วงตวงวิญญาน
 คู่กับมารจนกว่าชีวาฉาย

ชีวิตนหวงตงหน้าสู
 เพื่อกอบกู้ศักดิ์ศรีให้ดีใหม่
 ความผิดพลาดก่อนเก่าเราทิ้งไป
 เปลี่ยนจิตใจลืมเศร้าที่เขาลวง

งามอะเคือเห็นเมฆเฉกม่านกัน
 ดั่งสุวรรณค์สันติสุขสันทุกข์ผอง
 ฟังเสียงเพลงหวานใจในทำนอง
 ฟ้าฉายองทาบทาทีวาวาร

หนึ่งสมองสองแขนสามแก่นจิต
 แม้ชีวิตระทมไม่สมหมาย
 ดู ! พืชมิตรจำ..... ! กล้าใจกาย
 หนีอบายหาทางสร้างหลักชัย

อรุณฤกษ์เบิกฟ้าอุษาสง
 สุริย์ส่องทางทองทิพย์ทาสลิปสรอง
 ฝากคำกานต์หวานนี้พลิบ่าบวง
 ประดับดวงใจมิตรทุกทิศเคย
 “ตอกบัวทอง”
 เมืองนนท์

ความเมตตาปราณี

ความเมตตาปราณีอยู่ที่ไหน
 ที่นั่นไม่ว่านวายนชายหญิง
 ย่อมอยู่เย็นเป็นสุขสนกจริง
 หมดสันสงบอนเบยนเสยนสังคม

แบบเครื่องเครื่องโตกชิมขริมงองำ
 ชืดหรือตำมีสำแดงทุกแห่งหน
 ไม่อิจฉาพยาบาลพิศธาตคน
 ประโยชน์ตนและเขาคอยเอาใจ

จะนอนนั่งเดินยืนหลับตื่นสุข
 ไม่มีทุกข์เดือดร้อนมาบ่อนผลาญ
 เหมือนสายฝนหล่นไหลให้ชื่นบาน
 แก่พิชพันธ์ธัญญาหารทั่วลานดิน

ปราศพาลภัยไว้รมีแต่มิตร
 ไว้คนคิดโหดกลับคอยทัมถม
 เห็นแต่ยิ้มพิมพิใจให้ร่นรมย์
 บิตีพรมไบหน้าประชาชน

ความรักที่ตงความพร่งพร้อม
 เอ็นตุน้อมสงเคราะห์เหมาะสมย์
 รักบวกกกับเอ็นตุนำสู่ชัย
 ตลอดไปไม่แพ้แก่พวกพาด

ขาดเมตตาปราณี ณ. ที่ไหน
 ขาวน้ำใจย่อมแล้งเหือดแห้งสิ้น
 มีแต่อาหารเลือดถึงทันหลังริน
 อยู่ทำกินยุ่งยากมากด้วยเวร

“คอกบัวทอง”

นนทบุรี

ข่าวแต่งตั้ง

ข้าราชการ

- แต่งตั้ง นาย อำพัน พงศ์สุวรรณ นายอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ดำรงตำแหน่งนายอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี
- แต่งตั้ง นาย ประสาน วสุวัต นายอำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ดำรงตำแหน่งประจำจังหวัดนนทบุรี
- แต่งตั้ง นาย บรรหาร สู้พานิช ปลัดอำเภอตรี อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ดำรงตำแหน่งปลัดอำเภอตรี อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี
- แต่งตั้ง นาง จินตนา เจริญเจริญ ทดลองปฏิบัติราชการในตำแหน่งครูตรีโรงเรียนการช่างนนทบุรี ดำรงตำแหน่งครูตรีโรงเรียนการช่างนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี
- แต่งตั้ง นาง จำรัสศรี ประทุมรัตน์ ผดุงครรภ์ประจำสถานีอนามัยชั้นหนึ่ง ตำบลบางกร่าง อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ดำรงตำแหน่งผดุงครรภ์ประจำสถานีอนามัยชั้นสอง ตำบลบางขุนทอง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี
- แต่งตั้ง นางสาว เขาวณีย์ เทพบริสุทธ์ ดำรงตำแหน่งผดุงครรภ์อนามัยประจำสำนักงานผดุงครรภ์ ตำบลละหาร อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี
- แต่งตั้ง นาย วสันต์ มงคลพันธ์ ดำรงตำแหน่งเสมียนพนักงานสำนักที่ดินจังหวัดนนทบุรี
- แต่งตั้ง นางสาว ประไพ สิทธิกิจ ดำรงตำแหน่งเสมียนพนักงานสำนักที่ดินจังหวัดนนทบุรี
- แต่งตั้ง นางสาว แสงศรี สุขพุม ดำรงตำแหน่งเสมียนพนักงานสำนักที่ดินจังหวัดนนทบุรี

- แต่งตั้ง นางสาว ประไพ ดวงเพชร ดำรงตำแหน่งเสมียนพนักงานแผนก
สรรพากร อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี
- แต่งตั้ง นาย บุญธรรม เจริญสุข ดำรงตำแหน่งเสมียนพนักงานที่ทำการ
สหกรณ์ อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี
- แต่งตั้ง นางสาว นวลจันทร์ หับทิมไทย ทดลองปฏิบัติราชการในตำแหน่ง
เสมียนพนักงานแผนกสรรพากร อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

พึ่งปราบเพื่อน
ญาติ
สตรีและข้า
คนอื่นๆ

ด้วยความดี
ด้วยการเอื้อเฟื้อ
ด้วยรางวัลและเกียรติยศ
ด้วยการเคารพ

ข่าว วาทะนโยบายจังหวัด

● การประกวดผลผลิตข้าวในกลุ่มชาวนาจังหวัดนนทบุรี

ด้วยในปีการทำนา พ.ศ. ๒๕๑๒ นี้ จังหวัดจะได้ดำเนินการประกวดผลผลิตข้าวในกลุ่มชาวนาชั้นในท้องที่จังหวัดนนทบุรี โดยมีวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายเพื่อเป็นการกระตุ้นและเร่งเร้าความสนใจในการเพิ่มผลผลิตข้าวต่อพื้นที่ ๑ ไร่ ให้สูงขึ้นกว่าเดิมที่เคยผลิตได้ และเป็นการส่งเสริมให้ชาวนารู้จักการใช้พันธุ์ข้าวรัฐบาล ประกอบกับวิธีการทำแผนใหม่ที่จังหวัดกำลังส่งเสริมอยู่ เพื่อให้งานนี้กระจายไปในท้องที่อำเภอต่าง ๆ จึงให้อำเภอที่มีกลุ่มชาวนาดังอยู่ ส่งแปลงประกวดผลผลิตข้าวเข้าประกวดได้ อำเภอละ ๑ แปลง ทางจังหวัดได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบผลผลิตข้าว โดยมีนายอำเภอบางบัวทอง นายอำเภอปากเกร็ด นายอำเภอบางใหญ่ และนายอำเภอไทรน้อย เป็นประธานกรรมการ และคณะกรรมการได้ดำเนินการประกวดผลผลิตข้าวตามหลักเกณฑ์การประกวดผลผลิตข้าว ของกรมการข้าว กระทรวงเกษตรทุกประการ บัดนี้การดำเนินการประกวดแล้วเสร็จปรากฏผลของการประกวดดังนี้

ที่ ๑ นายผ่อง มารอด กลุ่มชาวนาสามัคคีเจริญ ตำบลบางรักใหญ่ อำเภอบางใหญ่ พันธุ์ข้าวเหลืองประทิว

ที่ ๒ นายเถา รอดดี กลุ่มชาวนาคดองบางไผ่ ตำบลบางรักใหญ่ อำเภอบางบัวทอง พันธุ์ข้าวเหลืองประทิว

ที่ ๓ นายสำลี รอดแก้ว กลุ่มชาวนาบางพูดพัฒนา ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด พันธุ์ข้าวเหลืองประทิว

● การประกวดผลไม้ประจำปีของจังหวัดนนทบุรี ๒๕๑๓

ด้วยจังหวัดนนทบุรีจะทำการประกวดผลไม้ประจำปีขึ้น ณ บริเวณหน้าตลาดสดเทศบาลเมืองนนทบุรี ในวันอาทิตย์ที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๑๓ โดยจะเริ่มรับสมัครตั้งแต่เวลา

๐๖.๐๐—๑๒.๐๐ น. และจะตัดสินการประกวด เวลา ๐๘.๓๐ น. จึงขอเชิญชวนชาวสวนส่ง
ผลไม้เข้าประกวดดังนี้ คือ

๑. ทูเรียนชื่อ ก้านยาว	จำนวน	๒	ผล
๒. ทูเรียนชื่อ กบแม่เต่า กบตาขำ	จำนวน	๒	ผล
๓. ทูเรียนชื่อ ษะนี	จำนวน	๒	ผล
๔. ทูเรียน ไม่จำกัดชื่ออื่น ๆ (และกบอื่น)		๒	ผล
๕. กระท้อน	จำนวน	๑๒	ผล
๖. กล้วยหอม	จำนวน	๑	เครือ

รางวัลการประกวดนี้ดังนี้

ทูเรียนทุกชนิด	รางวัลที่ ๑	บันานาหารอง ๑ ชุด	เงินสด ๔๕๐ บาท
		และประกาศนียบัตร ๑ ฉบับ	
	รางวัลที่ ๒	เงินสด ๓๕๐ บาท	วัสดุการเกษตร ๑ ชุด
		ประกาศนียบัตร ๑ ฉบับ	
	รางวัลที่ ๓	เงินสด ๒๕๐ บาท	วัสดุการเกษตร ๑ ชุด
		ประกาศนียบัตร ๑ ฉบับ	
	รางวัลชมเชย	เงินสด ๑๒๕ บาท	วัสดุการเกษตร ๑ ชุด
		ประกาศนียบัตร ๑ ฉบับ	
กระท้อน	รางวัลที่ ๑	บันานาหารอง ๑ ชุด	เงินสด ๓๐๐ บาท
		และประกาศนียบัตร ๑ ฉบับ	
	รางวัลที่ ๒	เงินสด ๒๕๐ บาท	วัสดุการเกษตร ๑ ชุด
		ประกาศนียบัตร ๑ ฉบับ	
	รางวัลที่ ๓	เงินสด ๒๐๐ บาท	วัสดุการเกษตร ๑ ชุด
		ประกาศนียบัตร ๑ ฉบับ	
	รางวัลชมเชย	เงินสด ๑๐๐ บาท	วัสดุการเกษตร ๑ ชุด
		ประกาศนียบัตร ๑ ฉบับ	

ในการดำเนินงานการประกวดครั้งนี้ นอกจากกรรมการส่วนจังหวัดแล้ว ยังได้เชิญท่านผู้ทรงคุณวุฒิจากกรมส่งเสริมการเกษตร กรมกสิกรรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และจากอำเภอต่าง ๆ มาร่วมการตัดสินด้วย ผลไม้ที่ชนะการประกวดทุกประเภท จะได้นำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จึงเชิญชวนชาวสวนผลไม้จังหวัดนนทบุรี ได้ส่งผลไม้เข้าประกวดตามกำหนดวันเวลาดังกล่าวแล้วข้างต้นโดยพร้อมเพรียงกัน

ผู้ใดช่วยให้พ้นทุกข์อันตราย ผู้นั้นนับว่ามีศรัทธาแท้จริง ผู้ที่เบนแต่ปากคอย
ติเตียนหยิบข้อผิด ชอบแต่พูดให้หวาดตกใจกลัว ท่านไม่นับว่ามีศรัทธา

ทีโคปเทศ

● ประชากรเพิ่มเร็วเพราะอัตราการตายลดลงมาก

ศูนย์วิจัยและฝึกอบรมทางประชากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแถลงถึงการเพิ่มประชากรของประเทศจำนวนประชากรมีน้อยมาก แต่ก็ไม่อาจประมาณจำนวนที่แน่นอนได้ เรามีหลักฐานแน่ชัดว่าเกี่ยวกับจำนวนประชากรเป็นครั้งแรกเมื่อมีการสำรวจสำมะโนประชากร พ.ศ. ๒๔๕๓ ซึ่งปรากฏว่ามีเพียง ๘ ล้านคน นับว่าอัตราการเพิ่มเป็นไปอย่างเชื่องช้า เพราะต้องใช้เวลาดึง ๗๐๐ ปี นับจากสมัยสุโขทัยเป็นราชธานี แต่หลังจากนั้นอีกเพียง ๓๒ ปี คือใน พ.ศ. ๒๔๘๕ ประชากรของประเทศก็เพิ่มขึ้นเป็น ๑๖ ล้านคน ถัดมาอีก ๑๕ ปี เพิ่มเป็น ๒๔ ล้านคน และอีก ๘ ปี เพิ่มเป็น ๓๒ ล้านคน คาดว่าในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ จะเพิ่มเป็น ๔๐ ล้านคน ซึ่งหมายความว่าประชากรของประเทศในปัจจุบันจะเพิ่มขึ้น ๘ ล้านคน โดยใช้เวลาเพียง ๗ ปี จะเห็นว่าในระยะต้น ๆ เราใช้เวลาถึง ๓๐๐ ปี กว่าที่จะเพิ่มประชากรได้ ๑ ล้านคน เปรียบเทียบกันในสมัยปัจจุบันเราใช้เวลาเพียงไม่ถึง ๑ ปี จึงนับว่าอัตราการเพิ่มอยู่ในเกณฑ์สูงมาก

การที่ประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วนี้ มีสาเหตุเนื่องจากอัตราการเกิดของประเทศสูงขึ้น หากแต่อัตราการตายลดลง โดยเฉพาะภายหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ เมื่อมีการขยายงานด้านสาธารณสุขออกอย่างกว้างขวางทั่วประเทศ

(ข่าวพาณิชย์ ๓๐ เมษายน ๒๕๑๓)

● ประเทศไทยร่วมงานมหกรรมโลก

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้ประเทศไทยเข้าร่วมในงานมหกรรมโลก (Expo '70) ณ นครโอซากา และมอบให้กระทรวงเศรษฐกิจ โดยกรมเศรษฐกิจสัมพันธ์เป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินงานนั้น บัดนี้งาน Expo '70 ได้เริ่มขึ้นแล้ว โดยมีพิธีเปิดทางการ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ค.ศ. นี้ ดังสรุปได้คือ

การก่อสร้างและตกแต่งศาลาไทย

การก่อสร้างและตกแต่งศาลาไทย ได้มอบให้บริษัทโอบายาชิ—งุมิ เป็นผู้ดำเนินการ และเมื่อบริษัทได้ก่อสร้างศาลาไทยแล้วเสร็จ จึงได้ดำเนินการตกแต่งภายในจนเป็นที่เรียบร้อยก่อนวันเปิดงาน ภายในศาลาไทยประกอบด้วย การแสดงตัวอย่างสินค้าของไทยชนิดต่าง ๆ ทั้งที่ส่งออกจำหน่ายต่างประเทศเป็นประจำ และที่คาดว่าจะสามารถจำหน่ายได้ในอนาคต นอกจากนี้ยังประกอบด้วยโบราณวัตถุ ซึ่งแสดงถึงวัฒนธรรมประเพณีอันเก่าแก่ของไทย รวมทั้งส่วนแสดงขององค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ซึ่งให้ข้อมูลเกี่ยวกับการชักจูงชาวต่างประเทศให้มีความสนใจในการท่องเที่ยวในประเทศไทยด้วย

พิธีเปิดงาน

สมเด็จพระเจ้าจักรพรรดิแห่งประเทศญี่ปุ่น ได้ทรงกระทำพิธีเปิดงานมหกรรมโลก Expo'70 เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม เอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงโตเกียว พร้อมด้วยข้าหลวงใหญ่ฝ่ายไทยและรอง ๆ รวมทั้งผู้มีเกียรติฝ่ายไทยหลายท่านได้เข้าร่วมในพิธีด้วย ภายหลังจากการมอบธงชาติของประเทศที่เข้าร่วมงานให้แก่ประเทศเจ้าภาพแล้ว จึงได้มีพิธีเชิญธงประจำงาน Expo'70 ขึ้นสู่ยอดเสา ติดตามด้วยธงของประเทศต่าง ๆ เมื่อได้มีการกล่าวถวายรายงานแล้ว สมเด็จพระเจ้าจักรพรรดิจึงได้มีพระราชดำรัสเปิดงาน Expo'70

จำนวนผู้เข้าชมงานและผู้เข้าชมศาลาไทย

งานมหกรรมโลก Expo'70 ได้เริ่มเปิดให้ประชาชนเข้าชม ตั้งแต่วันที่ ๑๕ มีนาคม แต่เนื่องจากเป็นระยะเวลาที่อากาศที่นครโอซากา ยังคงเย็นอยู่ จำนวนผู้เข้าชมงานในวันแรกซึ่งผู้จัดงานได้คาดคะเนไว้ว่าจะมีตัวเลขสูงถึง ๕๓๐,๐๐๐ คนนั้น จึงมีเพียง ๒๗๔,๓๑๔ คน สำหรับในวันต่อ ๆ มาปรากฏดังนี้คือ.—

วันที่ ๒๓ มีนาคม	มีผู้เข้าชมงาน	๑๖๓,๘๕๗ คน
วันที่ ๑๗ มีนาคม	มีผู้เข้าชมงาน	๑๘๘,๕๑๓ คน

วันที่ ๑๘ มีนาคม มีผู้เข้าชมงาน ๑๘๕,๑๕๖ คน

วันที่ ๑๙ มีนาคม มีผู้เข้าชมงาน ๑๘๓,๔๔๑ คน

วันที่ ๒๐ มีนาคม มีผู้เข้าชมงาน ๑๘๒,๔๑๓ คน

สำหรับจำนวนผู้เข้าชมศาลาไทยนั้น เนื่องจากศาลาไทยอยู่ในจุดเด่นพอดีสมควร และใกล้กับ Festival Plaza ซึ่งมีการแสดงต่าง ๆ เป็นประจำ จึงทำให้มีผู้เข้าชมศาลาไทยเป็นจำนวนมาก ประมาณได้วันละ ๑๕,๐๐๐ คน และคาดว่าจะมีจำนวนสูงขึ้นในวันหยุดเสาร์และอาทิตย์

จากเสียงของประชาชนชาวญี่ปุ่นและต่างชาติที่เข้าชมศาลาไทยต่างแสดงความนิยมชมชอบ ต่อการก่อสร้างตัวศาลาไทยเป็นอย่างดี และต่างให้ความสนใจต่อสิ่งแสดงภายในศาลาไทยทั้งหลายเป็นอันมาก

● การพิจารณาปรับปรุงเงินเดือนข้าราชการ

นายเสริม วินิจฉัยกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังชี้แจงเกี่ยวกับการพิจารณาปรับปรุงอัตราเงินเดือนข้าราชการว่า ขณะนี้การพิจารณาของคณะกรรมการยังไม่เป็นที่ยุติ เพราะมีปัญหาหลายอย่างต้องพุดกัน และยังไม่เป็นที่คาดหมายได้ว่า การปรับปรุงเงินเดือนข้าราชการ ตามอัตราใหม่จะเริ่มได้ตั้งแต่เมื่อใด แม้แต่เวลาในการพิจารณาของคณะกรรมการก็ยังไม่อาจกำหนดได้ว่าจะแล้วเมื่อใด การปรับปรุงเงินเดือนข้าราชการนี้ ถ้ารับทำเกินไปโดยไม่พิจารณาให้รอบคอบ อาจเกิดผลเสียหาขึ้นได้ เพราะราคาสินค้าในตลาดอาจจะโหดตัวสูงขึ้นตามเงินเดือนของข้าราชการ ซึ่งหากเป็นเช่นนั้น การปรับปรุงเงินเดือนข้าราชการก็ไม่มีประโยชน์ แต่จะกลับเป็นโทษแก่ข้าราชการผู้น้อย เพราะเงินเดือนที่ได้เพิ่มไม่เพียงพอกับค่าครองชีพปัญหาเกี่ยวกับค่าครองชีพนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนับว่าเป็นปัญหาสำคัญ และสร้างความเดือดร้อนให้แก่ข้าราชการผู้น้อยมาก

นนทบุรีสัมพันธ์ฉบับเดือนเมษายน ขอเสนอประวัติของนักกีฬาหญิงที่ดีเด่นของ
จังหวัดนนทบุรีอีกคนหนึ่งที่มีความขยันหมั่นฝึกซ้อม จนสามารถเป็นนักว่ายน้ำและนักกรี-
ฑาตัวแทนประเทศไทยเข้าแข่งขันในต่างประเทศหลายครั้ง และเธอผู้นี้เป็นลูกเมืองนนท์โดย
แท้จริง เธอคือ

บุญส่ง โกละ

บุญส่ง โกละ เกิดเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๘๒ เป็นบุตรสาวคนโตของ
นายชั้น และ นางโตะ โกละ มีน้องอีก ๒ คน รวมเป็น ๓ คน

ประวัติการศึกษา

บุญส่ง โกละ สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาที่โรงเรียนวัดใหม่นครอินทร์
(ท. ๓) และต่อ ม. ๑-ม. ๒ ที่โรงเรียนสตรีนนทบุรี และได้เข้าเรียนต่อ ที่โรงเรียนฝึก

หัตถ์คุณพลานามัย ๒ ปี สอบได้ประกาศนียบัตร ป. กศ. ต้น และต่อที่วิทยาลัยพลศึกษาอีก ๒ ปี สอบได้ประกาศนียบัตร ป. กศ. สูง และต่อ ก. ศบ. แผนก Coach อีกที่วิทยาลัยพลศึกษา ซึ่งมีหลักสูตร ๒ ปี และเพิ่งเปิดสอนเป็นปีแรก ซึ่งจะเปิดเรียนในวันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๓ นี้ และในการศึกษาปีสุดท้ายของ ป. กศ. สูง ก็ได้ทุนการศึกษาขององค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย โดยทางจังหวัดนนทบุรีเป็นผู้ส่งตัวไป ทุนนี้เป็นทุนที่มีจุดประสงค์ที่จะส่งเสริมการพลศึกษาของชาติให้เจริญยิ่งขึ้น

ประวัติการกีฬา เริ่มเล่นอยู่เมื่อชั้นมัธยมปีที่ ๓ ของโรงเรียนสตรีรัตนนทบุรี ในการส่งกีฬาเข้าแข่งขันกีฬานักเรียนประจำปีของกรมพลศึกษา และได้รับการฝึกฝนเบื้องต้นจากอาจารย์อนันต์ ตรินิตย์ อาจารย์พลศึกษาของโรงเรียนสตรีรัตนนทบุรี

พ.ศ. ๒๕๐๕

เล่นประเภทวิ่ง ซึ่งผลในการแข่งขันในปีแรกได้รับเหรียญเงิน

พ.ศ. ๒๕๐๖

เล่นประเภทกระโดดสูง ได้ที่ ๑ ได้รับเหรียญทอง

พ.ศ. ๒๕๐๗

เข้าแข่งขันวิ่งกระโดดสูง ได้ที่ ๑ ได้รับเหรียญทอง

พ.ศ. ๒๕๐๘

เข้าแข่งขันวิ่งกระโดดสูง ได้ที่ ๑ ได้รับเหรียญทอง

พ.ศ. ๒๕๑๐

เป็นตัวแทนชาติไทยในการแข่งขันว่ายน้ำที่ประเทศสิงคโปร์

พ.ศ. ๒๕๑๑

เป็นตัวแทนชาติไทยในการแข่งขันว่ายน้ำที่ประเทศสิงคโปร์

พ.ศ. ๒๕๑๒

ชนะเลิศยูโด กาชาดรุ่น ๓๐.๕

Seap Game ^{๕๔} ครั้งที่ ๔

เป็นตัวแทนของชาติไทยในการแข่งขันว่ายน้ำ ซึ่งแข่งในประเทศไทย

Seap Game ^{๕๔} ครั้งที่ ๕

เป็นตัวแทนแข่งขันกรีฑา ประเภทบู้ญกรีฑา และข้ามรั้วที่ประเทศพม่า

^{๕๕} กีฬาเขตครั้งที่ ๑ ที่กรุงเทพฯ

ได้เข้าแข่งขันกรีฑาประเภทบู้ญกรีฑา เป็นตัวแทนจังหวัดนนทบุรี สังกัดเขต ๑

ได้ที่ ๑ ได้รับเหรียญทอง ๑ เหรียญ

^{๕๕} กีฬาเขตครั้งที่ ๒ ที่เชียงใหม่

ได้เข้าแข่งขันอย่างเต็มและได้ทำลายสถิติที่ตัวเองทำไว้เมื่อครั้งที่ ๑ ผลได้ที่ ๑ เช่นเคย และในครั้งนทางจังหวัดนนทบุรี ได้ให้เสียสามารถเป็นที่ระลึกด้วย

^{๕๕} กีฬาเขตครั้งที่ ๓ ที่สงขลา

ครั้งนี้เป็นก้าวแข่งบู้ญกรีฑาเช่นเคยแต่เปลี่ยนจากรั้ว ๘๐ มาเป็นรั้ว ๑๐๐ เมตร จึงเป็นปีแรกที่ทำได้ผลได้ที่ ๑ และในปีต่อไปอาจมีผู้ทำลายก็ได้ เพราะทำได้ต่ำ และ บุญส่ง โกสะ ก็ไม่มีโอกาสได้เข้าแข่งขันอีก เพราะปัจจุบันนักกีฬาผู้เป็นผู้แทนกรีฑาทีมชาติไทยแล้ว และตามกฏสิทธิ์ของผู้เข้าแข่งขันกีฬาเขตจะต้องไม่เป็นตัวแทนทีมชาติ "คดี" ไปเรื่อย ๆ หนี้อยก็พัก

ปัจจุบัน บุญส่ง โกสะ พักอยู่บ้านเลขที่ ๓๓ หมู่ ๖ ต. สวนใหญ่ อ. เมือง จ. นนทบุรี

ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่พร้อมด้วยวาจาอันไพเราะ ความรู้ปราศจาก
โอ้อวด, ความกล้าประกอบด้วยอดทน, ทรัพย์สินประกอบด้วยการสละแจกปัน,
^{๕๕} ๔ น เป็นทางอันเจริญหาได้หาก

บันเทิง ๒๕๓๕

เรื่องระวี.

เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๓๓ นี้ เวลาประมาณ ๑๘.๓๐ น. คณะผู้จัดทำ “นันทบุรีสัมพันธ์” ได้จัดงานเลี้ยงส่งบรรณาธิการ พิตยา ไทวุฒิพงศ์ ซึ่งพ้นตำแหน่งที่ แสงเทียนภักตาคาร บรรยากาศเต็มไปด้วยความอบอุ่นจากคณะผู้จัดทำอย่างครบถ้วน ทั้ง ๆ ที่เราเองก็รักและอาลัย บอ.กอ. เป็นอย่างมาก ตอนหนึ่งของงานเรา “เรื่องระวี” ได้สนทนากับ บอ.กอ. พิตยา ไทวุฒิพงศ์ ว่า

“บอ.กอ. ไปแล้วใครจะมารับหน้าที่แทนล่ะครับ” บอ.กอ. พิตยา ตอบว่า

“บรรณาธิการคนใหม่คงจะเป็น คุณบุญช่วย กาญจนอักษร และस्ताฟเดิมยัง รับผิดชอบงานนันทบุรีอยู่ครบถ้วนครับ”

บอ.กอ. พิตยา ไทวุฒิพงศ์ บอก “เรื่องระวี” ว่าฉบับนี้ขอให้เป็นพิเศษ เพราะท่านต้องจากจังหวัดนันทบุรีไปแล้ว เราก็ตอบ O.K.

เราได้พบครูแจ้วที่สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง ๗ ในรายการบันไดดาวา ของ ผู้การวารุณ เก่งระดมยิง เมื่อวันที่เสาร์ที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๓๓ เราขอเรื่องของครูแจ้ว เพราะต้องการให้เป็นฉบับพิเศษจริง ๆ เชิญครับพบกับ แจ้ว วรจักร์ หรือ สง่า อารัมภีร์ ขุนพลเพลงผู้ขยับ

๒๕ ๓๕
เมืองนนท - มคหลาย

โดย สง่า อารัมภีร์

ทุเรียนเมืองนนท์ เป็นที่ขึ้นชื่อลือชามาตั้งแต่สมัยปู่ย่าตายาย และปู่ย่าตายาย ของปู่ย่าตายาย ทุเรียนเมืองอื่นจะเอาพันธุ์ไปปลูก รสนิยมของทุเรียน ค่านิยมของทุเรียน ก็แทบทุเรียนนนท์ไม่ได้ ไม่น่าภูมิใจกันหรอกหรือ?

แสงสว่างเกือบทั่วประเทศไทย ก็มาซื้อขายกันที่เมืองนนท์ เพราะว่าที่ทำการไฟฟ้าฝ่ายผลิตมาตั้งสำนักงานใหญ่อยู่ที่บางกรวยเมืองนนท์ และที่นั่นก็มีเครื่องผลิตไฟฟ้าขนาดใหญ่ถึง ๓ เครื่องการไฟฟ้าภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การไฟฟ้าลัดไนท์ และอื่น ๆ มารวมอยู่ในการไฟฟ้าฝ่ายผลิตที่เมืองนนท์ของเราทั้งนั้น

ชลประทานปากเกร็ดที่เมืองนนท์ของเรา คือขุมบัญชาการรดน้ำทั่วประเทศ สถานที่แห่งนี้ใหญ่โตกว่ากรมชลประทานในกรุงเทพฯ หลายเท่า นักเรียนวิศวกรรมชลประทานก็เรียนกันที่นี่ เครื่องใช้ไม้สอยในการชลประทานอยู่ที่นี้ทั้งนั้น

ทิมแลนด์ ของผู้แทนราษฎรเมืองนนท์ นายเต็ม ทับทิมทอง ก็เป็นที่รวมวัฒนธรรมหลายภาคของไทยไว้ที่นี่ ชาวต่างประเทศมาเที่ยวเมืองไทย เป็นต้องมาแวะชมด้วยความสนุกสนานและตื่นตา เพราะมาเที่ยวทิมแลนด์แล้ว ไม่ต้องเดินทางไปอีกหลายจังหวัด

อิฐ, ใอง, หม้อ, ไท, และเครื่องปั้นดินเผา ก็ไม่มีที่ไหนทำกันเป็นล่ำเป็นสันเท่าที่ชาวเมืองนนท์ทำมาตั้งแต่สมัยปู่ย่าตายาย แถวปากเกร็ดของเรา ทำกันค้าขายกันอย่างเสรี เดียงตัวเดียวครบครันมาหลายชั่วอายุคนแล้ว และก็ต่อไปชั่ววันวันคร

นางเอกในภาพยนตร์ไทยที่ขายดีที่สุดในปัจจุบัน อริญญา นามวงศ์ หลงเสน่ห์เมืองนนท์ถึงกับย้ายบ้านจากถนนพิจัย กรุงเทพฯ มาปลูกที่เมืองนนท์ ในซอยพิจัยนนท์ ริมถนนติวานนท์ ตรงข้ามกับโรงพยาบาลศรีอริญญา เธอบอกว่านอนที่เมืองนนท์หลับสนิทเหลือเกิน

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีที่มีชื่อเสียงที่สุดของไทยเรา ก็เกิดที่เมืองนนท์ เรียนหนังสือที่วัดเขมาฯ เมืองนนท์ คนของเมืองนนท์ทำให้พวกเราภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่งนัก

ส. ธรรมยศ นักปรัชญาและนักวิจารณ์ชื่อดังที่สุดในเมืองไทย มนต์จรรยาวงศ์ นักเขียนผู้ได้สมนามว่า เทพบุตรแห่งสวนอักษร พิศมัยเมืองนนท์มาก วาระสุดท้ายแห่งชีวิตจึงต้องมาหยุดหายใจที่เมืองนนท์ของเรา

ละครวิทยุคณะแก้วฟ้า ที่แม่ค้าพ่อค้าประชาชนทั้งประเทศต้องฟัง เพราะว่าเป็นอาหารทิพย์ทางโสตประสาท ก็มาเขียนบทกันที่เมืองนนท์ เพราะว่าแก้วฟ้าพิศมัยนนทบุรี ถึงกับย้ายนิवासสถานทีวงเวียนใหญ่มาอยู่ในซอยเทพนม แก้วฟ้าบอกว่าอากาศดีเหลือเกิน ทำงานเพลินจริง ๆ

เพลงดวงใจ—ทุกคนมีสิทธิ์จะรักกันได้ แต่งที่เมืองนนท์นะครับ เพราะบ้านผมก็อยู่เมืองนนท์ ทุ่งบางกระสอบ

สีบัวขาว

๑๗ เมษายน ๒๕๑๓

ฉันเชื่อว่าทุกคน ไม่ควรใครจะสร้างเสพสมาคม, ถ่านไฟเมื่อยังไม่ดับ
ถูกมอกกร่อนพอง ดับเย็นแล้ว ถูกมอกก็เปอนดำ

ทีโคปเทศ

โลกบันเทิง ขอขอบคุณ "สุวิษา" ที่กรุณาส่งเรื่องมาร่วมกับเราอย่างสูง
โลกพระจันทร์ "เรื่องระวี"

จรวดยานลำแรกจอดลงบนผิวน้ำ คนหนึ่งเอามือลูบค้ำแก้วช็อกซิเจนที่ครอบ
อยู่รอบ ๆ ศีรษะอย่างกระวนกระวายใจ

"ใครออกแบบหมวกอวกาศใบนี้จะ ง่ายดีซบ"

"ทำไมล่ะ"

"ก็ถอดไม่ได้นี่หว่า ชีนถอดก็ไม่มีอากาศหายใจ"

"ก็จะถอดมันทำไมเล่า"

"ตอนนี้จะไม่กระไรหรอกเพื่อก อีกสักเดือนสองเดือนนี้ ผมของเราจะออก
ออกมาขายจนเต็มลูกแก้วนี้ และจะทำอะไรได้วะ"

× × ×

นักนิยมไพรสองคนผิวเมียงกางเต็นท์พักแรมในป่า คนผิวพูด

"เธอรอเดี๋ยวนะ ฉันทจะไปหาหินมาตีไฟให้เธอทำกับข้าว"

"ไม่ต้องหรอกค่ะ อะฮันเอาเตาไฟฟ้ามาด้วย"

× × ×

คนหลงทางสองคน พายเรือทำเองของเขาตามน้ำมาถึงหน้าผาตอนที่กำลังจะเป็นน้ำตกสูง
ดิบ คนหนึ่งถามว่า

"เฮ้ย ได้ยินเสียงฟ้าร้องไหมวะ"

คนที่ม่เวลาเหลือเฟือ มักจะเที่ยวไปเยี่ยมคนที่ม่ค่อยจะมีเวลา พ่อหม้ายเมียหย่า

× × ×

"ถามลูกชายที่มาเยี่ยมเป็นครั้งคราวว่า"

"ได้ข่าวว่าหมัน แม่แกเขาแต่งตัวเก่งแล้วออกเที่ยวกลางคืนบ่อยนักไม่ใช่หรอ"

"ยังงี้ก็ไม่ทราบฮับ ผมก็ม่ค่อยจะเอาธุระในเรื่องเมียของคนอื่นนักหรอก"

“งตโชนา” มันก็คือบายโชนานั่นเอง
 เมื่อในโลกนี้ไม่มีใครเกลียดเงิน ก็แล้วทำไมล่ะ เงินถึงจะซื้อความรักไม่ได้

× × ×

ที่รัก..... แง่คุณผู้ของเธอวันนี้จะอร่อยมากทีเดียว ถ้าหากว่าในน้ำแกงไม่มี
 เส้นผมของเธอเข้าไปผสมอยู่ด้วยมากอย่างนี้
 อินเตียคนหนึ่งดูเขาเล่นสกีน้ำเป็นครั้งแรกในชีวิตจึงถามเพื่อนว่า

“ทำไมเรื่อนั้นแล่นเร็วนักล่ะ”

อินเตียนแดงคนที่สองตอบว่า “ก็คนที่ถือเชือกอยู่นั่นนี่เป็นคนไล่เรื่อนะซี”

× × ×

คุณสว่างกระพืดกระพืดกับเมียของเขา

“นี่เธอต่อไปนี่เด็กเรียกฉันอย่างนั้นเสียทีเถอะนะ”

“ห้ามไม่ให้เรียกยังไงล่ะคะพี่หว่างซา?” เมียคุณสว่างอย่างฉุน

× × ×

สมัยนั้นพวกผู้ชายเขาเลิกพายเรือกันมานานแล้ว แต่เขาไปช่วยกันแข่งเข็นรถให้ผู้
 หญิงตอนรถมันตายนะ ยังไม่รู้ชื่อหรือ

× × ×

ผู้หญิงใช้เพชรก็ ยิ่งดีกว่าผู้ชายวิธอันไว้เล็บจริง ๆ นะ

× × ×

เหตุเกิดกลางพลอร์เต็นระบำแห่งหนึ่งฝ่ายชายกระซิบกระซาบว่า.....

“ทูลหัว ผมอยากจะจูบคุณแทบขาดใจอยู่แล้ว”

“แล้วทำไมไม่จูบล่ะ?” เธอพ้อ

“ก็จะรอให้คุณอมโบตันเสียก่อนนะซี”

ฝ้ายนัต

อาจารย์องค์หนึ่ง กล่าวอวดอ้างกับชายคนหนึ่งว่า ฝ้ายนัตของท่านนั้นขลังมาก สามารถขับไล่สิ่งชั่วร้ายให้หมดสิ้นไป ชายคนนั้นศรัทธามากจึงซื้อไปผืนหนึ่ง แต่เมื่อเขานำไปใช้แล้วปรากฏว่าไม่ได้ผลเลย เขาจึงนำกลับมาถามอาจารย์ด้วยความสงสัย

อาจารย์ : “โยมเอาฝ้ายนัตไปปิดไว้ที่ไหน?”

ชายคนนั้น : “บนฝาห้องครับอาจารย์”

อาจารย์ : “มีน้ำเล่า มันถึงไม่ขลัง กลับไปใหม่ไปที่นั้นเอาไปปิดไว้ในมุ้ง”

น ฝ้ายนัตสำหรับจุดไฟหงต้ม, ทิ้งก้อาศัย, น้ำและวาจาอันอ่อนโยน ๔ อย่าง
ผู้สมัมาการระย้อมเออเฟอเฟอแต่ ไม่ปฏิเสธแก่ใครๆ ที่มาขอ

ทีโคปเทศ

เรื่องเพลงไทยพื้นบ้าน

สวัสดีค่ะมิตรเพลงท่รัก

.....เรื่องระวิต้องขออภัยกับมิตรเพลงบางท่านที่ได้ขอเพลงไปและได้จัดลงให้ไม่ทัน ก็อย่างที่เรียนให้ทราบแล้วว่าหน้ากระดาษของเราจำกัด แต่อย่างไรก็ดีขอให้อดใจรออีกสักนิดรับรองว่าเรื่องระวิจะไม่ทำให้แฟนของเราต้องผิดหวัง สำหรับฉบับนี้ก็ได้จัดให้คุณปริดี คงเจริญจิตติกุล คือเพลง “ฤทธิ์กามเทพ” และคุณรัตนา อีราทรง ขอเพลง “ฝากรัก” คุณจุฑามาศ รัมมะภาพ ขอเพลง “พอกันที”

หวังว่าทั้งสามท่านจะได้รับ ความพอใจเพลินเพลงกับเรื่องระวินะคะ พบกันใหม่ในฉบับหน้าคะ

สวัสดีค่ะ
เรื่องระวิ

ฤทธิ์กามเทพ

สวลี ผกาพันธ์ ขับร้อง

ท่าทางเขาคูซื่อ ๆ.....

นี่คือผู้ชายออกหัก

แอบไปรู้ว่าถูกผู้หญิงตักรัก

ก็เลยสงสารเขาหนัก

อยากฟุ่มพักอ้อมชูใจ

ท่าที่เขามีเสน่ห์.....

หน้าตาเก๋ชวนฝันใฝ่

ยิ่งตอนยิ้มไม่ว่าจะยิ้มกับใคร

ลอบชมแล้วถอนใจใหญ่

เฉลใจเป็นสขจริง

อยากเป็นเพื่อนปลอบยามเหงา

หากตัวเขาไม่เกลียดหญิง ไซ้จะหวังให้

เขามาเป็นคู่อิง เพราะหัวใจจริงสงสารเขาเป็นยิ่งนัก

แต่พอเขาคลอเคียงคู่.....

กับใครฉันไม่รู้จัก

แต่ไหนจึงเกิดหมั่นไส้ยิ่งนัก

แอบไปร้องไห้เสียหนัก

รักเขาหรืออย่างไร

ฝากรัก

เพ็ญศรี พุ่มชูศรี ขับร้อง

แม่เพียงได้สมนัยน์ตา ฉันทยังประหม่าลี้มกาย ฝันความละสาย หักใจไม่วาย
เพื่อชม ตูท่าที่อาจอง คว้าใจให้หลงนิม วงสังคมต่างชื่นชมวิญญาณ์
หรือเทพบุตรจำแลง พระพรหมท่านแสร้งแปลงมา
ท่วงที่วาจาเสน่ห์ตรึงตราคว้าใจ ปล่อยความรักชักนำแล้วแต่กรรมนำไป
คร่ำครวญความในจากดวงใจจริงเชียว ฝึาสงวนตัวเพื่อให้เธอคนเดียวไม่แลเหลียวห่วงใย
ใครเลย

แม้เราจะอยู่ไกลกัน ฉันทคงรักมันยืนยง ด้วยจิตพะวงผูกพันชื่อตรงฝังใจ
ยามอยู่เคียงตัวเธอ หัวใจพว้าเพื่อเธอคนเดียว ใจรักตรึงฝึาว่าพึงคิดไป
หวังเธอเป็นร่วมโพธิ์ทอง พิทักษ์ปกป้องปวงภัย
ร่วมวันทักหากได้ดวงใจไว้ชิง ห่วงพะวงละเมอ รักแต่เธอจริง ๆ
ได้เธอพึงหวังจะจริงจริงเชียว ฝึาสงวนตัวเพื่อให้เธอคนเดียว ไม่แลเหลียวห่วงใย
ใครเลย

พอกันที

บขยา รังษี ขับร้อง

พอกันทีขอเลิกแค่นี้ดีกว่า อยู่ต่อไปเข้าใจหนักหนาเมื่อรักมาเปลี่ยนไป
ความทารุณยังแค้นกรุ่นหัวใจ คิดถึงความโหดร้ายเมื่อไหร่ ร้อนเหมือนไฟ
แสบทรวง

พอเถอะพอ อย่าได้มาง้อมางอน เสียเวลาอันวอน อย่าตามมา
หลอนมาลวง พอกันที ขออย่าได้มีหึงหวง เมื่อรักสลายโรยร่วง ก็เหมือน
สิ้นทรวงห่วงกัน

พอกันที แม้วายยังมีเชื้อใย ต้องหักรักและหักอาลัย หักหัวใจห่างกัน
โทรมนัสตั้งหลงบ้ำชฎีรกชั้น ได้เห็นทางอ้างว้างหวาดทวน แทบถึงกลิ่นใจตาย
พอกันที ขาดกันแค่นี้ลาเลย อย่าคิดคืนชื่นเชย อย่ามาเหยียด
เหยียไ้ไฟ ทรมานฉันทจนสุดทนอภัย ต่อให้อมพระมาไหว้ ก็ไม่ขอเปลี่ยนใจกลับคืน

คลื่นชีวิต

• สุจิตต์ ใจดีวาแนว

อากาศเดือนเมษายนปั่นดูขอบกล แรกที่เดียวก็ร้อนอบอ้าวขึ้นมาเฉย ๆ ทำท่าจะร้อนกว่าทุกปี แต่ที่ไหนได้พอ ๒-๓ วัน ฝนก็ตกซ้ำอย่างไม่มีปีมีขลุ่ย ตกวันเว้นวัน แม้ขณะที่กำลังเขียนเรื่องนี้อยู่นี่ฝนก็กำลังตก คุนน้ำแปลกแท้ ๆ จะเรียกฤดูนี้ว่าฤดูอะไรดี ร้อนก็ไม่ใช่ ฝนก็ไม่เชิง

ฤดูร้อนเมื่อหลายปีมาแล้ว ข้าพเจ้าได้เคยไปเที่ยวที่ONGนาแถบลำโรง เป็นนาของอาข้าพเจ้า ลงเรือที่สะพานลำโรง สมัยนั้นมีแต่เรือแจว นั่งเข้าไปสักพักหนึ่ง แถวปากคลองวาระทุ่งกษณ แล้วเดินไปตามคันนา ลมแรงจัดจนไม่รู้สึกร้อน บางคนเอาร่มมาแต่กางไม่ได้ เพราะลมจะตีร่ม เดินไปตามลำประโดงเล็ก ๆ น้ำในลำประโดงแห้งขอด ไร่ทุยร้างกำยำทำหน้าที่เป็นควายต่าง ชาวนาใช้มันลากเรือในลำประโดง เพราะน้ำแห้งแจวไม่ได้ แถวบ้านอาข้าพเจ้ามีกองฟางแยะ จำได้ว่าเคยปั่นกองฟางเล่น นำสนุกดีไม่น้อย อากาศที่นั่นบริสุทธิ์จริง ๆ ยิ่งเวลาเย็นใกล้ค่ำ อากาศยิ่งสบาย ข้าพเจ้าไม่เคยลืมความสุขเหล่านั้นเลย และเสียดายเหลือเกินที่จะไม่มีโอกาสได้ไปพักผ่อนหย่อนอารมณ์แถบนั้นอีกแล้ว เพราะมีถนนตัดผ่านที่นาของอา มันตัดผ่านจากสุขุมวิทเข้าไป นายทุนหลายคนได้มากว้านซื้อที่นาแถวนั้น เพื่อนำไปจัดสรรที่ดิน รวมทั้งที่ของอาด้วย

เมื่อความเจริญของอารยธรรมแผนใหม่ผ่านเข้าไป สิ่งที่ดีจัดว่าเป็นธรรมชาติก็จำเป็นต้องค่อย ๆ สูญสลายไป และเบ็ดหมวกอำลาอารยธรรมทยอยหลังหนีลึกเข้าไปอีก จะลึกถึงไหนสุดที่ข้าพเจ้าจะหยั่งรู้ได้

□ อยู่บ้านว่าง ๆ ไม่ทราบจะทำอะไรดี หยิบหนังสือนิยายสารรายสัปดาห์ขึ้นมาอ่านมองดูชื่อนักประพันธ์ที่ปรากฏอยู่ตามหน้านิตยสารต่าง ๆ ก็ได้ความคิดขึ้นมาว่า เดียวนี้นักประพันธ์หายหายไปไหนกันหมด เบียดเบียนอาชีพ หรือหยุดเขียนชั่วคราว เพราะปรากฏว่ามีแต่ นักประพันธ์หญิงผลัดเปลี่ยนกันเขียนเรื่องยาวประจำฉบับ หยิบมาเถาะฉบับไหนก็ฉบับนั้น และที่น่าแปลกใจก็คือ เรื่องเหล่านั้นล้วนเป็นนวนิยายยาวเหยียด ไม่รู้กำหนดจบ เรื่องสั้น

จบในฉบับหาอ่านไม่ได้เสียแล้ว หากเป็นผู้มีงานรัดตัว เวลาว่างไม่ค่อยมี ความหวังที่จะหาเรื่องสั้นอ่านในเวลาอันจำกัดจำเขี่ยเป็นอันว่าไม่มี

เขาก็นั่งๆ สวมชุดว่าเรามีเวลาว่างเล็กน้อย หยิบนิตยสารรายสัปดาห์ขึ้นมา สักเล่มหนึ่ง เปิดปกเข้าไป พอพบชื่อนวนิยายแต่ละเรื่อง ต่อให้เขียนโดยนักประพันธ์ชื่อก้องฟ้าปานใดก็ตาม เราก็ไม่สามารถอ่านรู้เรื่องได้ เนื่องจากเป็นเรื่องที่ลงต่อจากฉบับก่อน ผู้ประพันธ์ดำเนินเรื่องในเล่มก่อนอย่างไรเราเองก็มีตบแตก ถ้าจะลงทุนอ่านกันจริง ๆ ก็ไม่ต้องทำมาหากินกันละ คอยติดตามอ่านกันไป จะจบเมื่อไหร่ก็ไม่ทราบ

เพราะฉะนั้นจึงสังเกตเห็นว่า หนังสือฟ็อกเก็ตบวบรวมเรื่องสั้นที่พิมพ์จำหน่ายในราคาเล่มละ ๒ บาท รวมเรื่องสั้นหลากหลาย ที่วางอยู่บนแผงหนังสือในทุกวันนี้จึงออกจะขายดี เพราะเป็นความต้องการของนักอ่านที่ทนอ่านนวนิยายยาวเหยียดในนิตยสารต่าง ๆ ไม่ไหว เพราะขนาดถึงตอนที่ ๑๐๕ แล้วก็ยังไม่ทราบว่า ผู้ประพันธ์เรื่องที่ตนกำลังติดตามอ่านอยู่ จะทำอย่างไรกับเรื่องของตนนี้

รูปโฉมของนิตยสารรายสัปดาห์ในทุกวันนี้ อาจกล่าวได้ว่ามีแนวโน้มไปในทางเดียวกัน กล่าวคือบรรณานวนิยายยาวเหยียดของนักประพันธ์หญิงให้มากที่สุด นักประพันธ์ชายอย่าให้มี หรือมีก็แต่น้อยเรื่อง และต้องเป็นนักประพันธ์ชายชั้นแนวหน้าระดับดาวค้างฟ้าทีเดียว เนื้อเรื่องจะต้องเป็นไปในทำนอง ผู้ชายมีภรรยาแล้วแต่วิรक्तिอื่นจนถึงขั้นได้เสียกัน ฝ่ายเมียหลวงก็ไม่ทราบจะทำอย่างไรดี จะเลิกกันก็สงสารลูก ก็ได้แต่ผืดผะอมว่าพึ่งว่าพันกันไปจนร่วม ๆ ๑๕-๒๐ ตอน ก็ให้มีอันเป็นไปอย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่เมียน้อยสำนักตัวได้ ก็เมียหลวงเป็นฝ่ายจากไป ไอ้ตอนว่าพึ่งว่าพันนี่ซิ นักประพันธ์สตรีที่เก่ง ๆ สามารถบรรยายความรู้สึกนึกคิดของคนได้ละเอียดอ่อน เรียกว่าเข้าใจใจคนอ่าน จึงสามารถทำให้นิตยสารฉบับนี้ติดตลาด และนักประพันธ์ชายหรือจะสามารถบรรยายได้เทียมเท่านักประพันธ์หญิง เสียเปรียบกันตรงนี้เอง

ที่กล่าวมาเป็นรูปเรื่องเป็นไปตั้งว่า ตอนต่อไปก็เป็นเรื่องแข่งขันกันในด้านกาพิมพ์ ปกนิตยสารรายสัปดาห์จะต้องพิมพ์ออฟเซท & สี หน้ากลางแผ่นพิมพ์ออฟเซท & สี เล่นเอาบางเล่มที่ทุนน้อยแทบจะม้วนเสื่อไปทีเดียว

□ หันมาหนังสือพิมพ์รายวัน ขณะนี้มีจำนวนจำหน่ายหลัก ๒ แสนก็แค่ ๒ ฉบับ นอก
นั้นปลอมปะแล่มแค่หลักหมื่น หนังสือพิมพ์รายวันบางฉบับที่เคยครองสถิติจำนวน
จำหน่ายสูงสุดฉบับถูก ๒ ฉบับข้างต้นก็เอาเกือบตกทะเลไปแล้ว

ไหนๆ พูดถึงหนังสือพิมพ์เรื่อยเรื่อยมาถึงเพียงนี้แล้ว ก็เห็นจะต้องว่าต่ออีกหน่อย
นั่นคือหนังสือรายเดือนเช่น “นันทปริทัศน์” ของเราเล่มนี้ รายเดือนนี้มีหลายประเภท
ชนิดเอกชนจัดทำแล้วชายก็มี ชนิดส่วนราชการพิมพ์ทั้งชายทั้งแจกก็มี ประเภทหลังนี้ดูที่
จะแย่อยุ่สักหน่อย ที่ว่าแย่นี้ไม่ได้หมายความว่าคนจัดทำไม่มีฝีมือ เท่าที่ดูรูปเล่มก็เห็นว่า
ไปกันไหวด้วยกันทั้งนั้น แต่เวลาในการจัดทำที่สำคัญนัก กองบรรณาธิการหนังสือชนิด
ส่วนราชการพิมพ์ทั้งชายทั้งแจกนี้ ล้วนเป็นข้าราชการผู้มีภาระหน้าที่ในส่วนราชการนั้น ๆ
อยู่เต็มมือแล้วทั้งสิ้น เวลาที่จะปลัดมาจัดทำย่อมมีน้อย ยิ่งถึงสมัยที่ต้องเร่งรัดงานในหน้า
ที่ให้ทันเวลา แล้วจึงจะต้องมาจัดทำหนังสืออีก และจะสังเกตว่า หนังสือประเภทนี้ออก
ไม่ค่อยตรงเวลานัก สุดแต่ผู้จัดทำจะสะดวกและมีเวลา บางทีก็ถึงกับต้องผนวกเดือนเข้าไป
เพราะไม่สามารถวิ่งไล่เดือนได้ทัน

เรื่องที่น่าลงก็เป็นปัญหาอีก เพราะทุกเรื่องคนเขียนเขียนให้เปล่า กำหนดส่งต้น
ฉบับจึงขึ้นอยู่กับเวลาว่างของผู้นั้น ซึ่งก็เป็นข้าราชการอีก กองบรรณาธิการจะไปเร่งก็ไม่
กล้า ประเดี๋ยวก็จะพลาดไม่เขียนให้ก็จะแย่ ตัวคณะบรรณาธิการยิ่งแจกรวมหนักเข้าไปอีก
เงินเดือนในคณะบรรณาธิการไม่มี การไปตรวจปรู๊ฟที่โรงพิมพ์จึงต้องเบิกเงินเดือนของตัวเอง
เอง หลายครั้งเข้า คุณที่บ้านก็จะนั่งมองค้อน

แต่มันเป็นเรื่องแปลกประหลาดยิ่ง ข้าพเจ้ากล้ากล่าวแทนว่าพวกนี้ทำงานกัน
ด้วยใจรักจริง ๆ จึงไม่เห็นมีใครบ่น ล้วนสมัคใจทำกันทั้งนั้น ถึงตอนนั้นข้าพเจ้าก็ใคร่ขอ
อนุญาตคุณผู้อ่านคุยสักนิดจะว่าอดก็ยอม สมัยหนึ่งข้าพเจ้าเคยเป็นทั้งบรรณาธิการหนังสือ
พิมพ์ประเภทเอกชนเป็นเจ้าของ และทางราชการเป็นเจ้าของ ได้ก็ทำหน้าที่ดีทั้งทำมา
ด้วยอดสาหัสยิ่ง เอกชนเป็นเจ้าของต้องล้มไป ไม่ใช่ชายไม่มีดี แต่บรรณาธิการถูกฟ้อง
หมิ่นประมาท ก็เลยมาคิดดูเห็นว่าหยุดทำ หันมาเรียนหนังสือดีกว่า ทางราชการเป็นเจ้า

ของต้องล้มไป อันนี้ล้มจริง ๆ เพราะทุบหมด พิมพ์ต่อไปไม่ไหว เพราะไม่มีใครมีเงินให้โรงพิมพ์ บัดนี้ก็ยังเป็นหนี้โรงพิมพ์อยู่ แต่เจ้าของโรงพิมพ์ข้าพเจ้ายังจำชื่อเขาได้ถึงทุกวันนี้ เขาชื่อคุณกิ่ง แซ่มะสะอาด บอกข้าพเจ้าสั้น ๆ

“ไม่มีก็ไม่เอา เป็นอันยกเลิกกัน ว่าแต่ถ้าคุณมีงานพิมพ์ หรือเพื่อนฝูงมีงานพิมพ์ , ช่วยแนะนำมาหาผมหน่อยก็แล้วกัน”

เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงมีหน้าใจที่เต็มใจแนะนำของเพื่อนของข้าพเจ้าให้ไปหาเขา

ตอนนั้นได้ข่าวว่าไปเปิดโรงพิมพ์ชื่อมิตรสยามอยู่แถวตลาดบ้านพานถม เข้าทางตรอกโรงภาพยนตร์บุคคยพรรณ

คุยเรื่องหนังสือพิมพ์มันก็เป็นอย่างนี้ มีอมันเคยเขียนแล้วอดพิมพ์ต่อไม่ได้จริง ๆ นึกว่าอ่านกันเบา ๆ สมองกันเถิด

ว่าถึงนักประพันธ์สมัยนี้ จะไปหาว่าเขาได้แห่ง ตามฉายาที่เราชอบต่อท้ายเมื่อกล่าวถึงอาชีพในอดีต ปัจจุบันพ้นสมัยเสียแล้ว

นักประพันธ์สตรีที่ข้าพเจ้าชื่นชอบผลงานคนหนึ่ง มีภาระกิจเขียนนวนิยายขนาดยาวให้แก่กิตติยสารรายสัปดาห์อยู่ ๓ ฉบับ เขียนติดต่อกันทุกสัปดาห์ เธอได้ค่าเรื่องตอนละ ๗๐๐ บาท ๓ ฉบับเป็นรายได้ ๒๑๐๐ บาท ต่อสัปดาห์ เดือนหนึ่งเธอมีรายได้จากกิตติยสาร ๓ ฉบับตกประมาณ ๘๔๐๐ บาท เงินเดือนข้าราชการชั้นพิเศษเขียนจะเท่านั้น ตอนนั้นได้ข่าวว่าลาออกจากการสอนที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งเสียแล้ว นัยว่าจะมาเอาดีทางการประพันธ์อย่างเดียว

นักประพันธ์สมัยนี้ เข้าถึงความนิยมคนอ่านแล้ว เป็นอันวางใจได้ว่าจะมีรายได้ใช้จ่ายพอตัวทีเดียว สำนักพิมพ์ทุกแห่งจะต้องง้อเพื่อนำเรื่องไปลง

“แล้วนักประพันธ์หน้าใหม่ ๆ ละ ทำไมจะได้มีโอกาสทองอย่างนั้นบ้าง”

คุณผู้อ่านอาจถามข้าพเจ้า

“ก็ร้อให้นักประพันธ์เหล่านั้นมือตก ก่อนชิคุณ” นี่คือคำตอบ

ชีวิตนิรันดร

นนทบุรี

● นอกจากจะเห็นเหนื่อยในการปฏิบัติหน้าที่ราชการประจำวันแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี **แสง ศรีมาเสริม** จะไปร่วมงานการกุศลและร่วมบริจาคเงินช่วยเหลืออยู่เนืองนิตย์ ไปเป็นประธานซึ่งมูลนิธิมุสลิมทำอัฐศึกษา จัดงานหาเงินซื้ออุปกรณ์การศึกษาให้โรงเรียนทำอัฐศึกษา และร่วมบริจาคเงิน ๑๕๐๐ บาท มอบให้มูลนิธิศรีบุญยานนท์ เพื่อช่วยเหลือแก่นักเรียนที่เรียนดี แต่ขาดแคลนทุนทรัพย์.....แมวมองขอร่วมอนุโมทนาด้วย.....● **เอนก สิทธิประศาสน์** ปลัดจังหวัดผู้เป็นกันเองกับชนทุกชั้น มักไปร่วมงานท่งงานตามที่ได้รับเชิญ ๒๙ พ.ค. นี้ ได้รับมอบหมายให้เป็นประธานจัดงาน “เมตตารাত্রี” เพื่อหาเงินสร้างอาคารให้ศูนย์ฝึกอาชีพคนตาบอด ปากเกร็ด สาร.....ของประสพผลสำเร็จ.....● ต้นปีการศึกษาวัณนักเรียนใหม่ต้องเห็นเหนื่อยมาก ให้เห็นใจ **สง่า ดิ-**
มาก อาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดเขมา ฯ.....● เช่นเดียวกัน **สกล ศุภภาพ** อาจารย์ใหญ่โรงเรียนรัตนานิเบศร บัดเทอมปลายแมวมองเห็นมาทำงานที่โรงเรียนแทบทุกวัน น่าเหนื่อยแทน.....● ถึงแม้จะได้ออกจากราชการเพราะเกษียณอายุราชการแล้วก็ตาม “**ฉัตร อินทรลักษณ์**” “พ่อพระ” ก็ยังปฏิบัติตนช่วยเหลือกิจการสาธารณกุศลอยู่เนืองนิตย์ สา-
 อ.....● หลังจาก **จรรยา ยวดลาด** เปลี่ยนมาใช้นามสกุลเป็น “**ทิมแย้ม**” สังกัดเห็นสมบุรณ์ มีน้ำมนต์ชันมาก ๆ ๆ.....ยินดีด้วยที่ **บุญเลื่อน บุญเกิดรัมย์** ได้ทำยาทสึบสกลเรียบร้อยแล้ว.....แข็งแรงดี.....● **ชูฤทธิ ศรีนนท์** ผู้จัดการฝ่ายเดินรถเทศบาลใจแม่น้ำ นำทีมฟุตบอลพนักงานเทศบาล แข่งกับทีมครูศรีบุญ ฯ เมื่อ ๒ เมย. ผลเสมอ ๕:๕.....
● มักจะเห็น **ชด เอี่ยมล้ำอาจค์** แห่งรถซดซดประทาน ทำหน้าที่ช่างภาพงานการกุศลอยู่เสมอ ๆ น่าเหนื่อยแทน.....● ให้ความเป็นกันเองและคุยสนทนานแฉ่งด้วยคติความรู้ เขาผู้นี้หรือคือ **วิชัย อภัยสุวรรณ** นั่นเอง.....● **บุญมี น้ำใจดี** สนใจลูกเสือเป็นพิเศษ จะบอกหมอนัฐให้พาไปฝากไว้กองการลูกเสืออีกสักคน ลูกเสือจงเจริญ.....

.....● ในรอบเดือนเมษา เพลงโปรดของ เรืองศรี คำภู คือ "ฤทธิ์กามเทพ" และ "พอกันที"● เสาวนิตย์ สมบัติทวี เจ้าหน้าที่ร้านค้าเขมา ๆ เข้มแข็งตลอดปี จะมีกำไร ๆ สมกับนามสกุล.....● ประธานมูลนิธิศิริบุญยานนท์ ถนนเปรมรัศมี ำนักงานบอลดท์สวนลม ๑ พ.ค. นี้ เพื่อหาทุนช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนดีแต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ขอจงได้เงินนับล้าน.....● ตั้งแต่ "ร่วมโพธิ์ร่วมไทร" ในชีวิตราชการ ของ ปรีดี คงเจริญจิตศฤง์ ต้องย้ายไปทำให้ "หัวปรีดี" แดนเครือ.....● งานเลี้ยงส่งภายใน อาจารย์ พิทยา ไทยวุฒินงศ์ บรรยากาศเป็นกันเอง ลูกแม่ศรีทุกคนพร้อมเพรียง จำวนจิต สักตบงกช ร้องเพลง "แต่พิทยา" ทำให้ผู้ฟังสุดอาลัยผู้จากไป.....● หัวหน้าวงดนตรี "สุนทราผล" ผล กิจวัธ น่านักร้องกิติมศักดิ์ มาร่วมรายการมากมายหลายท่านชื่อเสียงเรียงนามจำไม่ได้.....แม้เจ้าตัวเอง.....● ตาราที่วัดคงตั้งของเมืองนนท์ วิเชียร อรรดาโกษณ์ โชว์ "ลิเก" ในงานนี้ มีเสียงที่ที่เป็นลูกออยอยา.....● เสียงเพลงแผ่นดินทอง ของ บุษบา รัศมี ฟังแล้วชื่นใจ ซาบซึ้งในเสียงเพลงสุดซึ้งซาบซ่าเห็นจะได้แก่ สมบัติ ปิ่นคล้าย.....● เยาวรัตน์ สวัสดิ์ แห่งที่ทำการแผนกศึกษาธิการจังหวัด ย้ายไปอยู่กระทรวง ๓ พ.ค. นี้ เพื่อนฝูงให้อาลัย.....● แว่วข่าวว่าในไม่ช้านี้ คงจะมีข่าวดี จาก สุภาพณี อังอารีย์วิทยา ว่าจะทำอะไรจะก้ออย่าลืมบอกแมวมองบ้าง.....● ไม่ได้พานพบ "คุณอา" เสียนานจนบ้านนี้ไม่รู้ว่ามีมาเยี่ยม ปรียา ศรีเพชร เหมือนเดิมหรือเปล่า.....● อัยยาศัยดี มีความเข้มแข็งในการปฏิบัติหน้าที่การงาน ขอปรบมือให้กับ ประเสริฐ สังข์แบน แห่งไทรน้อย.....● แว่ว ๆ ว่า ร.ต.ท. นิยม ไพรสนั่น จะย้ายไปสมัครปรการ เพื่อใกล้ใครคนหนึ่ง ยินดีด้วย คงจะได้เลี้ยงส่งกันในเร็ววันนี้.....● รอง ผบ. กองเมือง ร.ต.ท. ทินกร นิสากร ออกปฏิบัติหน้าที่เข้มแข็งมาก ขอปรบมือให้.....● ส.ต.ต. เสน่ห์ ชัยทร แห่งพลากำลังจะมีข่าวดีแจ้งให้ทุกคนทราบในเร็ว ๆ นี้.....● ร.ต.ท. สำรวย วุฒิสถียร แห่งไทรน้อยก็กำลังจะมีข่าวดีเช่นกัน ขอให้ทุกคนเตรียมตัวไว้ช่วยกันให้เต็มที่.....● ๕ พ.ค. นี้ มณีวรรณ ศีลาคุ้ม ได้ถูกข้เปิดร้านขาย นานาสินค้าใกล้ร้านกอบกุล ชื่อว่า "ศึกษานนท์" ขออิกการจรงู่งเรื่อง.....● ใช้เวลาว่างให้มีคุณค่าเพื่อการศึกษาของเยาวชนเมืองนนท์ บัดเทอมปลายอาจารย์สาวผู้เข้มแข็งใน

การงานและขยันในการสอน “วาริน เหลืองหงษ์” เข้ารับการอบรมวิทยาศาสตร์เพื่อเพิ่มพูนความรู้...ของรุ่งเรื่องยิ่งๆขึ้น...● แมวมองขอแสดงความยินดีให้กับ นิตยา นาคศรีบุ่ม และ ประภา ดวงเพชร ที่ได้เงินเดือนชั้น ๒ ชั้น ตกเบิกแล้วอย่าลืมเลี้ยงแมวมองบ้างนะ...● หลายคนพากันพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า คุณแม่ยังสาวต้องยกให้ อูมา สุขมาก.....● แ่วว่า นราชัย สุนทร่า อยากจะสมัครเป็นสมาชิกเหล่ากาชาดไม่ทราบว่า จะสมัครที่ไหน แมวมองจะช่วยบอกให้ สมัครที่ รำไพพรรณ จิมพัฒน ก็ได้.....● ตัวอยู่ศาลากลางจังหวัดนนทบุรี แต่ใจกลับไปอยู่หน่วยตรวจโรคสื่อสาร.....น่าเห็นใจ มีอะไรจะให้แมวมองช่วยละก็บอกนะ.....● แมวมองแอบรู้ว่า วนิตา พลับพลึง มักจะมีโทรศัพท์มาจาก ยานเกวาระเสมอ ๆ เกรงใจพี่ พจนีย์ เขายังขี.....● เดียวรู้สึกว่ามี บนิษฐา พลับพลึง เจียบเหงาไป เป็นเพราะขาดเพื่อนคู่หูกระมัง หงอย ๆ เดินมาที่แผนกปกครองก็ได้ ชาวปกครองยินดีต้อนรับ.....● ไปไหนพาเพื่อนไปเป็นพรวนและบริการทั่ว เห็นจะไม่มีใครเหมือน ไชยธวัชวัน กลัดพ่วง.....● ผ่านไปทางห้องจำจังหวัดไต่ยืน ยววรรณ นกจันทร์ ชมเชย ภิรมย์ นกจันทร์ เสมอ ว่ากระบวนผู้ที่ยื่นขึ้นแข่งละก็ไม่มีใครเกินเขี้ยวละ แมวมองเห็นด้วย.....● เมื่อสงกรานต์ปีนี้ ประสงค์ มาะระวุธณ์ เล่นสงกรานต์เสียเพลิน เลยลืมกลับบ้านไป ๒ วัน ร้อนถึงตำรวจบ้านต้องมาตามตัวกลับ.....● ตรงต่อเวลาในการส่งต้นฉบับ คอลัมน์ “คลื่นชีวิต” เพื่อจรรโลงนนทบุรีสัมพันธ์ให้ยืนหยัดอยู่ได้ ขอฝากกราบขอบพระคุณ สุจินต์ ไตติลานนท์.....● ฟืดและเตรียมตัวนานในการดูหนังสือเพื่อสอบชุด พ.กศ. พลศึกษา ของ ทองพันธ์ เนาวสุข หวังว่าคงจะผ่านได้ด้วยดี เพราะมีคนห่วงใยช่วยหาตำราให้ดู.....● นานนับเดือนที่ไม่ได้พานพบกับ พูลผล บ่อม-สัมฤทธิ์ แต่ก็ยังระลึกถึงน้ำใจไมตรีจิตเหมือนเดิม.....● ระยชน์มีคนผ่านพบเห็น สมถวิล ทัฬหะเทศ มักจะเห็น “เงา” ตามตัวอยู่เสมอ มีข่าวดีอะไร บอกแมวมองบ้าง.....● กิตติพิชญ์ วิไลจิตต์ อาลัย อ. เมือง มาก หมั่นมาเยี่ยมเยียนเสมอ ๆ สงสัยคิดถึงอำเภอหรือคิดถึงใครกันล่ะ.....● วน ทรรพสิทธิ์ กลับมารับตำแหน่งเสมียนตรา อ. เมือง ใหม่ มาคราวนี้ลงวันนั่งขมทั้งวัน.....● ปรีญา นิระภย์ ครูใหญ่แห่งวัดลานนาบุญ หมั่นมา อ. เมือง นักระวังจะมีใครตามมาด้วย.....● มณีวรรณ สุขโสภี อาจารย์สาว

แห่งวัดเฉลิมพระเกียรติ บ่นกลุ้มใจ สงสัยทะเลาะกับโปลิตอีกแน่ ๆ.....● **ร.ต.ต. เกริก
 กัลญาณมิต** ผบ.หมวด แห่ง สภ.อ. เมือง ปฏิบัติหน้าที่เข้มแข็งน่าชมเชย แต่ก็มักมีคน
 มาปลอบใจให้หายเหนื่อยเสมอ ๆ.....● **ร.ต.ต. ยุทธศักดิ์ จันทรสุนทร** ชอบทำหน้าที่ยุ่ง
 เสมอ บ่นว่างานมากเหลือเกิน น่าเห็นใจ.....● หลังจากตีตราของจ้างมองลงดูใจกัน
 มานานมี **อุดม งามลักษณ์** วางแผนแรมเดือนร่วมกับ **ประชา พุ่มเรือง** ก็สิ้นสุดบัญชีหาจะ
 ร่วมเรียงเคียงหมอนกับสองเจ้าสาวนาม "มาลี-อุดม" "สุตา-ประชา" นับเป็น "สม
 รสคู่" รายแรกในนนท์ มีสมาคมศิษย์เก่าศรีบุญยานนท์เป็นเจ้าภาพ กำหนดวันวิวาห์ในวัน
 วันที่ ๓๐ พ.ค. ขออวยพรจงครองรักครองสุขตราบนิจนิรันดร์.....● "น้ำผึ้งไม่มีวันขม"
วิจิตรา พานิชย์วิทย์ ย้ายติดตามใครคนหนึ่งไปอยู่ราชีวา.....ขออานวยพรให้ประสบ
 สุขชั่วกาลนาน.....● **ประจักษ์ วงศ์กาฬสินธุ์** ป.โทคนเก่งของ อ. เมือง ชยันชัน
 แข็งออกตรวจท้องที่นำปรบมือให้.....● **อนุ แก้ววิเชียร** ตรากรว่าต่อหน้าที่จนไม่มีเว
 ลากานอาหารกลางวัน.....เหนื่อยแทน.....● **นั่งที่ไหนแห่งใด** ถ้าเห็น **จินดา เสฎกธรรม**
 อยู่ร่วมกับ **สายัณห์ ทองประเสริฐ** จะเห็นทะเลาะกันทุกครั้ง เรื่องอะไรเพื่อน.....● มี
 คนเล่าให้ฟังว่า **วินัย อินเอยม** แห่งแผนกศึกษา นอกจากรูปร่างจะหล่อสมาร์ทแล้ว ยัง
 พุดเก่งอีกด้วย.....มีน้ำเล่า.....● **เพ็ญศรี เสวตสมบูรณ์** ไป อ.ต.ร. ๕๕ วัน คงจะมี
 คนเหนื่อยแทนใช่ไหม?.....● **ขณะนี้ ชลิต บุตรเมฆ** ไปประจำอยู่ที่โครงการชันสูตร
 อ. บางระจัน สิงห์บุรี.....● **แมวมอง** ได้รู้จักกับ **วิธนา จรรยาสมิทธิ์** แห่งแผนกรดแทรก
 เตอร์ กรมชลประทานแล้วรู้สึกรักในน้ำใจไม่ตรี.....● **ขณะนี้ ร.ต.ต. ดนัย อินทิม** ย้าย
 ไปประจำทำงานอยู่ที่สถานีตำรวจนครบาลห้วยขวาง ในตำแหน่งรองสารวัตรปกครองบ้องกัน
● จากการประชุมสภาธิการบ้องกันอัครศึกษาที่สนามหลวงกลางจังหวัดเมื่อ ๘ เมย.
 หน่วยสมทบได้แก่กองลูกเสือต่าง ๆ มีพ่อเสือใหญ่ "ณัฐ อ่อนโยน" เป็นหัวหน้า และผู้
 กำกับอีกรวม ๓๐ ท่าน ลูกเสือนนท์จึงก้าวหน้า.....● **ชัยวัฒน์ อรรถเนตร** มีวิธีการ
 ทัดนาจรแบบประหยัด คือร่วมไปกับคณะทอดผ้าป่าสามัคคี.....● **สนธิ อังสุมาลิน** ไป
 ชอบปั้งปั้ง คงมีของฝากบ้างนะ.....● **เหมือนสามใบเตา** คือ **ละไม วัฒนสุข สน-**
ธิทิพย์ มุกดาร์ และ **กัลยา จตุรพานิชย์**.....● **คณะสำรวจสำมะโนประชากร** เข้ม

แข็งเห็นจะมี เจริญ พาโลกหม ร่วมด้วย.....● **อบ อาบ นวค** ลตราคาพิเศษที่ไหน
 ให้ตาม **สุชาติ สุเกียรติ** ตูได้.....● ระวังนี้ได้ข่าวว่า **สันต์ ภมรบุตร** ไม่ยอม
 ไปเที่ยวไหนตั้งแต่มีความสุข... มีคนฝากถามเพราะอะไรหนอ.....● กำหนดการณาน-
 กิจศพ **เฉลิม เทียนเกษม** อดีตกำนันตำบลบางกระสอบ วันที่ ๘ พ.ค. ๕๕ ที่วัดแจ้งศิริสัมพันธ์.....● หมู่นี้ไปไหน ๆ ไม่ใคร่เห็น **ชัช สุขศรี** ไปกับเพื่อน เป็นอะไรไปถามคุณจิต
 แห่งสโมสร.....● ทำดีกว่าพูดหรือพูดดีกว่าทำ ปัญหาใครตอบได้ ให้ตาม **บุษบา
 วนิชพิมลอนันต์** แห่งแผนก ศ.ธ.จ. ตูได้.....● **กิตติมา ติเรกวัณณะ, อนุ แก้ววิเชียร,
 สุทธิภา ศรีบุญสุข** และปลัดอำเภอปากน้ำออกห้องที่ตามโครงการเข้ากับประชาชนที่
 วัดประชาวังสรวรค์ ในวันที่ ๑๕ พ.ค. ๕๕ พร้อมทั้งเจ้าหน้าที่ของจังหวัดจะได้นำภาพยนตร์
 ไปฉายให้ราษฎรชมเพื่อความรื่นเริง.....● **ศรียา ภาคสวรรค์** คนเก่งแห่ง อ. เมือง
 ตูเยี่ยมเหงาไป แต่ก็ยังเป็นกันเองกับราษฎรและให้ความช่วยเหลืออย่างดีเสมอ.....● **พนัส
 ศกุนตนาถ** ป. ตวี แห่ง อ. เมือง ชยันขันแข็งและเป็นที่รักของราษฎรเช่นเดียวกันกับปลัด
 บรรหาร **สุพานิชย์** ซึ่งเตรียมตัวจะโอนไปเป็นโปลิศในไม่ช้าราษฎรคงรักและอาลัยมาก... ●
 แฉว่าผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัดผู้เข้มแข็งและชยันขันแข็งในกิจการงาน “**สงว กาญจนากร**”
 กำลังจะไปตุงงานการศึกษาต่างประเทศเร็ว ๆ นี้ นับเป็น ๑ ใน ๓ ของผู้ช่วย ศ.ธ.จ. ที่จะ
 ได้ร่วมทางไปในครั้งนี้ ขอให้ก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้น.....● ผู้ที่ให้ความสนใจติดตามข่าวหนึ่ง
 ชื่อ “**นันทบุรีสัมพันธ์**” อยู่เสมอเห็นจะได้แก่ **เฉลียว อยู่วัฒนา**...ขอขอบคุณ.....● ๓ ปี
 ๓ เดือนที่ **พิทยา ไทยวุฒิหงส์** ดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ ร.ร. ศรีบุญยานนท์ สว่าง
 สรวรค์หลายสิ่งหลายอย่างเพื่อเป็น “**ศรี**” แต่ศรีบุญยานนท์ งานหลวงไม่เคยขาด ดำรงตำแหน่ง
 ประธานจัดทำสนามแข่งขันกรีฑา ประธานจัดทำสุจิตร์ รองประธานทำหนังสือคู่มือประ-
 ชาธิปไตย นายกฤษฎสมาคมแห่งประเทศไทย สาขานันทบุรี กรรมการวางแผนพัฒนาการ
 ศึกษาเมืองนนท์ บรรณาธิการหนังสือ “**นันทบุรีสัมพันธ์**” งานราษฎรไม่ว่างเว้น มักให้การ
 ช่วยเหลือมรดกมิตราตีสนิทอย่างเสมอต้นเสมอปลาย ก่อนอำลาจากนนทบุรี เป็น “**แก้ว**

แก่" ไปสู่ขอ แสงจันทร์ ไม้เกตุ บุตรสาวของ มบุญ ไม้เกตุ แห่งที่ทำการแผนกคลัง
จังหวัดนนทบุรี เพื่อให้เป็นขวัญชีวิตของผู้ช่วย บอ. กอ. บุญส่ง หวังวัฒนากุล เมื่อ ๕
เมย. โดยมีท่านผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรีเป็นสักขีพยาน ในการที่ต้องย้ายไปตามวิถีทาง
ราชการเพื่อดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ ร.ร. วัดสุทธิวราราม ฉนวนแมวมองฝากอำลาชาว
นนทบุรีทุกท่าน สมาชิกนนทบุรีสัมพันธ์ทุกคน ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา ญาติ
สนิทมิตรสหายทุก ๆ ท่าน ผ่านในหนังสือนนทบุรีสัมพันธ์ ฉบับสุดท้ายที่ดำรงตำแหน่ง
บรรณาธิการ.....● ชาวอำเภอปากเกร็ด และคณะครูโรงเรียนปากเกร็ด ให้อาลัย บุญ-
ช่วย กาญจนอักษร อาจารย์ใหญ่ที่ต้องย้ายจากไปตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ระยะเวลา
๒ ปี ที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่ ร.ร. ปากเกร็ด ทำให้กิจการงานรุดหน้าก้าวไปไกล ก็ต้อง
จากไปเพื่อรับตำแหน่งอาจารย์ใหญ่โรงเรียนศรีบุญยานนท์ ชาวศรีบุญยานนท์บอกผ่านแมวมอง
ขอต้อนรับด้วยความยินดียิ่ง ถึงแม้จะเป็นอาจารย์ใหญ่สุภาพสตรี เห็นท่าที่บุคคลคิดอื่น
เข้มแข็ง มั่นใจว่าจะมาช่วย "พัฒนา" การศึกษา, กีฬา, ดนตรี และด้านอื่น ๆ ให้ดียิ่ง
กว่าเดิมได้แน่..... และจะมาเป็นบรรณาธิการหนังสือนนทบุรีสัมพันธ์นี้แทนบรรณาธิการ
คนเดิม ชาวคณะกองบรรณาธิการขอน้อมรับและยินดีร่วมงานเต็มที่ทุกใจ

ก่อนจากกันในสังคมนทน์ เดือนเมษายน แมวมองขอฝากข้อเตือนใจท่านผู้อ่าน
เพื่อเป็นคติคือ.....

อยู่ในภูมิภาคที่ไม่ดี—จะสะสมทรัพย์ที่ไหนได้
ลูกชัวจะหาความเคารพอันรุ่งเรืองที่ไหนได้
มีแม่เรือนชัวจะหาความสุขที่ไหนได้
มีศิษย์เกียรจรร้านจะหาเกียรติยศที่ไหนได้

แมวมอง

พิมพ์ที่จุฬารัตน์การพิมพ์ ตрокเข้าโรงภาพยนตร์โพธิ์ทองราม่า ๓๒๔/๘ กุสิต พระนคร
นายสาโรจน์ พงศ์ไพโรจน์ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ๒๕๑๓

วัตถุประสงค์

“นนทบุรีสัมพันธ์” มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- โฆษณาเผยแพร่ผลงานที่ฝ่ายปกครองดำเนินการอยู่ในจังหวัดนนทบุรี ให้ประชาชนทราบ
- ชี้แจงแถลงข่าวให้ประชาชนทราบ เพื่อความเข้าใจอันดีตามนโยบายของรัฐบาลและกระทรวงมหาดไทย
- รับฟังความคิดเห็น ข้อติชมในการบริหารงานของทางราชการ หรือการบริการที่ทางราชการปฏิบัติแก่ประชาชน
- ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ ระหว่างทางราชการกับประชาชน
- ส่งเสริมความรู้ การบันเทิง กีฬา และสรุปข่าวสำคัญให้ประชาชนได้ทราบ

ระเบียบการ

กำหนดออก	เดือนละ ๑ เล่ม
สำนักงาน	ศาลากลางจังหวัดนนทบุรี
การเผยแพร่	แจกแก่หน่วยราชการต่างๆ โรงเรียนทุกโรงเรียน และวัดทุกวัดในจังหวัดนนทบุรี โดยไม่คิดมูลค่า
การติดต่อ	กองบรรณาธิการ ร.ร. ศรีบุญยานนท์ โทร. ๘๘๓๐๖๘ แผนกปกครอง จังหวัดนนทบุรี โทร. ๘๘๓๑๔๔ หรือที่ว่าการอำเภอทุกอำเภอในจังหวัดนนทบุรี

